

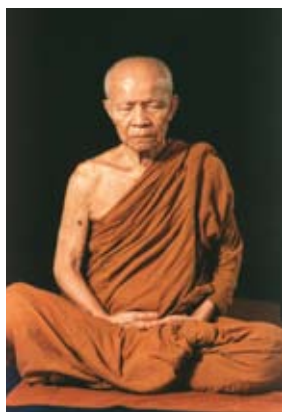
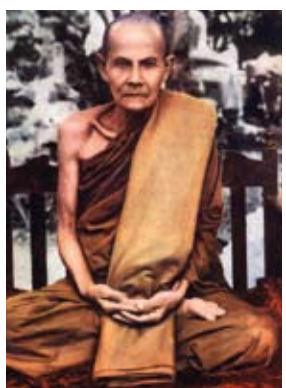

๑๒

จอมทัพรักษาศาสนกษัตริย์

เมื่อบ้านเมืองมีแนวโน้มจะออกกฎเกณฑ์แบบโลกๆ ที่มุ่งเน้นแต่อำนาจ
ชื่อเสียง ลาภ ยศ จนกระทบสถาบันหลักโดยเฉพาะต่อศาสนาและพระมหากษัตริย์
องค์หลวงตาที่เพิ่งออกมาเป็นผู้นำกู้ชาติ จึงได้เป็นจอมทัพออกสนามด้วย
องค์ท่านเอง นำทัพพระกรรมฐานออกปกป้องพระธรรมวินัยมิให้คลาดเคลื่อน
พร้อมรักษาพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์และสมเด็จพระสังฆราช
มิให้ถูกกลืนรอนไป ให้คงดำรงมั่นตามหลักพระธรรมวินัย
และจารีตประเพณีอันดีงาม

ออกสนามปกป้องพระพุทธศาสนา

เสาหลักคำพระพุทธศาสนา สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ในระยะที่องค์หลวงตาได้เป็นผู้นำกอบกู้
วิกฤตการณ์บ้านเมือง บรรดาพระภิกษุสงฆ์
ทั้งฝ่ายมหานิกายและธรรมยุตต่างก็ออกจากป่า
จากเขามาช่วยกันอย่างแข็งขัน ไม่ว่าจะเป็น
การระดมทองคำเข้าสู่คลังหลวง การตั้งกอง
ผ้าป่าช่วยชาติหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ต่างๆ
เป็นวาระ เช่น กลืนและผ้าป่า ๔๔๐๐๐ กอง
ผ้าป่าสร้างโรงพยาบาล เป็นต้น ตลอดจน
การเดินทางมาร่วมประชุมสงฆ์ตามหลักธรรม
วินัยเพื่อปกป้องพระพุทธศาสนาและสถาบัน
พระมหากษัตริย์ ความสามัคคีมีใจเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกันของพระภิกษุสงฆ์จากทุกสารทิศใน
วาระต่างๆ นี้ องค์หลวงตากล่าวอนุโมทนาไว้
ดังนี้

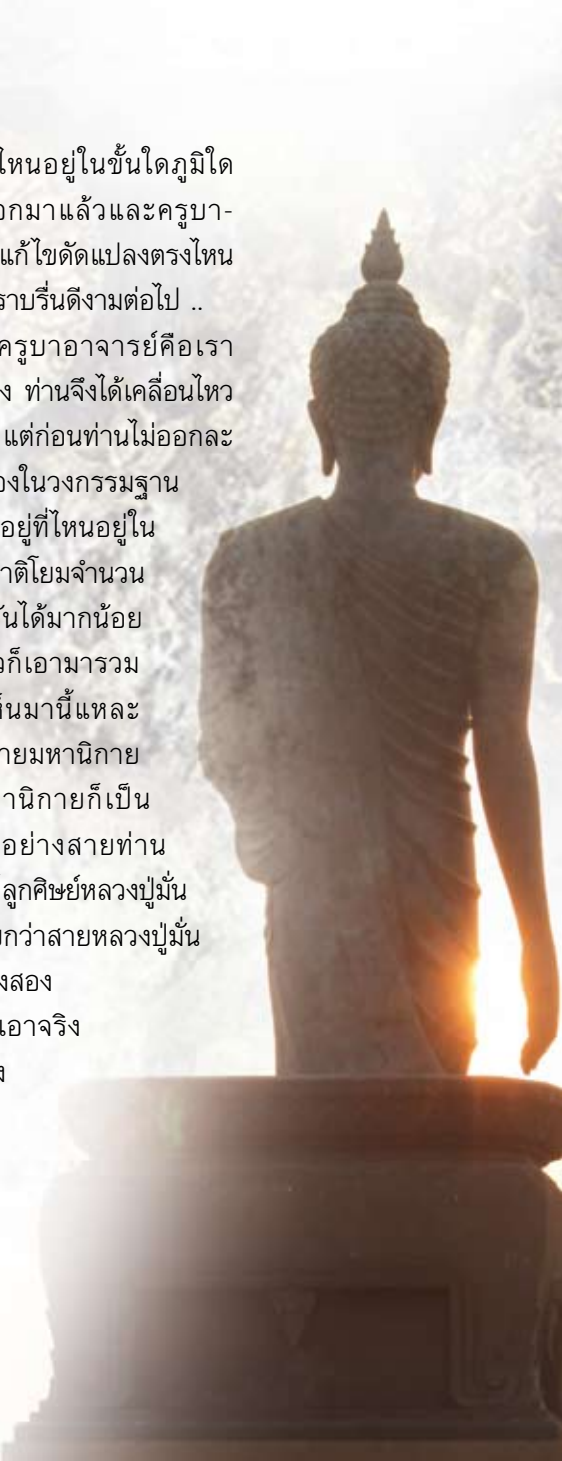
“...ภาคอีสานรู้สึกพระภิกษุสงฆ์มาก
ตลอดมา เพราะต้นลำอันใหญ่โตอยู่ที่นั่น
มีหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ เป็นต้นลำอันสำคัญ
.. เวลาเข้าไปหากันถึงรู้ พระภิกษุสงฆ์ท่านจะ
ประคับประคองกันอยู่ตลอดมา ตั้งแต่ครูบา-
อาจารย์มา ไปหาลูกศิษย์ลูกหา ประสานกันอยู่
เรื่อยๆ เจ็บๆ ท่านไปมาหาสู่ ศึกษาอบรมทาง
ด้านจิตตภาวนา องค์ไหนเป็นยังๆ ก็ทราบกัน
หมดเพราะไปเล่าให้ครูให้อาจารย์ฟัง และเพื่อน

ฝูงได้ยืนด้วยกัน องค์ไหนอยู่ในชั้นใดภูมิใด
ปิดไม่อยู่เวลาแสดงออกมาแล้วและครูบา-
อาจารย์แนะนำสั่งสอน แก้ไขดัดแปลงตรงไหน
ที่ยังขัดข้องๆ เพื่อความราบรื่นดังงามต่อไป ..

ในระยะนี้เห็นว่าครูบาอาจารย์คือเรา
ออกมาช่วยชาติบ้านเมือง ท่านจึงได้เคลื่อนไหวก
ออกมามากมายเวลานี้ แต่ก่อนท่านไม่ออกละ
คูชิการช่วยชาติบ้านเมืองในวงกรรมฐาน
นี้เด่นมากทีเดียว ไม่ว่าอยู่ที่ไหนอยู่ใน
ป่าในเขา มีประชาชนญาติโยมจำนวนมาก
มาน้อยปรึกษาหารือกันได้มากมาย
เพียงไรก็รวมกันๆ แล้วก็เอามารวม
ในจุดใหญ่ๆ อย่างที่เห็นมานี้แหละ
วงกรรมฐานนี้มากทั้งฝ่ายมหานิกาย
ฝ่ายธรรมยุต ฝ่ายมหานิกายก็เป็น
ลูกศิษย์กรรมฐาน คืออย่างสายท่าน
อาจารย์ชา อาจารย์ชาก็ลูกศิษย์หลวงปู่มั่น
เรา นี่เป็นลำดับ จึงเรียกว่าสายหลวงปู่มั่น
ก็ทั้งสองเลย ครอบงำทั้งสอง

ท่านเหล่านี้เป็นผู้เอาจริง

เอาใจต่อชาติบ้านเมือง
เห็นน้ำใจของท่าน เรา
อดที่จะขอบคุณและ
อนุโมทนากับท่านไม่ได้
.. เราขอขอบคุณและ
อนุโมทนากับบรรดา

คณะสงฆ์มีความพร้อมเพรียงสามัคคีร่วมกอบกู้ชาติบ้านเมือง
กับองค์หลวงตามาโดยตลอด

พระกรรมฐานที่เป็นห่วงเป็นใยต่อชาติ ศาสนา ซึ่งมีอยู่ในเมืองไทยแห่งเดียวกัน และได้ช่วยกัน เต็มเม็ดเต็มหน่วยตลอดมา แต่ละแห่งๆ ช่วย มาแต่ละครั้งน้อยเมื่อไร เวลาท่านประชุมกันนี้ ก็พรีบเลย ได้ยินผู้ใหญ่พูดคำเดียวเท่านั้นท่าน จะพร้อมกัน พร้อมเพรียงกันพรีบๆ ท่านไม่มี อึดอาดเหนื่อยหน่าย มาได้มาเถียงครูอาจารย์ อย่างนั้นอย่างนี้ท่านไม่มี เพราะท่านพิจารณา แล้วคำพูดของครูบาอาจารย์แต่ละประโยค แต่ละเรื่องละราวเป็นคำพูดที่เป็นอรรถเป็น ธรรมแล้ว ท่านยอมรับและปฏิบัติตามทันทีๆ เรื่อยมา ...”

ด้วยความรักชาติ รักศาสนา รักครูบา- อาจารย์ของพระกรรมฐานทั่วประเทศเช่นนี้ เมื่อใดที่มีสิ่งมากระทบต่อหลักธรรมวินัยใน พระพุทธศาสนา และองค์หลวงตาได้กล่าวเตือน บ้างแล้วแต่ยังไม่เป็นผลเท่าใดนัก พระกรรมฐาน ท่านก็จะออกมาประชุมหาหรือช่วยเหลือกันโดย ทันทีภายใต้การปรึกษากับองค์หลวงตาเพื่อมิให้ คลาดเคลื่อนจากหลักพระธรรมวินัย

องค์หลวงตาออกสนาม ปกป้องพระพุทธศาสนา

ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นมา มีร่าง กฎหมายหลายฉบับที่กระทบกระเทือนต่อหลัก พระธรรมวินัยจนเป็นเหตุให้พระกรรมฐานทั้งฝ่าย มหานิกายและธรรมยุตจากทั่วประเทศภายใต้ การนำขององค์หลวงตาได้ออกมาประชุม พิจารณาตัดสินตามหลักพระธรรมวินัยหลาย วาระ โดยใช้สถานที่ประชุมหลายแห่งส่วนมาก มักเป็นที่วัดอโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ ประเด็นปัญหาเหล่านี้้องค์หลวงตาได้ให้ ข้อรรถธรรมไว้หลายแบบ ดังจะได้นำมาแสดง ในโอกาสต่อไป

สำหรับร่างกฎหมายที่น่าสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นประเด็นถกเถียงในสังคมชาวพุทธ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องยาวนานจนเกือบ เป็นสังคมกึ่งคือ “ร่างพระราชบัญญัติคณะ สงฆ์ พ.ศ. ...” โดยรัฐบาลได้เห็นชอบใน หลักการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ สาระสำคัญมีเนื้อหาหลายประการที่ขัดต่อ พระธรรมวินัยและจารีตประเพณีอย่างร้ายแรง ดังนั้นเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ องค์หลวงตา จึงเมตตาทำหนังสือที่พิเศษ ๐๐๐๓/๒๕๔๕ ลง วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ ขอให้**ทบทวน**เนื้อหา

ในร่างใหม่ สำหรับสาระสำคัญโดยย่อของร่างกฎหมายฉบับนี้ยกมาเฉพาะในประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

๑. ยกสมเด็จพระสังฆราชให้มีแต่พระคุณ ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับการใช้พระเดช

๒. ยกมหาเถรสมาคมขึ้นเป็นที่ปรึกษาสมเด็จพระสังฆราช และให้ความเห็นชอบในการออกกฎระเบียบของมหาคณิสสร เนื่องจากมหาเถรสมาคมประกอบด้วยพระผู้ใหญ่ที่มีพรรษามาก

๓. กำหนดให้มีกรรมการมหาคณิสสร ทำหน้าที่บริหารแทนมหาเถรสมาคม เพื่อที่จะให้อีกสภาก็พระภิกษุหนุ่มที่มีความรู้ความสามารถ ได้เข้ามาบริหารงานพระศาสนาแทนมหาเถรสมาคม

๔. กำหนดให้มีกองทุนเพื่อกิจการพระพุทธศาสนาโดยได้รับเงินอุดหนุนจากศาสนสมบัติกลาง

ต่อมาองค์หลวงตา พระกรรมฐาน และประชาชนจำนวน ๖๑๑,๘๕๒ คน จากทั่วประเทศ ได้ยื่นรายชื่อคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อประธานรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ สำหรับรายชื่อผู้คัดค้านมีองค์หลวงตาและนายกรัชมุนตรีลงลายมือชื่อร่วมอยู่ด้วย จากนั้นผู้แทนพระกรรมฐานทั้งฝ่ายมหานิกายและธรรมยุตยื่นหนังสือถึงมหาเถรสมาคมขอให้ยกเลิกร่างฯ ดังกล่าว เพราะขัดต่อพระธรรมวินัย องค์หลวงตาได้กล่าวถึงเหตุที่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องว่า

“ทางด้านศาสนาก็ไม่พ้นที่เราจะได้เกี่ยวข้องเหมือนกัน ศาสนาจะออกแบบไหน ก็ไม่ทราบฟังว่าจะตั้งอะไรต่ออะไรกันยุ่งไปหมด หาเถาแต่ที่ไม่ค้น ที่ค้นไม่เถา อันนี้อันหนึ่งที่วิตกมากเกี่ยวกับเรื่องศาสนา หาตั้งแต่กฎนั้นระเบียบนี้ กฎนั้นกฎนี้ มันก็กลายเป็นโลกไป .. กำลังตั้งกฎข้อบังคับอะไรๆ จะมาบีบมาริดคนทั้งชาติ สุดท้ายคนทั้งชาติ พระก็ทั้งธรรมยุตกับมหานิกาย คนทั้งชาติก็เข้ามาหาหลวงตาอีกแล้วนะให้หลวงตาเป็นใจกลางเป็นผู้นำ หลวงตาก็ได้รับปากแล้ว

พระทั้งฝ่ายปริยัติ ฝ่ายปฏิบัติ ส่วนมาก

องค์หลวงตานำคณะสงฆ์ทั่วประเทศ
ออกปกป้องพระธรรมวินัยมิให้ถูก
ทำลายด้วยร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์

ฝ่ายปฏิบัตินั้นแหละ พร้อมหน้าพร้อมตากันมา เราไม่ได้บังคับบัญชา นอกจากท่านเหล่านี้ มาปรึกษาหารือเรา ด้วยความจงรักภักดีต่อชาติต่อศาสนา .. คำว่า “เรา” ก็คือพระสงฆ์ทั่วประเทศไทย มาขอร้องให้เราเป็นหัวหน้า เพื่อจะดำเนินทางรักษาสมบัติอันมีคุณค่า คือหลักศาสนาไว้ด้วยดีตามเดิม จะไม่ให้ใครมาแตะต้อง”

ในบรรดากรรมการมหาเถรสมาคมมี

สมเด็จพระมหาธีรราชจารย์ วัดชนะสงคราม เพียงพระองค์เดียวที่แสดงความคิดเห็นออกมาชัดเจนและตรงกับพระกรรมฐานว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้จะทำให้ “มหาคณิสสร” กุมอำนาจปกครองสงฆ์แบบเบ็ดเสร็จ ทั้งฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ ยิ่งกว่าเผด็จการทางโลก และจะได้เห็นการวิ่งเต้นช่วงชิงอำนาจมหาคณิสสร เพราะจะแบ่งเป็นกลุ่มเป็นโควตา

สมเด็จพระมหาธีรจารย์ วัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร
ในงานมอบทองคำเข้าสู่คลังหลวงครั้งที่ ๕ ณ ตึกสันติไมตรี
ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔

เป็นฝ่ายคล้ายเกมการเมือง และยังทำให้
พระต้องมาเกี่ยวข้องกับสมบัติเงินทองซึ่ง
เท่ากับเป็นการส่งเสริมด้านอำนาจ เงินตรา
บารมีอีกด้วย แม้จะตรงข้ามกับธรรมวินัยอย่าง
ชัดเจน แต่ก็ยังมีกลุ่มชาวพุทธที่เห็นด้วยและ
สนับสนุนร่างนี้อยู่เช่นกัน อาจเพราะเล็งเห็น
แต่ทางคุณเพียงด้านเดียวก็เป็นได้ สังคมใน
ขณะนั้นจึงมีแต่ความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันซึ่งจำ
ต้องได้รับการตัดสินด้วยหลักพระธรรมวินัย
โดยเร็ว ก่อนจะลุกลามบานปลายมากไปกว่านี้
ดังนั้นเพื่อให้ปัญหามีทางออกและได้รับการ
แก้ไขที่ถูกต้องเป็นธรรม บรรดาพระกรรมฐาน
จากทุกสารทิศภายใต้การนำขององค์หลวงตา
จึงพร้อมใจกันมาประชุมหารือร่วมกัน

สำหรับสถานที่การประชุมสงฆ์เพื่อพิจารณา
เรื่องสำคัญๆ มีหลายแห่ง อาทิ วัดอโศการาม
จังหวัดสมุทรปราการ วัดป่าบ้านตาด จังหวัด-
อุดรธานี วัดปากกสะทอน จังหวัดอุดรธานี
วัดป่าหลวงตาบัว ญาณสัมปันโน จังหวัด-
กาญจนบุรี เป็นต้น ในที่นี้จักขอยกตัวอย่าง
การประชุมสงฆ์ที่องค์หลวงตาได้กล่าวไว้มา
แสดงในที่นี้เพียงตัวอย่างเดียว คือ การประชุม
สังฆสมาคมประกอบด้วยพระทั้งฝ่ายมหานิกาย
และธรรมยุตจากจตุรทิศจำนวนกว่าหมื่นรูป
ณ วัดอโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อ
วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ในวันนี้้องค์หลวงตา
ได้เข้าร่วมประชุมในช่วงกลางระหว่างกำลัง
ประชุมหารือกันอยู่ และเมื่อถึงตอนท้ายการ
ประชุม องค์ท่านได้กล่าวว่า

ตารางแสดงการประชุมคณะสงฆ์เพื่อพิจารณาอิทธิพลด้วยพระธรรมวินัย*		
วันที่ / เวลา	จำนวน / สถานที่	มติที่ประชุมสังฆสมาคมค
๒๑ เม.ย.๒๕๔๕ เวลา ๑๓.๐๐ น.	ที่ประชุมคณะสงฆ์ ไทยจากทั้งฝ่าย มหานิกายและ ธรรมยุตจำนวน กว่า ๗,๕๐๐ รูป ณ วัดอโศการาม	ที่ประชุมมีมติโจทก์อิทธิพลและประกาศลงนิคหกรรม ผู้เสนอร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ฉบับใหม่ อันมีที่มา ไม่ชอบด้วยพระธรรมวินัย จาริตประเพณี และ กฎหมาย ซึ่งแต่ละมาตราทำความเสียหายแก่ พระพุทธศาสนา ถึงขั้นสร้างความแตกแยก (พระสงฆ์ และประชาชนที่คัดค้านจำนวน ๖๑๑,๘๕๒ รายชื่อ)
๒๒ ม.ค.๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๓๐ น	ที่ประชุมคณะสงฆ์ ไทยจากทั้งฝ่าย มหานิกายและ ธรรมยุตจำนวน กว่า ๑๐,๐๐๐ รูป ณ วิหารสุทธิ- ธรรมรังสี วัดอโศการาม	ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติว่า ร่างพ.ร.บ.คณะสงฆ์ ฉบับนี้ขัดต่อพระธรรมวินัย รวมนำมาพิจารณาเป็นเผด็จการ ลิดรอนพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ ยึดอำนาจสมเด็จพระสังฆราช ขัดจาริตประเพณี (องค์หลวงตาเข้าร่วมประชุมในช่วงกลาง) ในวันนี้ ได้นำรายชื่อพระสงฆ์และประชาชนที่คัดค้าน จำนวน ๑,๐๓๗,๐๐๐ ราย มาแสดงต่อที่ประชุมด้วย
		ข้อ ๑ มีมติให้ยกเลิกการพิจารณาใดๆ ทั้งสิ้น คือ ให้ปัดร่างฯ ทั้ง เพราะเป็นโมฆะ ข้อ ๒ กรณีถ้ามีการนำร่างฯ ตามข้อ ๑ เข้าสู่ กระบวนการของคณะรัฐมนตรีเพื่อจะให้มีผลบังคับใช้ โดยไม่รับฟังมติของคณะสงฆ์ไทย ที่ประชุมคณะ สงฆ์ไทยจะสละชีวิตเพื่อรักษาพระธรรมวินัย ข้อ ๓ กรณีมีความจำเป็นต้องมี พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ฉบับใหม่หรือไม่ ที่ประชุมมีมติไม่เห็นด้วย เพราะข้อ ปฏิบัติของพระมีพระธรรมวินัยเป็นธรรมนูญอยู่แล้ว ข้อ ๔ กรณีขอร้องผู้หวังดีต่อพระพุทธศาสนา แจ้งต่อที่ประชุมสงฆ์เรื่องได้ยื่นคำร้องต่อมหาเถร- สมาคม และดำเนินคดีกับบุคคลที่สนับสนุนร่างฯ ที่ขัดต่อพระธรรมวินัยและเคลื่อนไหวก่อกวนจัดตั้งค- หลวงตาโดยหวังให้ร่างฯ เข้าสู่คณะรัฐมนตรีและรัฐสภา โดยปราศจากผู้คัดค้าน ที่ประชุมคณะสงฆ์ไทยมีมติรับ ทราบ ข้อ ๕ ให้ตัวแทนคณะสงฆ์นำมติไปดำเนินการ โดยนำขึ้นกราบทูลสมเด็จพระสังฆราชและนำส่ง นายกรัฐมนตรี เพื่อทราบและปฏิบัติตามมติที่ชอบ ด้วยพระธรรมวินัย

* นำมาแสดงเฉพาะการประชุมครั้งสำคัญเท่านั้น

คณะสงฆ์มีมติให้ปิดร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ฉบับมหาเถรสมาคมทั้ง เนื่องจากมีเนื้อหาบ่อนทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และขัดต่อพระธรรมวินัย อย่างร้ายแรง

“...วันนี้เป็นวันมหามงคลอันยิ่งใหญ่แก่พี่น้องชาวพุทธเรา ซึ่งสมบูรณด้วยพระและประชาชนศรัทธาทั้งหลาย มารวมกันเป็นมหาสมัยครั้งหนึ่งในปัจจุบันนี้ เพราะพระที่จะมีจำนวนมากขนาดนี้มาปรากฏรวมกันด้วยความพอกพองใจ ใครต่อหลักธรรมหลักวินัย คือศาสนาและชาติบ้านเมือง .. ทั้งประชาชนก็จำนวนมากมาย .. ท่านมาด้วยความเป็นธรรมมาประชุมกันด้วยความเป็นธรรม ท่านไม่ได้มาก่อมือบก้อมแม้ม ท่านไม่ได้มาหาอุบายวิธีบีบบังคับนั้น บีบบังคับผู้นี้ให้ทำตามอย่างนั้นให้ทำตามอย่างนี้ด้วยอำนาจปาเถื่อนของตนโครงการปาเถื่อน เหล่านี้ท่านไม่มี

ท่านมาระงับดับสิ่งที่เ็นปาเป็นเถื่อนเป็นพินเป็นไฟทั้งหลาย เพื่อให้สงบตัวลง ผู้ปฏิบัติศาสนาจะได้ปฏิบัติด้วยความสะดวกสบาย ร่มเย็นเป็นสุข ตักดวงเอาบุญเอากุศลมรรคผลนิพพานไปเรื่อยๆ มีความสบาย เมื่อไม่มีมหาภัยเข้ามาเกี่ยวข้องเฝ้าบ้านเฝ้าเมืองเฝ้าศาสนาแล้ว เพราะฉะนั้นท่านจึงได้ออกมาท่านมาด้วยความพอใจในนามที่ว่าท่านเป็นชาติไทย แต่ละองค์ๆ พ่อแม่ของท่านมีอยู่ทุกแห่งทุกหน ทุกภาค เมื่อศาสนาเดือดร้อน แล้วชาติเดือดร้อน ท่านก็ต้องเดือดร้อนเหมือนกันก็ช่วยกันดังที่เห็นอยู่นี้แหละ ..

วันนี้วันมงคลที่พระสงฆ์มาร่วมชุมนุมกัน

ทำในสิ่งที่ดีงาม เราจะเอาชีวิตของเราบูชาพระพุทธศาสนาประกอบทั้งชาติบ้านเมืองทั้งหมด เนื้อหาใน พ.ร.บ.สงฆ์ ทุกอย่างเข้ากับพระธรรมวินัยไม่ได้เลย เป็นมหาภัยต่อชาติศาสนาแล้วๆ เรายอมไม่ได้ จะยอมสละชีวิตเพื่อรักษาพระธรรมวินัย

เราก็ได้เห็นกำลังใจของพระที่มีต่อพุทธศาสนานะ ไม่ได้ไปหาบังคับบัญชาอะไรอะไรละ เป็นไปตามอัธยาศัยของท่าน ท่านก็บอกกล่าวกันไปตามธรรมดา มาเต็มหมดเลยทุกภาค ตะวันออก อีสาน ภาคเหนือ ภาคใต้ก็มีเรียกว่าหมดทุกภาคเลย ฉะนั้นถึงต้องเทศน์ให้ฟังเรื่องการปฏิบัติกรรมฐาน

นับว่าเป็นประวัติการณ์ของพระกรรมฐานที่มีจำนวนมาก ปริยัติก็มีเพียงเล็กน้อยไม่มากนัก ทั้งๆ ที่ปริยัติก็เต็มประเทศไทย เวลาออกมาแสดงน้ำใจต่อพระพุทธศาสนาและประชาชนเรา นี่ เลยกลับเป็นพระกรรมฐานออกแนวหน้า

ทั้งหมดเลย นี่มันแปลกอยู่นะ มันอดคิดไม่ได้นะอะไรๆ มีอะไรบีบ มันจะคิดทันที เห็นพระเต็มวัดพิลึกจริงๆ นะ มองไปทางไหนก็พระเต็มแน่นไปหมดเลย พระเป็นหมื่นขึ้นไป รถมากหาที่จอดไม่ได้ มีทุกประเภท วัดอโศการามเป็นทะเลรถหาทางเดินไม่ได้...”

บทสัมภาษณ์ตัวแทนพระสงฆ์ที่คัดค้านร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์

คุณนก และคุณรุ่งนภา ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการข่าว

ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง UBC 8 วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๙.๓๐ น.

คุณนก ที่วัดโศการาม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เหลืองไปหมดเลยนะครับ พระสงฆ์นับเป็นหมื่นรูป คุณรุ่งนภาได้ไปร่วมในที่ชุมนุม คัดค้านร่างพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ด้วย แน่นจนครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เราจะไปพูดคุยกันนะครับกับเรื่องนี้ในรายละเอียด

คุณรุ่งนภา กับตัวแทนคณะสงฆ์สายวัดป่าที่คัดค้านร่าง พ.ร.บ.สงฆ์ละ ..

คุณนก การที่พระสงฆ์นับหมื่นรูปมารวมกันเป็นหมื่นนี้ วันนี้มารวมกันด้วยจุดประสงค์เดียวใช่ไหมครับ คือ คัดค้าน พ.ร.บ.คณะสงฆ์ใช่ไหมครับ

ตัวแทนสงฆ์ ใช่ คือพระสงฆ์ท่านได้ศึกษาเรื่องเหล่านี้มาพอสมควรแล้ว ก็เป็นเรื่องปึกว่าแล้ว ท่านมาด้วยความไม่สบายใจว่า เดิมที่มีข่าวออกทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่า คุณวิษณุ เครืองาม ได้พูดเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ปีที่ผ่านมา (ต่อพระสังฆาธิการ) ที่พุทธมณฑลว่า จะนำร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ฉบับที่ขัดต่อพระธรรมวินัยอันนี้เข้าสู่การพิจารณาของ ครม.แล้วจะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของสภาให้ได้ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ที่จะถึงนี้ ตรงนี้แหละที่ทำให้บรรดาพระสงฆ์ ซึ่งมีทั้ง ๒ นิกายเลย ทั้งมหานิกายและธรรมยุตจากทั่วประเทศ ท่านก็เลยนัดแนะกันว่า จะต้องมาปรึกษาหารือกันในประเด็นตรงนี้ว่า ไม่สามารถที่จะยอมรับในร่าง พ.ร.บ.สงฆ์ฉบับนี้ได้อีกต่อไป ขอให้ถอนออกจากระบวนการพิจารณาอย่างสิ้นเชิงเลย

คุณนก เราไม่เอาทั้งฉบับเลยใช่ไหมครับ

ตัวแทนสงฆ์ ไม่เอาทั้งฉบับเลย

คุณนก เราไม่มีการพบกันครั้งทางว่าเปลี่ยน ปรับเปลี่ยนบางมาตราเลยหรือครับ

ตัวแทนสงฆ์ เนื่องจากว่าประเด็นตรงนี้เป็นเรื่องเนื้อหาสาระอย่างที่ทราบกัน ก็คือมีส่วนที่ขัดต่อพระธรรมวินัยอยู่มาก แต่ว่าจริงๆ แล้วเวลานี้แทบจะไม่พูด

กันถึงเรื่องเนื้อหาสาระแล้ว พูดถึงที่มาของร่างเลย

คุณนก ครับพระเจ้า ยกตัวอย่างให้ฟังหน่อยได้ไหมครับว่า วันนี้พระสงฆ์มาคัดค้านนี้ จุดใหญ่ๆ ที่รับไม่ได้ของ พ.ร.บ.สงฆ์คืออะไรครับ

ตัวแทนสงฆ์ ก็คือว่าที่มาของร่างนี้ละ คือ หนังสือของกรมศาสนาที่เขียนไว้ชัดเจนว่า ร่างนี้เป็นร่างที่ได้มาจากกรมการมหาดศาสนาตามรูปหนึ่ง ทางกรมการศาสนาก็บอกชื่อมาเลยว่าเป็นพระระดับสมเด็จพระสังฆราช .. ส่งร่างมาให้กรมการศาสนาแล้วหลังจากนั้นกรมการศาสนาก็นำร่างนี้มาตั้งคณะทำงานขึ้นมา อะไรต่ออะไร เพราะฉะนั้น ประเด็นตรงนี้นี่จึงเป็นประเด็นที่ขัดต่อพระธรรมวินัยอย่างร้ายแรง เพราะว่าไม่เคยมีมาก่อนเลยตั้งแต่ครั้งพุทธกาลมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ที่จะมีการองค์ใดองค์หนึ่งเสนอร่างกฎหมาย อันนี้ไม่ใช่กิจของสงฆ์ กิจของสงฆ์มีแต่พูดถึงเรื่องสิกขาบท พูดถึงเรื่องพระธรรมวินัย ถ้าจะเสนอก็คือเสนอสิกขาบทหรือพระไตรปิฎกอะไรแบบนี้ให้ถูกต้องตามพระธรรมวินัย แต่นี่เพ็งจะมีพระในยุคปัจจุบันนี้ที่เสนอกฎหมาย เสนอร่าง พ.ร.บ.ว่า เออ อันนี้ดีนะ อันนั้นทำอย่างนี้นะ ซึ่งตรงนี้ก็จึงเรียกว่าเป็นโมฆะ เพราะขัดต่อพระธรรมวินัยตั้งแต่แรกเลย

อันนี้ถ้าจะเปรียบเทียบ ในที่ประชุม (คณะสงฆ์ไทย วัดโศการาม) ก็มีพระรูปหนึ่ง พูดขึ้นมาเปรียบเปรยมาเหมือนกับว่า ถ้าพระมาหุงอาหารมาหุงข้าว ทำกับข้าว มาผัดนั้นแกงนี้ แล้วก็เอาอาหารนี้มาให้พระด้วยกันฉันนี้ ในพระธรรมวินัยฉันไม่ได้ (ท่านปรับอาบัติ) ต้องเป็นอนุสัมบัน คือต้องเป็นฆราวาสญาติโยมเท่านั้นที่จะปรุงอาหาร หุงหาอาหาร หุงข้าวแล้วมาใส่บาตรให้พระเหล่านั้นฉันได้ แต่ที่นี้ปรากฏว่าพระกลับมาปรุงกฎหมายซึ่งไม่ได้ทำในสิ่งซึ่งเป็นกิจของสงฆ์ เพราะฉะนั้นพระทั้งประเทศจะยอมรับในสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เลย

คุณรุ่งนภา ผิดมาตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นรายละเอียดต่อมาไม่ต้องคุยกันแล้ว

ตัวแทนสงฆ์ ต้องเป็นโมฆะไปหมดเลยเมื่อต้นตอผิด ถึงแม้ร่าง พ.ร.บ.

ฉบับนั้นๆ จะดีเลิศขนาดไหนก็ตาม แต่ว่าที่มา เกิดมาจากพระเป็นผู้ปรุงอาหารนั่นเอง พระทั้งหลายทั้งปวงทั่วประเทศไทย ก็จะยอมรับในร่าง พ.ร.บ.ฉบับนี้ไม่ได้เลยทางพระท่านถือว่าผิดพระธรรมวินัย ทั้งทางโลกก็เรียกว่าเป็นโมฆะ

คุณรุ่งนภา แล้วทางคณะสงฆ์จะอย่างไรต่อไปคะ จะปักหลักอยู่ที่วัดโศการามต่อไปเรื่อยๆ หรือคะ

ตัวแทนสงฆ์ เวลานี้ท่านต้องแยกย้าย เพราะพระท่านมีหน้าที่จะถูกชี้ผิดตามพระธรรมวินัย ท่านมี

กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนแล้วว่า พระธรรมวินัยถือเป็นเสมือนองค์พระศาสดา แทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อพระองค์ปรินิพพานไปแล้ว ถ้ามีสิ่งที่ยึดต่อพระธรรมวินัยก็เท่ากับยึดต่อพระศาสดาของเรา เพราะฉะนั้น พระทั้งหลายท่านยอมรับไม่ได้ เมื่อท่านมาชี้แล้วว่าสิ่งนี้ผิด แล้วยังมีผู้ที่ตั้งต้นจะเอาเข้าก็เท่ากับว่าไม่เคารพพระพุทธเจ้าของเรา ไม่เคารพพระศาสดาของเรา ถ้าอย่างนี้ก็จะเห็นได้เลยว่าเรากำลังจะร่างพ.ร.บ.มาเพื่ออุปถัมภ์หรือเพื่อทำลายองค์พระพุทธศาสนาของเรา..

คุณรุ่งนภา เพราะฉะนั้น มติของคณะสงฆ์วันนี้จะเสนอต่อรัฐบาลใช่ไหมคะ

ตัวแทนสงฆ์ ได้ทำหนังสือไปถึงคุณวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) เรียบร้อยแล้วว่าขอให้ถอนร่างนี้ออกจากกระบวนการพิจารณาอย่างสิ้นเชิง คือไม่ต้องเอากลับมาอีกเลยร่างนี้

สื่อมวลชนทุกแขนงต่างเสนอข่าวการประชุม คณะสงฆ์ครั้งประวัติศาสตร์ชาติไทย โดยร่าง พ.ร.บ.สงฆ์ฉบับนี้มีเนื้อหาเทียบเท่าทำลายพระธรรมวินัยอย่างรุนแรง เป็นเหตุให้พระสงฆ์ที่รักเคารพในพระธรรมวินัยไม่ยอมรับ หากอธิกรณ์ครั้งนี้มิได้ถูกระงับดับลง จะเป็นเหตุให้ความขัดแย้งในสังคมลบล้างความปรองดองถึงขั้นเป็น “สังคมพหุ” สงฆ์แตกจากกัน อันเป็นการสร้างกรรมหนักที่สุดในพระพุทธศาสนา

พระเทวทัต

พระธรรมเทศนาขององค์หลวงตาที่กล่าวถึงเหตุการณ์ในครั้งพุทธกาลเมื่อมี อธิกรณ์เกิดขึ้นทำให้สงฆ์แตกแยกเป็นสังฆเภท พระพุทธเจ้าทรงต้องเข้ามาชำระ ด้วยพระองค์เอง ดังนี้

“...ครั้งพุทธกาลพระเทวทัตมาโต้ตอบทุกสิ่งทุกอย่างกับพระพุทธเจ้า เลี่ยมสอน ให้พระเจ้าอาตมคัตถุไปฆ่าพระราชบิดาตาย แต่ไม่ได้ตั้งหน้ามาตาย ฆ่าด้วยวิธีการ ต่างๆ จนกระทั่งถึงตายในเรือนจำ ทุกสิ่งทุกอย่างสลดสังเวช พระเจ้าพิมพิสาร ท่านสำเร็จพระโสดาฯ แล้ว เรียกว่าเป็นพระอริยบุคคลแล้ว ท่านจะมีอะไรกับโลก ลูกมาทรมานวิธีใดเพราะได้รับการเลี่ยมสอนจากพระเทวทัตคือพระเจ้าอาตมคัตถุ แล้วฆ่าพระราชบิดาเสียแล้วเป็นพระเจ้าแผ่นดินแทน พระเทวทัตนั้นก็ทำลาย พระพุทธเจ้าจะเป็นศาสดาแทน ..

พอถึงวาระพระราชโอรสของพระเจ้าอาตมคัตถุประสูติขึ้นมา พอมองเห็นลูก เท่านั้นสลดสังเวชยิ่งขึ้นมาทันที ความรักลูกถึงขนาดไหนจึงหาพ่อตัวเอง อ้อ พ่อรัก เราอย่างนี้ รีบไปจัดการสั่งปล่อยพ่อทันที พอรีบไปพ่อก็ตายในเวลาเดียวกัน สลด สังเวชเห็นโทษเห็นภัย แล้วโคกเศร้าเหงาหงอยเป็นกำลัง เมื่อฆ่าพระราชบิดาแล้ว เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าก็ได้รับคำแนะนำสั่งสอน มันสุดวิสัยไปแล้วทำอย่างไร พระองค์ก็ แนะนำสั่งสอน ยิ่งงัดกตกรอกไม่สงสัย ..

พระเทวทัตมาขอพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าไม่ทำตาม จึงได้แยกจาก พระพุทธเจ้า

๑) ให้พระอยู่ในป่าเป็นวัตร เป็นประจำชีวิตตั้งแต่วันบวช เข้าบ้านเป็นผิด พระองค์ก็อนุญาตไม่ได้ เพราะพระเกิดมากับญาติกับโยม พระมีความเคลื่อนไหว ไปมาได้ ตาคัดเองก็อยู่ได้ทั้งป่าทั้งบ้านเกี่ยวกับโลกสงสาร เนะ เราอนุญาตไม่ได้

๒) ไม่ให้ฉันเนื้อฉันปลา ถ้าฉันเป็นผิด อันนี้ก็เหมือนกัน สิ่งที่เกิดมาตามที อธิบายผ่านมาแล้ว พระองค์ยังทรงเลี่ยมสอนดูอีกนะ เอาอยู่ นักปฏิบัติคนไหนจะรู้ เรื่องของพระพุทธเจ้าเหล่านี้ได้เต็มกำลังของตัวเอง ..

๓) ให้บิณฑบาตตลอดชีวิต ถ้าหยุดหรือขาดเป็นไม่ได้ ปรับโทษ พระพุทธเจ้า ก็ไม่ทรงอนุญาต

๔) ฉันมือเดียว พระพุทธเจ้าไม่ทรงอนุญาต จึงแหวกแนวหนีจากพระพุทธเจ้า ไป ถ้าสมควรแล้วพระพุทธเจ้าจะทรงบัญญัติไว้แล้วตั้งแต่ต้น ไม่ให้ฉันเนื้อฉันปลา พระพุทธเจ้าจะเป็นพระองค์เอกทรงห้ามก่อนใครแล้ว นี่พระองค์ไม่เห็นห้าม นี่ละ เรื่องราวมันก็มีอย่างนี้ พวกสัตว์ทั่วโลกดินแดนที่เขาตายแล้ว เนื้อหนังของเขายัง เป็นประโยชน์แก่เขาเองเวลาเอาไปทำบุญให้ทาน

นับแต่รัฐบาลมีมติรับหลักการเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ จนกระทั่งพระกรรมฐานทั่วประเทศเดินทางมาประชุมสงฆ์ที่วัดโศการาม เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๔๖ จนมีมติให้ปิดทั้งร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพียงสถานเดียวและพร้อมจะสละชีพเพื่อรักษาพระธรรมวินัย บทสรุปของภาครัฐก็คือ รองนายกรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องก็ตอบรับโดยให้คำสัตย์ ปฏิญาณต่อผู้แทนคณะสงฆ์ไทย (พระกรรมฐาน) ที่นำมติไปมอบให้ว่า

๑. จะไม่ทำอะไรที่ขัดต่อพุทธประสงค์
 ๒. จะไม่ทำอะไรที่ขัดต่อพระธรรมวินัย
 ๓. จะไม่ทำอะไรที่ขัดต่อพระราชอำนาจพระมหากษัตริย์
 ๔. จะไม่ทำอะไรที่ขัดหรือล่วงพระอำนาจของสมเด็จพระสังฆราช
- ในที่สุดรัฐบาลก็ตัดสินใจยกเลิกร่างพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับนี้

๕) ให้ถือผ้าบังสุกุลอย่างเดียวนั่น รับคห-ปติจีวรเขากวายเป็นตมนี้ไม่ได้ ให้แสวงหาขี้ผ้าบังสุกุลเอาอย่างเดียวลดชีวิต พระพุทธเจ้าก็ไม่ทรงอนุญาต ในเมื่อเขาอยากทานก็ให้เขาทาน ตามอริยาคัยของเขา ผู้ใดองค์ใดที่อยากรับก็รับไป ไม่เป็นสิ่งที่จะบังคับกัน ..

พระเทวทัตมาต่อสู่พระพุทธเจ้า แยกส่วน ถ้าใครเห็นว่าพระเทวทัตดีก็ให้ไปกับพระเทวทัต ใครเห็นว่าพระพุทธเจ้าดีก็ให้ไปอยู่กับพระพุทธเจ้า แล้วก็ยกทัพออกจากพระพุทธเจ้า ออกไปตั้งเป็นคณะหนึ่งเป็นศาสดาขึ้นมาอีกองค์หนึ่ง เรียกว่าศาสดาเทวทัต แล้วสั่งเสียพระอานนท์ .. ให้ไปบอกพระพุทธเจ้าว่า ‘ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเรากับพระพุทธเจ้า แยกกันอยู่แล้ว จะไม่เป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้าต่อไป’ แยกแล้วพระเทวทัตก็นำบริษัทบริวารออกไป ผู้ที่ไม่รู้โอโทษอะไรก็ติดตาม บวชใหม่ยังไม่เข้าออกเข้าใจก็แตกไป กับพระเทวทัต ฟังว่า ๕๐๐ องค์ แล้วก็ให้ไปบอกพระพุทธเจ้าว่า เวลาที่เราแยกตัวจากพระพุทธเจ้าแล้ว เป็นคนละสัดละส่วนแล้ว .. พระอานนท์ก็มาทูลพระพุทธเจ้าว่า บัดนี้พระเทวทัตได้สั่งมาเรียบร้อยแล้วว่า พระเทวทัตจะแยกตัวเป็นอีกฝ่ายหนึ่งจากศาสดาแล้วตั้งแต่บัดนี้ต่อไป .. แต่ก็ไม่นาน พอไปแล้วพระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ ก็ติดตามไปเกลี้ยกล่อม แนะนำสั่งสอน นั่นเห็นไหมละ พอรู้โทษรู้ภัยถอนตัวออกมา พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ เป็นของเล่นเมื่อไร ช่วยอุদ্ধากผู้ลุ่มหลงมา ..

ในอนันตริยกรรม ๕ พระเทวทัตสร้างตั้ง ๒ อย่าง และสร้างความปั่นป่วนวุ่นวายแก่โลกก็มากในวงศาสนา พระเทวทัตเป็นองค์หนึ่งที่แตกแยกกันเรื่อง พุทธศาสนา และแตกแยกทำลายจิตใจของคนชาวพุทธให้วุ่นวุ่นมั่วตามๆ กันไปหมด นี่อันหนึ่ง แล้วทำลายสงฆ์ สงฆ์ที่มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน แยกแตกจากกันไปเลยเป็นสังฆเภท ทำลายพระพุทธเจ้า พระเทวทัตเป็นอนันตริยกรรมข้อหนึ่ง ..

พระเทวทัตยังรู้จักโทษของตน จะเข้ามาเฝ้าพระพุทธเจ้า แล้วไปขอขมา พระพุทธเจ้า แม้จะถูกแผ่นดินสูบหน้าพระเขตวัน วาระสุดท้ายไม่มีอะไรที่จะถวาย เป็นเครื่องขมาพระพุทธเจ้าเพราะถูกแผ่นดินสูบ เหลือแต่คางกรรไกรนี้ ก็ขอถวาย คางกรรไกรเป็นพุทธบูชาต่อพระพุทธเจ้าของเรา แล้วจากนั้นก็ถูกแผ่นดินสูบหายไป พระพุทธเจ้าทรงรับว่า ‘เออ..เธอตายคราวนี้ก็ยอมรับว่าบาปเป็นบาป บุญเป็นบุญ ความชั่วเป็นความชั่ว ความดีเป็นความดี เวลาที่เขาจะได้รับกรรมของเขาดตามอำนาจแห่งความชั่วของเขาก่อนที่เขาเอาไว้ แล้วต่อไปอาณิสสยังให้การถวายคางกรรไกร คราวนี้จะเป็นอาณิสสยังใหญ่ มีความหมายในวาระสุดท้ายเรียกว่าเป็นมหาศาลต่อไปเธอจะได้เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าชื่ออุฏฐิสสระ’...”

ร่างกฎหมายต่างๆ และสาระสำคัญของร่างที่เป็นปัญหาต่อพระธรรมวินัย

๑	ร่างพระราชบัญญัติ ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. (หรือร่าง พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยปกครองสงฆ์) ➔ เสนอร่างปี พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นการยุบกรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม ส่งผล ดังนี้ • บรรดากิจการงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาจะถูกโอนถ่ายไปอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้ด้วย อาทิ ปกครองดูแลวัดร้าง ที่ดินของวัดร้าง ที่ธรณีสถของวัดร้าง ทรัพย์สินของวัดร้างทั่วประเทศ การให้เช่าที่ธรณีสถ ที่วัดที่กินไว้ เป็นที่จัดประโยชน์ที่มีกำหนดระยะเวลาเกิน ๓ ปี การเก็บรักษาเงินของวัดที่เกิน ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป ถูกกำหนดให้ฝากต่อสำนักงานคณะกรรมการการศาสนาตามลำดับจนถึงระดับตำบล • องค์ประกอบของคณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรมจำนวน ๓๙ ท่าน จะมาจากตัวแทนองค์กรของศาสนาต่างๆ ๕ ศาสนา ได้แก่ พุทธ คริสต์ อิสลาม ซิกข์ และพราหมณ์-ฮินดู ซึ่งจะมากำกับดูแลกิจการขององค์กรพุทธศาสนา ได้แก่ มหาเถรสมาคมอีกด้วย ผล มีการจัดตั้ง “สำนักพุทธศาสนาแห่งชาติ”
๒	ร่างพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ➔ เสนอร่างปี พ.ศ.๒๕๔๔ ลิดรอนพระราชอำนาจสมเด็จพระสังฆราช ให้อำนาจทั้งปวงแก่มหาคณิสสร เข้าแทรกแซงสมบัติของสงฆ์ประจำวัด และควบคุมศาสนสมบัติกลาง ผล ยกเลิก
๓	ร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. ➔ เสนอร่างปี พ.ศ.๒๕๔๗ ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของวัด ที่ธรณีสถ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง ในเขตดำเนินการจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือไม่ ถ้าผู้ดำเนินโครงการจัดรูปที่ดินจำเป็นจะต้องนำมาใช้ในการจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ผล คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลมีความเห็นควรให้ตัดคำว่า ที่ดินวัด ที่ธรณีสถ และที่ศาสนสมบัติกลาง ออกไปจากกฎหมายฉบับนี้ทุกมาตรา
๔	ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา (องค์การมหาชน) พ.ศ. ➔ เสนอร่างปี พ.ศ.๒๕๔๗ บทเฉพาะกาลได้บัญญัติให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้และเงินงบประมาณของสำนักงานศาสนสมบัติไปเป็นของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา ผล ยกเลิก (๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ คณะสงฆ์ไทย คัดค้าน)
๕	ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สนง.ส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (องค์การมหาชน) พ.ศ. ➔ เสนอร่างปี พ.ศ.๒๕๔๗ ผล ยกเลิก
๖	ร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. ➔ เสนอร่างปี พ.ศ.๒๕๔๘ เขตเศรษฐกิจพิเศษมีอำนาจเด็ดขาดในการเพิกถอน ที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินทุกประเภท ไม่เว้นแม้เป็นที่ธรณีสถ และน่าจะรวมไปถึงที่ราชพัสดุและที่ดินส่วนพระมหากษัตริย์ให้มาเป็นของเอกชน โดยสามารถนำไปขายหรือให้เช่ากับคนต่างด้าวในการประกอบกิจการทุกชนิด ผล ยกเลิก
๗	คำสั่ง ๒ ฉบับ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เรื่องนโยบายและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาพระสงฆ์ในพื้นที่ป่าไม้ ➔ เสนอร่างปี พ.ศ.๒๕๔๘ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) ได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาพระสงฆ์ในพื้นที่ป่าไม้ โดยกำหนดให้พระสงฆ์ที่ต้องการธุดงค์ในเขตป่าสงวนฯ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตอุทยานแห่งชาติ ต้องขอใบอนุญาตก่อนเข้า ผล ยกเลิก

ประชาชนผู้เป็นเจ้าของศาสนาเข้าประสานงานหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมปกป้องพระธรรมวินัย

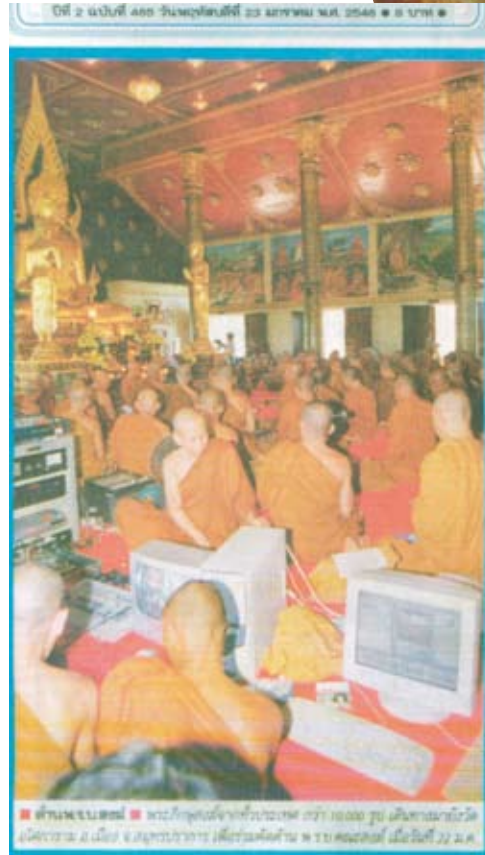

สำหรับร่างกฎหมายอื่นๆ ก็เช่นร่างพระราชบัญญัติปฏิรูปการศึกษา ที่กระทรวงศึกษาธิการมีข้อกำหนดไม่ให้มีการเรียนวิชาศาสนาในโรงเรียน ซึ่งเมื่อองค์หลวงตาทราบเรื่อง ท่านก็ได้แสดงธรรมเป็นข้อคิดแก่วงราชการในทันทีว่า

“เขาปฏิรูป (การศึกษา) เราก็ปฏิรูป ปฏิรูปแปลว่าพลิกกลับ เขาจะไม่ให้มีการศึกษาอะไร ในโรงร่ำโรงเรียน แหม! พวกเปรตว่านั่นเลย ไม่ให้มีการศึกษามีอย่างเธอ .. เรื่องของศาสนานี้เป็นเรื่องของเราร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วย คือเรารักษาอยู่ตลอดเวลา เราเป็นพระนี่ะ ทางบ้านเมืองก็เป็นอีกแง่หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรา ซึ่งจะต้องได้เข้าอย่างที่ผ่านมาแล้ว (ช่วงช่วยชาติ) นี่ แล้วคราวนี้มาเข้าตรงๆ เลย เพราะฉะนั้นมันถึงเข้มข้นเข้าซีเรื่องราว ไม่อย่างนั้นไม่ได้ ศาสนาจะจม”

สื่อการเรียนรู้พระพุทธศาสนา
ในระดับประถมศึกษา (ป.๑-ป.๖)

อย่างไรก็ตามวงราชการส่วนใหญ่ก็เป็นลูกชาวพุทธมีความเคารพเชื่อถือในข้อวัตรปฏิบัติของพระกรรมฐานที่มุ่งตรงต่อพระธรรมวินัยอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อท่านทักท้วงในเรื่องใดหน่วยงานราชการเหล่านั้นก็มักไม่ตื้อดิ่งจะรีบปฏิบัติตามอรรถธรรมที่ถูกต้องในทันที เรื่องราวต่างๆ จึงมักสงบลงได้โดยเร็ว

ในบรรดาร่างกฎหมายทั้งหลายที่มีเนื้อหาสื่อเค้าว่าจะกระทบต่อพระธรรมวินัยนั้น เมื่อเรื่องมาถึงองค์หลวงตา ท่านจะเมตตาแสดงธรรมให้ความรู้ตามหลักพระธรรมวินัยในทันทีว่าเป็นอย่างไร ผิดถูกประการใด และมีวิธีปฏิบัติต่อสิ่งนั้นตามหลักพระธรรมวินัยอย่างไร จึงขอน้อมนำพระธรรมเทศนาของท่านมาแสดงแต่โดยย่อและเพียงบางส่วน ดังนี้

ภาพข่าวการประชุมคณะสงฆ์ว่าหมื่นรูป ยืนยันพระธรรมวินัยสมบูรณ์แล้ว ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องแก้ไข พ.ร.บ.คณะสงฆ์ หากฝ่าฝืนมีแต่จะเป็นโทษมหันตภัยทำให้สงฆ์เกิดความร้าวฉานและทำให้สงฆ์แตกแยกจากกันที่สุดในที่สุด

ร่างพ.ร.บ.สงฆ์ตั้งขึ้นทำไม
ธรรมวินัยสมบูรณ์แล้ว

“...เราพูดเต็มปากของเรา อะไรจะเกิน ศาสดา ธรรมวินัยสมบูรณ์แบบแล้วบกพร่อง ที่ไหน ตั้งมาหาอะไรยากว่าอย่างนั้น นอกจาก พ.ร.บ.ขึ้นี่ ว่าอย่างนี้ละเรา ก็เห็นอยู่ด้วยกัน ธรรมก็เห็นวินัยก็เห็น อ่านมาก็คัมภีร์ด้วยกัน แล้ว เอาอะไรมาอวดกันวะ พ.ร.บ.แบบ มันตั้งมาหาอะไร .. กำลังไปโฆษณาหาประชุม ที่นั่นที่นี้หาพรรคหาพวก ว่ามีจำนวนมากแล้ว จะมาโจมตีชาวพุทธเราทั่วประเทศไทย ที่ ปกครองจากพระพุทธเจ้าจากธรรมวินัยด้วยดี นั้นแหละ จะให้แหลกไปเลย แล้วศาสดาองค์ ใหม่องค์เทวทัตก็จะขึ้นแทน .. อะไรจะสมบูรณ์ แบบยิ่งกว่าหลักธรรมหลักวินัยจนเป็นองค์ แทนศาสดาได้

‘อานนท์ พระธรรมและพระวินัยนั้นแล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต’

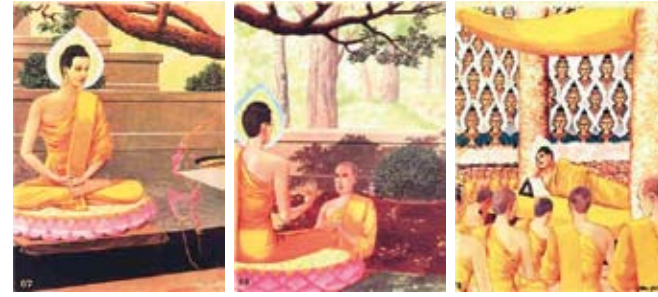
อีกอันหนึ่ง ‘อานนท์ เมื่อมีผู้ปฏิบัติตามหลัก ธรรมหลักวินัยเราอยู่ พระอรหันต์ไม่สูญจากโลก นะอานนท์’

นั่นก็คือธรรมวินัยนั้นแลที่เป็นองค์ศาสดา ประกันเรื่องมรรค ผล นิพพาน ใครจะมา ประกัน ก็สอนไว้ขนาดนั้นแล้ว แล้วจะไปหา อะไรมาเก่งกว่าศาสดาอีก เดียวตั้งขึ้นนั้นแล้ว ตั้งข้อนี้ขึ้น แหมพิลึกกนะ .. อ่านมีก็ข้อซึ่ง เป็นตัวทำลายเป็นเพชรฆาตๆ นี่ ก็ข้อที่เขามา อ่าน ที่มีคัดค้านอะไรกันมา อันนี้จะออกสนาม เลยละ คราวนี้ออกเลย .. อำนาจปาเถื่อน ฟังไม่ได้ละ แล้วก็ทำให้ผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบ เดือดร้อนไปตาม กระทบกระเทือนไปตาม หมดนะ ตามพวกนี้ พวกเปรตนี้หาเก็บตก

พระธรรมวินัยพระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ แล้ว ใครสมบูรณ์ยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าพระวินัยกิติ กุฬมัยบ้านเมืองก็ติดแนบกันมากับธรรมวินัย ของศาสนา คือมีกฎหมายแบบมาอยู่ด้วยแล้ว รักษากันมาด้วยความสงบรรมเย็น ถ้าพูดถึง เรื่องศาสนาไม่มีใครสมบูรณ์ยิ่งกว่าพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้หมดเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ ปาราชิก สังฆาทิเสส เรียกว่า โทษประหารชีวิต ลงมา ติดคุกตั้งแต่ตลอดชีวิตลงมา ๙ ปี ๑๐ ปี เป็นโทษตามหลักพระวินัยนี้ ..

ในลักษณะปกครองสงฆ์ .. ต้องถือธรรม-วินัยเป็นกฎเป็นเกณฑ์ มากกระทบกระเทือน ธรรมวินัยไม่ได้ กฎข้อบังคับเหล่านั้นจะเป็น โฆษะทัณฑ์.. อย่างการปกครองสงฆ์นี้เป็นหน้าที่ ของเจ้าอาวาส เจ้าอาวาสที่จะปกครองด้วยความ เป็นธรรมแล้วสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นใน ท่ามกลางของวัด หรือสถานที่ที่วัดตั้งอยู่นั้น หัวหน้าเป็นผู้จัดแจงทำให้สม่ำเสมอ นั้นพระวินัย ท่านสมบูรณ์แบบ .. ถ้าตั้งใจปฏิบัติตามหลัก ธรรมวินัย การปกครองก็จะน้อยมากทีเดียว ไม่ต้องยุ่งเหยิงวุ่นวายถึงเหตุที่จัดการปกครองมา จะกลายมาเป็นการกระเทือนศาสนาเข้าไปอีก โดยไม่รู้สีกตัวนะ ก็เลสมันแทรกเข้าทันทีๆ อันนี้ที่วัดกอนหนึ่ง...”

สมบัติสงฆ์ตามพระวินัย

“...พระวินัยท่านพูดเกี่ยวกับเรื่อง จตูปัจจัยไทยทาน ที่เกิดขึ้นมากับพระเจ้า พระสงฆ์และภายในวัดนั้นๆ ให้เป็นหน้าที่ ของสงฆ์ อำนาจหน้าที่ของพระ เป็นเรื่องที่ เขารับมาถวายด้วยตามอภัยาคัย พระก็ รับไปตามอภัยาคัย จะใช้จ่ายมากน้อย เพียงไรก็เป็นเรื่องของพระ ไม่มีคำว่า ผิดว่าพลาด ถ้าทำตามนั้นแล้ว นี่พระ วินัย

ที่นี้ส่วนของสงฆ์ .. ก็เป็นเรื่อง ของพระ หัวหน้าวัดภายในวัดนั้น พร้อม ทั้งวัดจะเป็นผู้ปฏิบัติรักษาสมบัติที่ เป็นของสงฆ์ อันไหนที่ควรแจก แจกไปยังไง ไม่ควรแจกยังงี้ ก็มีใน พระวินัยแล้วว่า ลหุภณฺฑ์ ครุภณฺฑ์ แล้วก็สังฆาริมทริภยฺ อสังฆาริมทริภยฺ

(การมา) บัญญัติข้อที่ว่า จะมาเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงควบคุม เปื๋มือกินอยู่บนหัวพระทั้งประเทศไทยทุกวัดทุกวา แต่กลุ่มเดียวสองกลุ่มนี้นั้นไม่มีในพระวินัย เพิ่งตั้งขึ้นมาจากความสลับเมื่อเร็วๆ นี้เท่านั้นเอง .. เอ้า จะตั้งขึ้นมาว่าชนะพระไทยทั้งชาติ พระไทยจะไม่ปฏิบัติตามเลย จะปฏิบัติตามพระวินัยของพระพุทธเจ้านี้เท่านั้น ไม่ว่าวัดใดๆ ทั่วประเทศไทยพวกนี้จะเป็นผู้ควบคุมการเงินการทองศาสนา-สมบัติทั้งหมด เรียกว่าทุกวัด .. ชื่อของพวกเขาขณะนี้ว่า **มหาคณิสสร** ว่าอย่างนั้น .. พวกนี้จะเป็นผู้กอบโกยทุกสิ่งทุกอย่าง จะเอาไปถลุงที่ไหนเราไม่ทราบด้วย ทราบแต่ว่าจะมาเป็นเจ้าอำนาจปกครองวัดทั่วประเทศไทยเรา นี่มีกฎข้อบังคับออกมาอย่างนี้ ใครจะไปฟ้องร้องว่าอะไรไม่ได้ จะปรับทั้งโทษติดทั้งคุกด้วย .. คำนพวกนี้ไม่ได้ คำนไม่ได้ก็ตาม หลวงตาบัวจะคำนว่าจ้ะเลย คำนจนวันตายหลวงตาบัว เอ้า มาเก่งกว่าพระพุทธเจ้า เราเทิดทูนพระพุทธเจ้าต่างหาก เราไม่ได้เทิดทูนพวกเปรตพวกผีนี้ละ ..

สมบัติทั้งหลายตามหลักพระวินัยนะ

คือสมบัติเงินทองข้าวของเขากวายเป็นจตุปัจจัยไทยทานแก่พระเจ้าพระสงฆ์ตามศรัทธาของเขา พระสงฆ์ท่านก็รับด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นสมบัติของตนโดยสมณสาธูปคือพระเป็นเจ้าของสมบัติ ไม่เป็นโลกเป็นสงสาร ไม่เป็นกิเลสตัณหา รักษาโดยอรรถโดยธรรม ใช้สอยกันมาสงเคราะห์กันมา ดังที่วัดป่าบ้านตาดปฏิบัติอยู่เวลานี้

วัดนี้เป็นผู้รักษาสถาปัตยกรรมที่ได้มาเอง ไม่มีเจ้าอำนาจบาตรหลวงมาจากที่ไหน ที่จะมาปกครองรักษาสถาปัตยกรรม ให้เป็นผู้มีอำนาจสิทธิ์ขาดแต่ผู้เดียว .. พระพุทธเจ้าท่านก็ทรงแสดงไว้แล้วว่า ไม่ให้บัญญัติสิ่งที่พระพุทธเจ้าไม่บัญญัติ ไม่รู้ก่อนสิ่งที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้แล้ว มีในหลักธรรมหลักวินัย นี่บัญญัติใหม่หรือไม่บัญญัติใหม่ บัญญัติที่เอาสงฆ์เป็นนักโทษ เอาขอบเขตของวัดแต่ละวัดเป็นเรือนจำๆ แล้วพวกนี้เป็นนายคุมเข้ามาเหยียบย่ำทำลายอย่างนี้ มีในพระบัญญัติข้อไหน มันมาเลือกกะโหลกหาทำอะไร ตั้งแต่เด็กอมมือเขาก็ไม่ทำ ..

พระพุทธเจ้าถือสำคัญมากเรื่องรวม

ที่ดิน โบสถ์ วิหาร เครื่องไทยทานต่างๆ

เป็นสมบัติของสงฆ์ที่สงฆ์ต้องรักษาตามพระธรรมวินัย

ความสามัคคี ความสงวนส่วนใหญ่ เช่น อย่าง
กิจของสงฆ์ งานของสงฆ์ถือเป็นสำคัญมาก มี
วินัยบังคับเลย เช่น สมบัติบางอย่างหนัก
เคลื่อนที่ได้ ท่านบอก เคลื่อนที่ได้เรารู้กันแล้ว
พวกเดียวพวกตั้ง พวกอะไรสมบัติที่ยกไปมาได้
เป็นของสงฆ์ อันที่เคลื่อนที่ไม่ได้ เช่น เขาถวายที่
เป็นวัดเป็นวา กลับมาสงฆ์ เป็นอสังหาริมะ
เคลื่อนที่ไม่ได้ ท่านให้วินัย รักษาไว้ตามนั้น...”

ร่างกฎหมายต้องให้ประชาชน
เจ้าของศาสนายอมรับ

“...อย่างเวลานี้พระของเราก็ในวงพุทธ-
ศาสนาที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ เพื่อความ
สงบร่มเย็น มันก็กลายเป็นความยุ่งเหยิง
วุ่นวาย ตั้งสภาปาๆเถื่อนๆ ขึ้นในวงพุทธศาสนา
เวลานี้ แล้วก็ตั้งข้อบัญญัติไปต่างๆ นานา
พ.ร.บ.รอแบอะไรมันก็ตั้งขึ้นไป อะไรจะเกิน
พ.ร.บ.ของพระพุทธเจ้ามันไม่ได้มองนะ
พ.ร.บ.เพื่อลั่นเพื่อปาก เพื่อยกตนข่มท่าน
เหยียบย่ำทำลายเขา นั่นละ พ.ร.บ.ของกิเลส
มันเป็นอย่างนั้น ถ้า พ.ร.บ.ของธรรมแล้ว
ปิดหมดไม่มีอะไรมายุ่ง .. ได้ยินแต่ว่าจะเข้า
สภาฯ มันก็ไม่แน่ใจคำว่าเข้าสภา หมุกก็เข้าได้
หมากก็เข้าได้ เปเรตก็เข้าได้ ผีก็เข้าได้ บัณฑิต
นักปราชญ์ก็เข้าได้ เพราะฉะนั้นเพื่อความ
รอบคอบนี้ ชาวพุทธเราซึ่งเป็นเจ้าของสมบัติ
ด้วยกันทุกคนทั่วประเทศไทยนี้ จึงควรจะได้รับ
ทราบเสียก่อน ก่อนที่จะเข้าสภา ให้ประชาชน
ยอมรับเสียก่อน ..

‘แล้วพระสงฆ์เรานี้เข้าใจรึยังที่ความ
มุ่งหมายของเราซึ่งเป็นหัวหน้ามุ่งยังใจ?’
(พระตอบ ‘เข้าใจครับผม’) ตามหลักความจริง
ที่เราพูดนี้ก็คือว่า ถอนออกให้หมดอย่ามายุ่ง
นี้หลักใหญ่ มายุ่งทำไม พุทธศาสนาสมบูรณ์
แบบแล้ว มายุ่งหาอะไร ถอนออกให้หมด แล้วยัง
จะดึงเข้าสภาอีก เข้าสภาแล้วเขาไม่ถอนให้เขา
ฟาดคอเลย .. แล้วที่นี้ ‘รายชื่อของคนตลอด
พระเถรเราจำนวนกี่แสน’ (ประมาณ ๙ แสน
ครับ) นี่ก็คือรายชื่อของผู้รักษาสงวนชาติศาสนา
ของตัวเอง...”

ปลาตัวหนึ่งอยู่ในข้องของเราฟังซินะ เอาอีกทีหนึ่งนะที่เราจะกินอยู่เดี๋ยวนี้ ปลาตัวนี้เรากำลังจะเอาไปแกง อยู่ในข้องของเรา แต่พอตีเขาเอาขึ้นมาโยนใส่ในปลานี้แล้วจะทำยังไงที่นี้ โอ้ย ต้องรีบเอาปลาออกล้างทิ้งอันนั้นออกไปทันทีใช้ไหม ด้วยความขยะขะยง อันนี้ก็ขยะขะยงความเลวร้ายนี้เข้าใจไหม...”

องค์หลวงตามะตาดำเดินทางไปทุกสารทิศ เพื่อรับผ้าป่าช่วยชาติ และเพื่อการประชาสัมพันธ์พระกรรมฐาน ในจังหวัดต่างๆ ที่บำเพ็ญสมณธรรมตามป่าเขาในที่สงบสงัด ด้วยเหตุนี้ พระกรรมฐานทั่วประเทศจึงออกมาทำหน้าที่ในการรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ด้วยหลักพระธรรมวินัยได้อย่างสมบูรณ์แบบ

ป้องกันมิให้ผู้ยกร้างทำสังฆเภท

การคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีใช่ของง่ายแม้จะแสดงเจตนาหลายครั้งแล้วก็ยังไม่เป็นผล ด้วยเหตุนี้การประชุมสงฆ์จึงยิ่งใหญ่กว้างขวางขึ้น และองค์หลวงตาก็จำเป็นต้องแสดงธรรมแบบนิวเคลียร์นิวตรอนมีความเข้มข้นหนักหน่วงมากยิ่งขึ้น เปรียบเสมือนผู้ใหญ่ที่หวังดีเข้ามาตีมือเด็กที่ไม่รู้เดียงสากำลังจะจับหัวกระแสไฟฟ้า องค์ท่านจึงแนะนำให้มุ่งเข้าหาผู้เป็นต้นเหตุของร่างฉบับนี้ เพื่อจะได้รื้อถอนสิ่งขัดต่อพระธรรมวินัยออกไปได้ตรงจุดมิให้เป็นกรรมหนัก นับเป็นเมตตาธรรมของท่านอย่างที่สุด ประเด็นความขัดแย้งในสังคมจะได้ยุติลงโดยเร็ว

“...จากนั้นตามเข้าไปสิ เราก็เคยพูดแล้ว ตันตอมาจากไหน ตันตอที่เกิดเรื่องขึ้นมา ยกร้างนี้ขึ้นมา ใครเป็นคนยก ให้ไล่เข้าไปหาตรงนั้น ใครเป็นต้นเหตุ ผู้ที่ยกร้างขึ้นมาคือใคร กลุ่มนี้คือใครมาจากไหน ใครเป็นคนรับรองยืนยันมา .. สมบัติที่จะไปฉกไปลักไปขโมยเขามาในจำพวกโจรพวกมารมันต้องลี้ๆ ลับๆ หลบๆ ซ่อนๆ อันนี้มันก็ออกกฎกติกาข้อบังคับมาว่า ตั้ง พ.ร.บ. แร.แบ.อะไรเราก็ไม่ทราบ .. ตั้งมหาภัยขึ้นมาเหยียบย่ำทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาให้จมไปด้วยกัน อย่างนี้เหมาะสมมากกว่า .. ใครเป็นคนตั้งขึ้นมาในกฎข้อบังคับเหล่านี้ ถ้ามหาตัวมันหลบๆ หลีกๆ มันไม่เอาตัวจริงออกมาแสดงให้ฟัง

ถ้าเป็นของจริงเอามาซิ ใครเป็นคนตั้งขึ้นมา กฎข้อกติกาอันนี้ มีข้อประชุมกันอย่างไรบ้าง ใครเป็นคนรับรองในกฎกติกาเหล่านี้ ที่มาตั้งเหยียบหัวพระศาสนาและประชาชนที่เป็นชาวพุทธอยู่เวลานี้ ตั้งขึ้นมาจากผู้ใดมันก็ไม่บอกเข้าใจไหม มันตั้งอยู่ใต้ดิน แล้วคณะใดเป็นผู้ตั้งขึ้นมาจากใต้ดินนี้ จนมาเป็นฟันเป็นไฟเผาไหม้ทั่วโลกอยู่เวลานี้เห็นไหมพุทธศาสนา ..

แล้วคณะไหนที่รวมหัวกันทั้งพระทั้งโยมมาตั้งเป็นกรรมการ ที่จะออกเป็นมหาคณิสสรนี่นะ (พ.ร.บ.สงฆ์ ครับ) เออ พ.ร.บ.สงฆ์แล้งนั้นนะ มันไปทำอยู่ใต้ดินไม่ให้ใครเห็น นี่เห็นไหมลักษณะของผู้ร้าย ของขโมย ลักษณะของมหาโจรปล้นชาติปล้นศาสนา มันทำมาอย่างนี้ ที่นี้เวลาออกมาก็ว่าผ่านโน้นผ่านนี้ ผ่านแบบโจรนะ

ริบๆ ค่วนๆ ว่าของลับบ้างอะไรบ้าง พอออกไป
หลอกคนได้ ว่าผ่านมหาเถรสมาคม คือผ่านไป
เฉยๆ ..

พวกนี้เป็นพวกมหาภัยจริงๆ ต่อจากนี้
มันจะขึ้นเป็นสังฆเภทนะ เป็นสังฆเภทยุ่ง
ให้สงฆ์แตกจากกันทั่วประเทศไทย นี่จะเป็น
กรรมหนักมาก รุนแรงมากพวกนี้ มีแต่จะเอา
ทำเดี๋ยวๆ พุดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ถือว่า
มันผิดพลาดมาตั้งแต่ชาติเข้าใจไหม ไม่ได้
เปล่านั้น จะเอาเปล่านั้น จะเอาเปล่านั้นจะตั้งขึ้น
ไปหาชาติบ้านเมือง จะเอาให้จมทั้งชาติทั้ง
ศาสนาเลย ก็ชาติศาสนาของเรามีเจ้าของ
ด้วยแล้ว จะยอมให้จมได้ง่ายๆ หรือ

เวลานี้จะเริ่มแยกแล้วนะ เริ่มแยกเป็น
สังฆเภทครั้งที่สอง .. ครั้งที่หนึ่งเทวทัตแยกตัว
ออกจากพระพุทธเจ้าไปเป็นศาสดาองค์ใหม่
ขึ้นมา .. ครั้งที่สองก็ศาสนธรรม คือพระธรรม
และพระวินัยนั่นแล .. ครั้งแรกเป็นองค์ศาสดา
เสียเอง ครั้งที่สองเป็นธรรมวินัยซึ่งเป็นองค์
แทนของศาสดาเสียเอง เวลานี้กำลังเข้าอยู่
วาระองค์ศาสดาครั้งที่สอง คือเข้ามาทำลาย
ธรรมวินัย หลักธรรมวินัยท่านสอนไว้โดย
ถูกต้องแล้วนี่คือองค์แทนศาสดา แล้วพวกนี้
บุกเข้ามา ไม่มีธรรมวินัย...”

ข้อพึงระวังของคณะสงฆ์ไทย ในสมัยปัจจุบัน

ความคิดอยากปรับปรุงระเบียบกฎหมาย
ต่างๆ เพื่อหวังจะทำให้พระพุทธศาสนาเจริญขึ้น
แต่กลับกลายเป็นเลี่ยนหนามเป็นพิษภัยแก่
พระพุทธศาสนาเสียเองเพราะข้อกฎหมายเหล่านี้
ล้นแล้วแต่ขัดแย้งกับพระธรรมวินัยแทบทั้งสิ้น
ซึ่งองค์หลวงตาได้ออกมาอธิบายอรรถธรรม
ต่างๆ ต่อสู้กับความคิดผิดเหล่านี้ทำให้ผู้เสีย
ประโยชน์หรือผู้ไม่เข้าใจเจตนาดิของท่านเกิด
ความโกรธเคืองและอาฆาตมาดร้าย บางคน
อาจคิดถึงขั้นทำลายท่านก็มี ดังนี้

“...อ่านอะไรก็อ่านไป เราก็ไม่ค่อยสะดวก
ใจเหมือนคำที่ว่าจะมีมากำจัดเรา ฆ่าเรา อู๊ย เรา
สลดสังเวชนะ คือเราพูดจริงๆ เราไม่มีอะไร
เราก็เคยประกาศมาให้ทราบแล้วว่า ความกลัว
เราก็ไม่มี ความกลัวเราก็ไม่มี ความได้เปรียบ
เสียเปรียบ ความแพ้ความชนะเราไม่มี มีแต่
ความเมตตาสงสารโลก สอนอรรถสอนธรรม
ไปตามความผิด ถูก ชั่ว ดีของผู้กระทำ เรา
สอนไปอย่างนั้น เราไม่มีอะไรกับใครในโลกอันนี้
สอนด้วยความเมตตาล้วนๆ

แต่ที่มันกระเทือนใจก็คือว่า ผู้หวังจะ
เป็นใหญ่เป็นโตปกครองทั้งชาติทั้งศาสนาให้
เจริญรุ่งเรือง ความหมายว่าอย่างนั้นละมัง แต่นี่
ทำไมการดำเนินจึงต้องติราบ ฆ่าราบ ฟันราบ
ปราบราบไปเพื่อครองบ้านครองเมืองในนาม

ของพระ เพศของพระ ดูไม่ได้เลยนะ อย่างทาง
โลกทางสงสารเขาก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง เขา
ต้องการเป็นใหญ่เป็นโต ไซ้ไหมละ อำนาจ
สกปรกของทางบ้านทางเมือง โลกทั้งหลายเขา
ไครมาผ่านฆ่าไปเลยๆ เพื่อจะเป็นใหญ่เป็นโต
ตามความมุ่งหมาย

อันนี้มันเรื่องของศาสนา เรื่องของธรรม
เรียกว่าทางกันคนละโลก ที่ว่าให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติ พ.ร.บ.ปกครองสงฆ์ ทำให้ไม่ถึง
ต้องปราบไปอย่างนั้นแบบเลยโลกไป หยาบโหล
ที่สุด ก็คือว่าพระด้วยกันนี่ แล้วก็มากำจัดพระ
ด้วยกัน เช่นจะมากำจัดหลวงตาบัวนี่ อู๊ย สลด
สังเวชนะเรา แสดงถึงความหยาบโหลที่สุดเลย
หยาบช้าที่สุด ในเมืองไทยเราไม่เคยมี ..

เราวิตกวิจารณ์พวกที่สร้างบาปสร้าง
กรรม เฉพาะอย่างยิ่งสร้างต่อเรา ที่นี้เราไม่มี
อะไรเลย โยนเข้ามาผางมันก็ตูมเข้าหาเจ้าของ
หมด ไม่มีใครรับไว้ เราไม่มีความคิดที่จะเป็น
ช่องรับที่เขาโจมตี เราไม่มี โยนเข้าไปผาง
เหมือนกำผางมันก็สะท้อนกลับมาหาเจ้าของ
หมดไม่ไปไหน เราอดวิตกวิจารณ์ไม่ได้ก็คือ
ตรึงนี้เอง ..

หลวงตาบัวนี่เรียกว่าอยู่ในเลี่ยนในหนาม
อยู่ในท่ามกลางแห่งหอกแห่งท้าว ประหนึ่งว่า
หลวงตาบัวนี้เป็นหัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา
ทั้งพุทธศาสนา ทั้งชาติของเราทั้งชาติ รวมอยู่
ในจุดของเราจุดเดียว และเป็นหัวใจของ
ประชาชน ประชาชนทั้งหลายเขาก็ห่วงใยละซี

สงฆ์สมมุติมักบดบังอริยสงฆ์

“...ไปที่ไหนก็มีแต่นักปราชญ์ นักแปลมันไม่
ได้อ่านนะ เข้าใจไหม มันมาแต่นักปราชญ์ๆ ยังมี
คนยอว่า นี่เป็นพระไตรปิฎกเคลื่อนที่ เลยเป็น
บ้าไปเลย นั่นนะเขาเรียกว่า สงฆ์สมมุติมักบัง
อริยสงฆ์ อริยสงฆ์อยู่ในหัวใจนั่น แต่มันไม่มอง
ดูนี่ มันมองดูแต่คัมภีร์ไบเบิล ไหว่คว่ำไปลมๆ
แล้งๆ อันของจริงอริยสงฆ์อยู่ภายในหัวใจตัว
เองไม่ดู กระจายออกไปอีก ก็เห็นการศึกษาเล่า-
เรียนการจดจำมา ได้แต่เสียงได้แต่ลมเหมือน
นกขุนทองว่าเป็นของดีไปเสีย ภาคปฏิบัติไม่
สนใจจะปฏิบัติเอาธรรมที่เลิศเลอขึ้นมา...”

เพราะพวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมาร มันห้อมมันล้อม มันจะฆ่าหัวใจของชาติของศาสนาให้ล่มจม คือจะฆ่าหลวงตาบ๊ว .. ตายก็ตายแบบหลวงตาบ๊ว ไม่มีได้มีเสีย ไม่มีแพ้มีชนะตามเดิม ใครจะฆ่าไม่ฆ่าก็ตามเดิม ตายเองก็ตามเดิม ใครมาฆ่าก็ตามเดิม หลักธรรมชาตินั้นเป็นธรรมชาติของตัวเองแล้ว...”

สำหรับพระธรรมเทศนาที่ให้ข้อคิดคติเตือนใจเกี่ยวกับข้อปฏิบัติของคณะสงฆ์ไทยในสมัยปัจจุบันนั้น รวบรวมแต่พอสังเขป ดังนี้

มหาวิทยาลัยสงฆ์ สังฆารพ

“...ไปดูซิมมหาวิทยาลัยสงฆ์มีอะไร มีแต่วิชาทางโลก เอาครูเอาอาจารย์ฆราวาสเข้ามาสอนพระเต็มไปหมด .. เดินอวดอ้าๆ โอ๊ย ทำใหญ่เสียด้วยนะ ฆราวาสเข้าไปสอนพระ พระก็หมอบละชิ อู๊ย เราดูแล้วดูไม่ได้ เราสลดสังเวช .. พระก็อ้าปากอยู่ตลอดเวลาไม่ได้สนใจกับอรรถกับธรรม เรียนแล้วก็เพื่อจะสึกออกไปอย่างนั้นละ มหาวิทยาลัยสงฆ์นี้เป็นเรื่องของโลกเกือบจะว่าล้วนๆ ไปเลย .. ไม่ได้เป็นวิชาของพระพุทธเจ้าเพื่อคุณงามความดี เพื่อหลุดพ้นจากทุกข์แต่ประการใดๆ เลย ..

มีแต่ความรู้วิชาของดิรัจฉานวิชา มีแต่ลัทธิแต่ถนแต่อยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ เอาฆราวาสเข้าไปสอนพระ มีแต่สอนเรื่องวิชาทางโลกทางสงสารเรื่องกิเลสตัณหาล้วนๆ โดยอาศัยศาสนาเป็นเชิงเหยียบขึ้นๆ เพื่อวิชาของกิเลสได้เหยียบย่ำทำลายธรรมโดยถาวรเท่านั้น .. ศาสนามีความหมายอะไร .. ตามภาษาบาลีภาษาของพระพุทธเจ้า ท่านไม่บอกวิชาทางโลก

บัณฑิต มหาบัณฑิต จอมปราชญ์

“...ในบรรดาบัณฑิตที่ควรคบค้าสมาคม ตลอดถึงครูอาจารย์ที่ให้อุบายสั่งสอนอันดีงามแก่เรา ชื่อว่าบัณฑิต ไม่ต้องมีความรู้ความฉลาดถึงขนาดต้องแบกตู้พระไตรปิฎกมาขึ้นยัน หรือมีความรู้ความฉลาดขั้นปริญญาตรี โท เอก ก็ตาม สำคัญอยู่ที่ความคิดความเห็น การประพฤติตัวเป็นธรรม ซึ่งเป็นเครื่องชักจูงให้คนอื่นได้คิดและได้รับประโยชน์อันชอบธรรม และเห็นเป็นความถูกต้องดีงามไปด้วย เหล่านี้ท่านเรียกว่า “บัณฑิต” เป็นผู้ควรแก่การคบค้าสมาคมระยะสั้นหรือยาว ย่อมเป็นมงคลแก่ผู้คบ ไม่เสียหายล่มจมแต่อย่างใด ยังจัดว่าผู้รู้จักเลือกคบ เป็นผู้มีชีวิตชีวาอันอุดมมงคลเสียอีก ทางพระพุทธศาสนาท่านหมายคนอย่างนั้นว่า “บัณฑิต”

ส่วน “บัณฑิตภายใน” ได้แก่ความคิดอุบายวิธีต่างๆ ที่จะนำไปเพื่อคุณงามความดีแก่ตนและผู้อื่น นับแต่พื้นความคิดเห็นอันเป็นเหตุจะทำให้เกิดคุณงามความดี จนกระทั่งถึงสติปัญญาที่จะถอดถอนกิเลสออกจากจิตใจเป็นลำดับๆ เป็นขั้นๆ ของสติปัญญา เรียกว่า “บัณฑิต” “นักปราชญ์” เป็นขั้นๆ ไปจนถึงขั้น “มหาบัณฑิต”

“มหาบัณฑิต” ได้แก่ท่านผู้ทรงมหาสติมหาปัญญานั้นแล เลยขั้น “มหาบัณฑิต” ไปแล้วก็ถึง “วิมุตติ” เรียกว่า “จอมปราชญ์” หรือ “อัครมหาบัณฑิต” เลยขั้นมหาบัณฑิตไปแล้วก็เป็น “จอมปราชญ์” ได้แก่ผู้เฉลียวฉลาดรอบตัวภายในใจ คือพระอรหันต์สิ้นกิเลสอาสวะโดยประการทั้งปวง...”

มีการประชุมคณะสงฆ์เพื่อปกป้องพระธรรมวินัย ณ วัดป่าบ้านตาด หลายวาระ

ท่านบอกว่า ดิรัจฉานวิชา คือวิชาของสัตว์โลก ผู้ยังติดข้อง พัวพันอยู่กับโลกกับสงสาร แผลออกเป็นอย่างนั้น ท่านจึงไม่ให้เข้ามาคละเคล้ากัน

วิทยาลัยป่าพระพุทธเจ้าก็ทรงตั้งมาแล้ว ตั้งแต่ก่อน ท่านว่า **รุกขมุลเสนาสนัง** ปฏิบัติตนอยู่ในป่าในเขา นี้เรียกว่ามหาวิทยาลัยป่า ..

พระสงฆ์ที่อยู่ในป่า สำเร็จมาจากป่า เป็นพระโสดาฯ สกิทาฯ อนาคาฯ อรหันต์มาทั้งนั้นๆ มาเป็นสรณะของพวกเรา นี่เราจึงเรียกว่ามหาวิทยาลัยป่า คือมหาวิทยาลัยของพระพุทธเจ้า นั้นเป็นมหาวิทยาลัยพระสังฆารกิเลสให้ขาดสะบั้นลงไป นำอมตะมหานิพพานเป็นความบริสุทธิ์เต็มภูมิเข้ามาครองใจ ..

แต่เวลานี้มหาวิทยาลัยที่เขาดั้งขึ้นทุกวันนี้ คือ มหาวิทยาลัยกิลเลส มีตั้งแต่วิชาความรู้ของโลกของสงสาร ของกิเลสตัณหาทั้งนั้น เข้าไปเต็มอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ .. นี่เรียกว่ามหาวิทยาลัยบ้าน เป็นมหาวิทยาลัยกิลเลสสังหารพระ มีเท่าไรแหลกหมดๆ ไม่มีอะไรเหลือเลย...”

ตั้งธนาคารสงฆ์ เหยียบย่ำธรรมวินัย

“...พระสมัยปัจจุบันสนใจในลาภยศยิ่งกว่าอรรถธรรม ถึงขนาดว่าคิดสนับสนุนการก่อตั้งธนาคารพระฯ ทั้งที่ขัดต่อพระธรรมวินัยอย่างร้ายแรง ไปยุ่งเกี่ยวกับเงินทอง บริหารเงินทอง มีใช้กิจของสงฆ์แต่อย่างใดเลย พระพุทธเจ้าตำหนิเงินทองชั่วของมามากน้อยเพียงไรก็เห็นอยู่ในธรรมวินัย แล้วไหนยังจะมาส่งเสริมยกยวบนเป็นสงฆ์ขึ้นมา ตั้งธนาคารสงฆ์ขึ้นมา ก็เท่ากับเหยียบย่ำพระพุทธเจ้าผู้ทรงบัญญัติห้ามการเงินการทองละชิ มันก็เห็นอยู่ที่นี่ธรรมวินัยก็เห็นอยู่ที่นี่ มันดูเมื่อไรไฟแดง มีแต่มันจะไปทำเดี่ยวพวกนี้ เปิดเป็นไฟเขียวตลอด มันไม่มีธรรมวินัย เลยกลายเป็นหน้าด้านไปหมด กวนบ้านกวนเมือง คือพระของเราที่ไม่มีธรรมวินัยในตัวนั้นแหละ ..

ตั้งแต่พระที่ต่อต้านหาญทำเกี่ยวกับการเงิน การทองเวลานี้มันก็ทนดูกันไม่ได้แล้ว ยังจะมาตั้งธนาคารสงฆ์ขึ้นมาอีกก็เท่ากับเหยียบย่ำหมด เรื่องศาสนาจะไม่ให้มีอะไรเหลือเลย .. ในพระวินัยนี้มีทั้งต้นบัญญัติ มีทั้งอนุบัญญัติ นี่ดูมาหมดแล้วนี่นะ ต้นบัญญัติตัดขาดเรื่องเงินเรื่องทองไม่ให้มายุ่งเลย ขาดสะบันไปเลย เป็นภัยต่อ

การบำเพ็ญสมณธรรมของพระ นั้นฟังซิ

พระพุทธเจ้าตัดขาดหมดเลยพุทธบัญญัติ โย ปน ภิกขุ ชาตรุปรชตัง อุกคัมเหยย วา อุกคัมหาเปยย วา อุปนิกขิตตัง วา สาทิเหยย นิสลัคคิยัง ปาจิตติยัง นี่เป็นต้นบัญญัติ ภิกขุรูปได้รับเงินและทองเองก็ดี ให้เขาเก็บไว้เพื่อตนก็ดี เป็นนิสลัคคิย ของนั้นต้องเสียสละออกไป เจ้าของแสดงอาบัติปาจิตตีย เป็นอาบัติแล้ว นั้นบอกไว้แล้วอย่างนี้ นี่ต้นพุทธบัญญัติห้ามไม่ให้พระสงฆ์เกี่ยวกับเงินกับทองเลย...”

สมณศักดิ์ขั้นสูงหรือขั้นเหยียบย่ำ ?

“...พระองค์จึงทรงตั้งให้เลิศคนละทางๆ เรียกว่าตั้งสมณศักดิ์ของพระ แต่พระพุทธเจ้าตั้ง...ท่านตั้งให้พระอรหันต์เป็นยศพระ องค์นี้เลิศในทางนั้น เช่นอย่างพระสารีบุตรเลิศทางด้านปัญญา พระโมคคัลลาน์เลิศทางด้านฤทธาศักดานภาพ พระอานนท์เลิศทางเป็นพหูสูตร .. นี่เลิศไปคนละทางๆ จนกระทั่ง ๘๐ องค์ จากนั้นท่านก็ไม่ตั้งอีกเลย จนกระทั่งปริณิพพาน เพราะฉะนั้นท่านตั้งท่านจึงตั้งตามความเลิศเลอ ตามแถวของอุปนิสัยของแต่ละองค์ๆ ไม่ใช่ตั้งสุมสุมหัวตั้งมาแล้วก็มาเหยียบย่ำศาสนาอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ ตั้งยกยอขึ้นมา พอ दिनเหนียวติดหัวก็ว่าตัวมีหงอน แล้วกลับมาเหยียบย่ำพระพุทธเจ้าเหยียบย่ำพระมหาจักรีที่ทรงตั้งให้เป็นยศลาบรรดาศักดิ์ขึ้นมา ก็กลับมาเหยียบย่ำพระพุทธเจ้าเหยียบย่ำพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังที่พระดาบอดเหตุหนวกลสมัยปัจจุบันเราๆ ท่านๆ เป็นอยู่เวลานี้ ไม่ได้เหมือนกันกับพวกนี้เข้าใจไหม ได้รับตั้งเท่าไรยิ่งเทิดทูน อันนี้เหยียบย่ำตั้งเท่าไรยิ่งเหยียบย่ำ ..

สงฆ์สาวก ๘๐ องค์ที่ได้รับสมณศักดิ์จากพระพุทธเจ้า แล้วปรากฏองค์ไหนบ้างที่เพื่อเติมที่ศึกคณองเป็นบ้ายศ มีองค์ไหนปรากฏว่าเสียไปไม่เคยมี อย่างพระเราปัจจุบันนี้มันเลยมบายศไปแล้วนะ.. ยศของพระคือ มีศีลเต็มองค์ มีสมาธิ มีพระวินัยเต็มตัวๆ จากนั้นวิมุตติหลุดพ้นจะหนีเงื้อมมือพระผู้ตั้งใจปฏิบัติตามหลักธรรมวินัยนี้ไปไม่ได้ นี่คือทางเดินของศาสนา ..

ฉันพบพระจากวัดเขาแก้ว อ.วังน้อย
พระท่านบอกว่า พระสงฆ์เถรวาท
ของเรานี้ มีปัญหามากทีเดียว เพราะว่า
กว่า ๘๐ ปีแล้ว ที่พระสงฆ์เถรวาท
และพระเถระต่าง ๆ ได้ละทิ้งหลักธรรม
ของพระพุทธเจ้าแล้ว และหันมา
รับเอาวัฒนธรรมตะวันตก
มาเป็นของตัวเอง

การตั้งสมณศักดิ์ คือ ยศของพระ ความดีงามของพระ ศักดิ์ศรีของพระนั้น เพื่อความเป็นมงคลแก่พระเราเอง แล้วก็เพื่อความดีแก่ผู้มาส่งเสริมเรา ให้เราตอบรับความส่งเสริมทั้งสองด้านนี้ไว้ด้วยดี ผู้ให้ก็ให้ด้วยความพอกพองใจ เช่นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านประทานสมณศักดิ์ให้พระ พระก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตามพระราชประสงค์ของท่าน แล้วปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี เป็นพระมีสมณศักดิ์สูงเท่าไรยิ่งมีความเข้มงวดกวดขันในสมณศักดิ์คือความดีงามของตนซึ่งได้รับมาจากชั้นสูง ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ต้องปฏิบัติตัวให้ดีประหนึ่งว่าเทิดทูนท่านด้วย แล้วก็เทิดทูนธรรมภายในจิตใจของเราให้งอกเงย หรือเจริญขึ้นเป็นลำดับ นี่เป็นความถูกต้อง...”

พระกาฬาก วัดกาฬาก

“...มีแต่เปรตแต่ผีหัวล้านๆ ผ่าเหลืองๆ เต็มบ้านเต็มเมืองทำลายศาสนา ทำลายตัวเอง ทำลายสังคม นี่คือนักเหยียบหัวพระพุทธเจ้า ไม่คำนึงถึงธรรมวินัย มีตั้งแต่เรื่องที่จะอยากดิบอยากดี มันอยากเล่นนะ ฟุ้งเพื่อห่อเหิม ลืมเนื้อ ลืมตัว ยศถาบรรดาศักดิ์ ดินเหนียวติดหัวก็ว่า ตัวมีหนองเสีย เป็นนั่นเป็นนี่ขึ้นมาแล้วเป็นบ้า ธรรมวินัยไม่สนใจ .. เกื่อนศาสนาเกื่อนบ้าน เกื่อนเมือง มีแต่พวกอลัชชีตา หาคความ ละอายบาปไม่ได้ ทำลายศาสนาคือพวกพระเรา นี่เอง ..

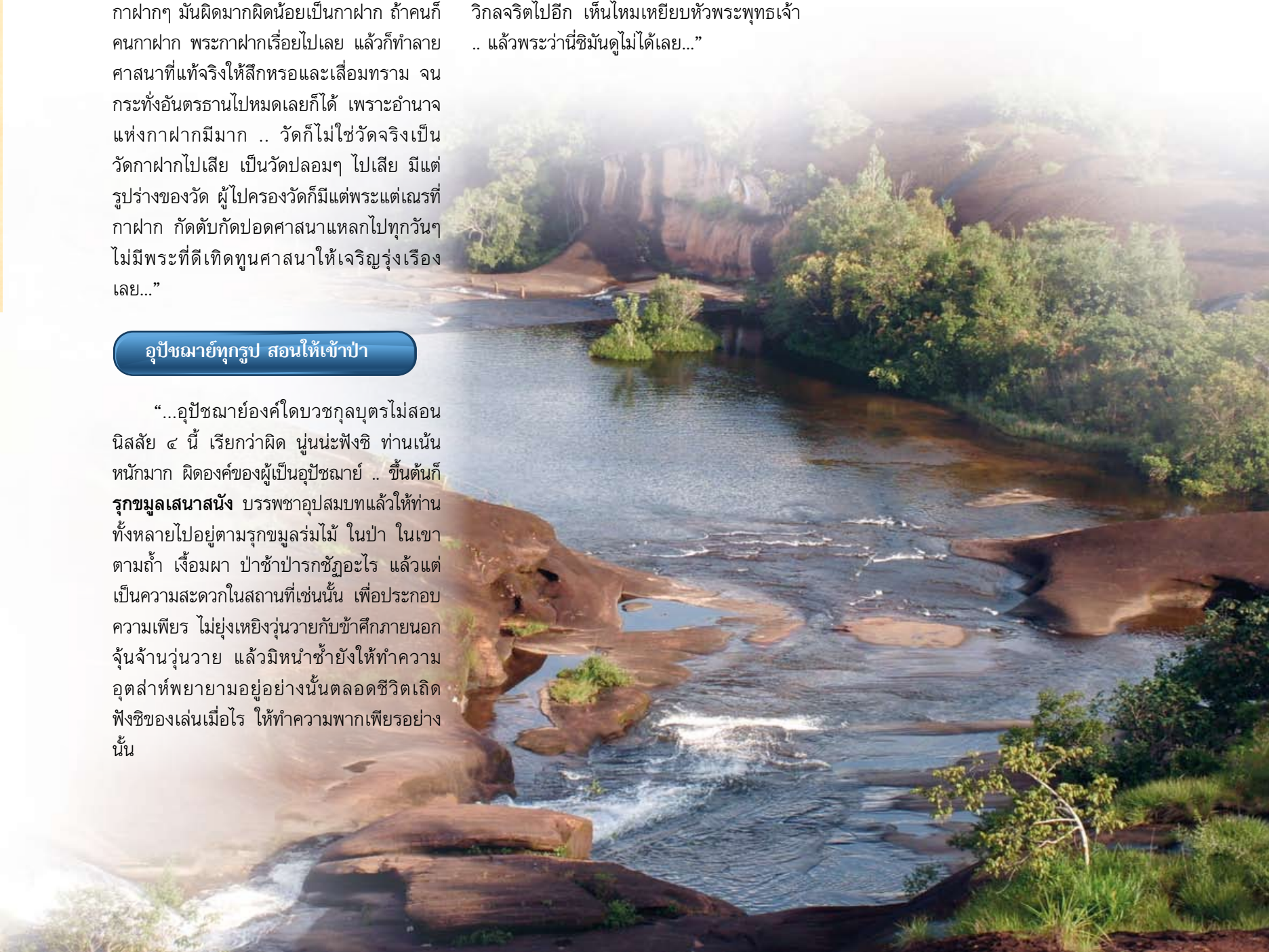
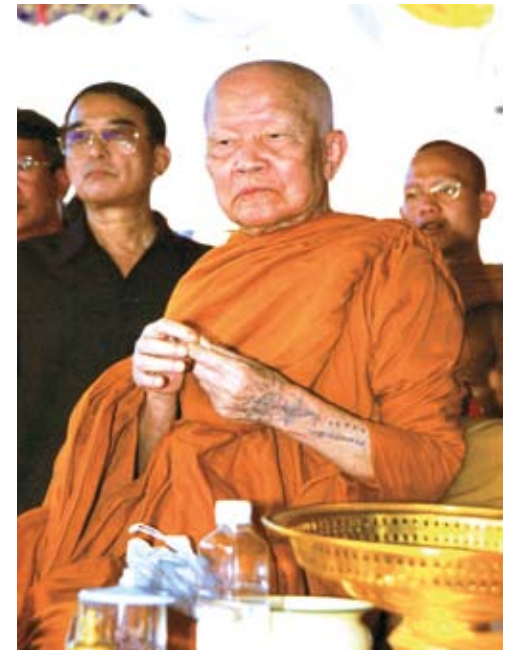
อะไรผิดกับหลักธรรมหลักวินัย นั่นคือ กาฬากๆ มันผิดมากผิดน้อยเป็นกาฬาก ถ้าคนก็ คนกาฬาก พระกาฬากเรื่อยไปเลย แล้วก็ทำลาย ศาสนาที่แท้จริงให้ลึกลับและเลื่อมทราวม จน กระทั่งอันตรายกันไปหมดเลยก็ได้ เพราะอำนาจ แห่งกาฬากมีมาก .. วัดก็ไม่ใช่วัดจริงเป็น วัดกาฬากไปเสีย เป็นวัดปลอมๆ ไปเสีย มีแต่ รูปร่างของวัด ผู้ปกครองวัดก็มีแต่พระแต่เถรที่ กาฬาก กัดตบกัดปอดศาสนาแหลกไปทุกวันๆ ไม่มีพระที่ดีเกิดทุนศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง เลย...”

อุปัชฌาย์ทุกรูป สอนให้เข้าป่า

“...อุปัชฌาย์องค์ใดบวชกุลบุตรไม่สอน นิสสัย ๔ นี้ เรียกว่าผิด ฆวนนะพังซี ท่านเน้น หนักมาก ผิดองค์ของผู้เป็นอุปัชฌาย์ .. ขึ้นต้นก็ **รุกขมูลเสนาสนัง** บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่าน ทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่า ในเขา ตามถ้ำ เจียมผา ป่าช้าป่ารกชัฏอะไร แล้วแต่ เป็นความสะดวกในสถานที่เช่นนั้น เพื่อประกอบ ความเพียร ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวายกับข้าศึกภายนอก จุ้นจ้านวุ่นวาย แล้วมีหน้าซ้ำยังให้ทำความ อุตส่าห์พยายามอยู่อย่างนั้นตลอดชีวิตเกิด พังซีของเล่นเมื่อไร ให้ทำความพากเพียรอย่าง นั้น

นี่ท่านสั่งเข้าไปเลย ถึงขนาดที่ว่าเคลื่อน ไปไม่ได้ พระทุกองค์ต้องได้รับโอวาทข้อนี้ หลังจากบวชเสร็จแล้วท่านจะสอนอนุศาสน์ ๘ นิสสัย ๔ อกรรมิกกิจ ๔ นี่ทันทีเลย ส่วน ระยะทางวัดกับบ้านก็มีในหนังสือ อรัญวาสี แปลว่าผู้อยู่ป่า ความวาสี ผู้อยู่แดนบ้าน .. ตามหลักธรรมท่านแสดงไว้ เรียกวัดป่าตั้งแต่ หนึ่งก็โลชั่นไป เป็นป่าๆ ไกลเท่าไรก็เรียกว่าป่า เรื่อย ที่ต่ำกว่าหนึ่งก็โลมาเรียกว่าบ้าน ตั้งแต่ ต่ำลงมา จนกระทั่งเข้ากลางบ้านก็เรียกว่า ความวาสี ผู้อยู่ในแดนบ้าน หรือบ้านเป็นปรกติ ..

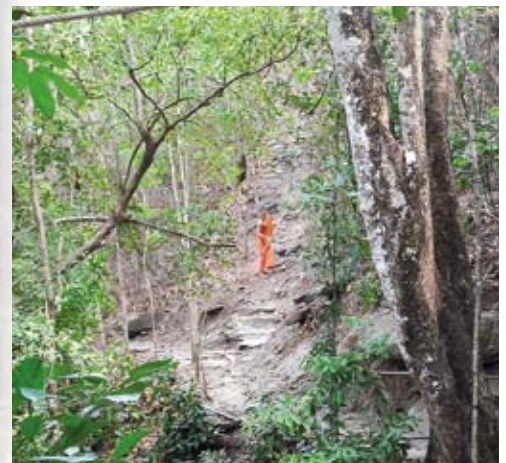
อันนี้ท่านไม่เห็นบอกว่าบวชแล้วให้เธอ ทั้งหลายไปอยู่ในแดนบ้าน .. แล้วมันก็สมัคร กันเต็ม เห็นไหมล่ะ ดีไม่ดีตำหนิพวกอยู่ป่าว่า วิกลจริตไปอีก เห็นไหมเหยียบหัวพระพุทธเจ้า .. แล้วพระว่านี่ชิมันดูไม่ได้เลย...”

พระพุทธเจ้าเป็นพระป่า

“...เวลานี้อวดตัวว่าเป็นคนดีเป็นคนผู้บริสุทธิ์ ไปเที่ยวตรวจพระเจ้าพระสงฆ์ในวัดในวา ไปเที่ยวตรวจหมด จนกระทั่งถึงพระพุทธเจ้าก็เป็นพระวิกลจริตไปหมด เขาบริสุทธิ์ พระพุทธเจ้าเป็นพระวิกลจริต พระสงฆ์สาวกเป็นพระวิกลจริต พระป่าที่อยู่สืบทอดกันมาเป็นพระวิกลจริต เห็นไหมในหนังสือพิมพ์ ออกโฆษณาทางอะไร ทิวแถวพระอยู่ในป่าพระวิกลจริต อยู่ๆ ทุเรศ พระวิกลจริตพระอยู่ในป่าวิกลจริต พระพุทธเจ้าเป็นศาสนาคนวิกลจริต สาวกทั้งหลายวิกลจริต ผู้ปฏิบัติอยู่ในป่าตามพระพุทธเจ้าวิกลจริตไปหมดเลย พิจารณาซิเนะ มันน่าทุเรศไหมคำพูดคำนี้เนะ ความคิดเช่นนี้เนะ เหยียบหัวพระพุทธเจ้า เหยียบศาสนาหลง หลก ยกตนขึ้นไปซึ่งเป็นชี้ทั้งกอง แล้ววิเศษวิโสอะไร ใครจะไปกราบกองซื้ออย่างนั้นละ ว่าพระป่าเป็นพระวิกลจริตเป็นยังไง ทำลายศาสนาขนาดไหน ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยเถียว

โคตรเหง้าของพุทธศาสนาคือป่า พระพุทธเจ้าเป็นโคตรเป็นแซ่ของศาสนา ประทับอยู่ในป่าทรงบำเพ็ญสมณธรรมอยู่ในป่าอิสิปตนมฤคทายวัน กรุงพาราณสี ตรัสรู้อยู่ในป่า นี่อันดับแรก นื่องค์ศาสดาของโลกทั้งสาม อันดับที่สองก็สั่งสอนบริษัทบริวารมีพระสงฆ์เป็นต้น เข้าไปศึกษาอบรม ไปอยู่ในป่าๆ พระเจ้าพระสงฆ์ทั้งหลาย แล้วปฏิบัติหน้าที่ของตนตามศาสนาที่ประทับอยู่ในป่า บรรลุธรรมอยู่ในป่าเพราะบำเพ็ญอยู่ในป่า...”

ปปง.คิดจะับรณขณภูเขาศิยวหรือ??

“...เราจริงจังมากทุกอย่างนี้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเราช่วยขนาดนั้น ไหนจะมาคิดแย็บหนึ่ง ยังไม่คิดนะว่าจะมาสนใจกับเงินบาทหนึ่ง สองบาท เอามาเพื่อเป็นมลทินเผาหัวของตัวเอง ถึงขนาดพวก ปปง. เขาจะมาตรวจหลวงตาบัว นี่มันยังงี้ มันจะรำลืออะไร เราจึงเตือนว่าอย่ามาเสียดีกว่านะ เราพูดจริงๆ ถ้าจะมาจริงๆ เราก็จะบอกให้ยกโคตรมาเลย คือว่าอย่ามานั้น หมายถึงมันจะเสียหน้าเจ้าของ ดีไม่ดีจะจมให้คนทั้งประเทศได้เห็น ถ้าลงได้มาตรวจเงินกับหลวงตาบัวนี้ จะออกลั่นทั่วประเทศไทยเลย ความเสียของคนนั้นแหละ

เราปฏิบัติเพื่อชาวไทยเราทั้งชาติด้วยความบริสุทธิ์ใจ แม้เงินบาทหนึ่งเราไม่เคยแตะช่วยโลกช่วยสงสารทั่วบ้านทั่วเมืองทั่วประเทศไทย จนไม่มีเงินติดเนื้อติดตัว บางครั้งบางครั้งติดหนี้เขาก็กังมี แล้วก็ยังมีอำนาจบาตรหลวงมาจากไหนอีก มาเผรัคมีอะไร อำนาจบาตรหลวงอันใหญ่โต ที่จะมาตรวจเงินของหลวงตาบัวที่เอามาจากพี่น้องชาวไทยนี้ ทุจริตยังงี้ ก็ต้องหมายความว่า พอจับหลวงตาบัวติดคุกก็ต้องให้ติดไป มันเลยสลดลั้งเวชนะหลวงตานะ เราไม่อยากให้พูดเสียด้วยคำนี้นะ แม้แต่คิดก็ไม่ควรคิด หนักเข้ามาก็อย่าพูดเสียดีกว่า

มีหน้าซำยังจะมาตรวจหลวงตาบัวนี้ แผ่นดินไทยเรานี้จะถล่ม แทนที่จะเป็นผลดี จะเป็นเรื่องถล่มจมกันทั้งประเทศ เพราะเหตุที่ว่าเก่งๆ นี้ มาตรวจหลวงตาบัว

มันยังมาหาเรื่องหาราว จะมาตรวจสมบัติเงินทองก็ให้มาบอก แต่เราเตือนไปไว้มาก่อนว่าก่อนที่จะมา อย่าเอาผิดไปพันเหล็ก ก็เตือนหนึ่ง อย่าเอาผิดไปพันเหล็ก สอง อย่าับรณขณภูเขานะ บอก ถ้าหากว่ามาตรวจเราเราก็พูดตรงๆ มันจะเป็นอย่างนั้น ว่าอันเถอะนะเข้าใจหรือ จะไล่ไปหาตรวจดูสมบัติเงินทองที่พี่น้องบริจาคทั้งหลายนี้ อยู่ที่ไหนบ้าง .. บอกให้ไปหาดู มันจะตายทิ้งเปล่าๆ มันดาตาศไปหมด มีแต่สิ่งก่อสร้าง พวกสงเคราะห์สงหา ..

มันมีแต่ของปลอมเต็มบ้านเต็มเมือง .. ตั้งตัวเป็นเจ้าของอำนาจบาตรหลวง ไปเที่ยวไล่เบียดคนนั้นไล่เบียดคนนั้นมาโดยตลอด มาเรื่อย หลวงตานี้ก็ถูกไล่เบียดมาตลอด จะมาตรวจเงินตรวจทองตรวจข้าวตรวจของของหลวงตาบัวที่เอามาช่วยชาติ เอาไปไหน .. ถ้าหากว่าพอจะจับใส่คุกได้เขาอาจจะจับหลวงตาบัวใส่คุกใส่ตาราง เพราะหลวงตาบัวทุจริตต่อพี่น้องชาวไทย แต่นี้หลวงตาบัวไม่มี บอกว่าบาทหนึ่งก็ไม่มี ฟังซินะ ... ไปที่ไหนหาจดหาจ้องที่จะคอยจับทุจริตเรา แล้วก็เอาออกประจานเรา เข้าใจไหม

หลวงตาบัวให้เงินคนนั้นเท่านั้น ให้เงินคนนั้นเท่านั้น นี่มันหาจับผิด ว่าให้เงินคนนั้นเท่านั้นเท่านั้น ก็ทั่วแผ่นดินไทยเราให้ทั้งนั้น ฟังซิว่าให้คนจนเป็นล้านๆ เป็นยังงี้ผิดไหมละ .. อันเงินเพียง ๑๒๐ ล้าน นั้นมันตรวจหาอะไร เงินที่หลวงตาบัวช่วยโลกไปแล้วนี้เป็นพันๆ หมื่นๆ ล้านมันไปอยู่ที่ไหน ไปหาตรวจเอา..ไป...”

ข้าราชการในสำนักพุทธฯ ต้องเคารพ “ธรรม”

ผู้แทนคณะสงฆ์ฝ่ายกรรมฐานเข้ายื่นหนังสือที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เพื่อมิให้ถือเอากฎหมายเหนือหลักพระธรรมวินัย

“...ฆราวาสนั้นแหละจะมาบีบบังคับพระ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ไม่ถูกต้อง ไม่เคยมีในหลักธรรมหลักวินัย กฎหมายบ้านเมืองก็ไม่มี ถ้าทำก็ทำเอาแบบดื้อๆ นั้นแหละจะไปทำอะไร เพราะเล็งหาหลักธรรมวินัยเป็นเครื่องพาดพิงก็ไม่มี หลักกฎหมายท่านก็ไม่มาบีบบังคับ .. การทำอันนี้เป็นสิ่งที่จะต้องบีบบังคับพระโดยตรงเมื่อได้เป็นผู้ใหญ่ เช่น สำนักพุทธศาสนา

สำนักพุทธศาสนาคือองค์ศาสดาเองเป็นพระองค์แรก สำนักพุทธศาสนาดั้งมาแล้วตั้งแต่พระองค์ศรีสุชินมา นี่คือนักพุทธศาสนาโดยแท้ ท่านปฏิบัติมาราบรื่นดั้งมาสำนักนี้เอามาจากไหนมาตั้งเป็นสำนักพุทธศาสนา แล้วจะใหญ่ยิ่งกว่าพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าโดยตรงมีอย่างหรือ ไม่มี นี่เราพูดให้ฟังเป็นคำสัตย์คำจริงว่าไม่มี ..

ออกทุกแห่งทุกมุม มีแต่การบีบบังคับพระพุทธเจ้าพระสงฆ์ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักธรรมหลักวินัยมาตลอด .. ทราบว่าเวลานี้มาจากฆราวาสนั่นเอง .. ก็เพิ่งมาบีบบังคับตอนนี้นะเฉพาะอย่างยิ่งตอนตั้งสำนักพุทธศาสนาขึ้นมา แอบในพุทธศาสนาของเรา .. ฆราวาสประเภทนี้ไม่ควรที่จะอยู่ในสำนักพุทธศาสนา ที่จะปฏิบัติต่อพุทธศาสนาต่อไปอีก ถ้าเป็นดังที่เป็นมานี้มีตั้งแต่ภัยของพุทธศาสนาแล้วๆ จากคนประเภทนี้

คณะสงฆ์ศิษยานุศิษย์เข้ายื่นหนังสือของ
องค์หลวงตาม่อสำนักงานพระพุทธศาสนา
แห่งชาติ เพื่อขอให้ยึดหลักพระธรรมวินัย
เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของ
คณะสงฆ์

คนผู้จะส่งเข้าไปทำงานในพุทธศาสนา เช่นสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ต้องเอาคนที่เข้าใจในธรรมในธรรม มีความเคารพในธรรมในธรรมจึงถูกต้อง นี่มันเอาเข้าศึกศัตรู เอาหมาภัยเข้าไปเผาศาสนาโดยตรงนะ...”

ร่างสนง.ทรัพย์สินพุทธฯ เพื่อไทยศาสนสมบัติไปถูลุง

“...พระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา (ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗) ก็เอาอีกแหละคราวนี้ มีแต่พระป่าเดือดร้อนไปหมดเวลานี้ .. ฟังแต่ว่า ของสงฆ์ของพุทธศาสนาทำมาอยู่ทำไม เอาไปเป็นส่วนของคุณคนมีอย่างที่ไหน .. ที่นี้ตั้งอันนี้ขึ้นมาแล้วนี่จะมาไทยเอาสมบัติของพุทธศาสนาทั่วประเทศไทยหรือทั่วดินแดน ในบรรดาสมบัติของพุทธศาสนาเอาเป็นส่วนของคุณคน

บุคคลจะเป็นส่วนยกย่องส่วนหมาส่วนอะไรเราก็ไม่รู้ละ นี่กำลังขึ้นแล้วเวลานี้ ขึ้นแรงนี้ให้พากันจำเอา มีแต่แง่ทีเลวร้ายทั้งหมด ฟังไม่ได้เลย สมบัติของศาสนาเอาไปเป็นเรื่อง

ของคุณคนไม่เคยมีมาแต่กาลไหนๆ พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติเสียเองเป็นพื้นฐานแห่งสมบัติของพุทธศาสนา ใครจะมาแยกแยะเอาไปเป็นสมบัติของคุณใดไม่ได้ทั้งนั้น

เรื่องพุทธศาสนาท่านวางระเบียบมาเรียบร้อยแล้วตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมา ใครจะเอาไปเป็นของคุณใครไม่ได้ เป็นสมบัติของพุทธศาสนา เป็นของสงฆ์อยู่โดยตรงๆ ไม่มีใครจะมาแยกแยะได้ นอกจากพวกพวกลูกหลานนั้นละเข้าใจเธอ .. พวกมันทำหาทางกินไม่ได้ก็มากินศาสนา มากินศาสนา มันอะไรนักหนา (ลูกศิษย์อ่านข่าว ‘ให้สนง.ทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา สามารถขายที่ดินและทรัพย์สินสมบัติของวัดได้’)

‘ใครจะไปซื้อก็ไปซื้อ ก็มีเท่านั้นแหละเราใครอยากไปซื้อไปซื้อซี นี่จะแผนทำลายพุทธศาสนา’.. ใครจะมาติดต่อซื้อขายวัตถุล้างของเงินทอง ซึ่งเป็นสมบัติของพุทธศาสนาได้ทั้งนั้น แบมือรับหมด เพราะไปเป็นเจ้าของแล้วยึดอำนาจเต็มลัดเต็มส่วนแล้ว .. เวลานี้กำลังจะไปกอบโกยเอาของของพระพุทธเจ้าที่เรียกว่าศาสนสมบัตินั้นออกไปถูลุงกัน

อันนี้ก็เพื่อชาติเพื่อศาสนา ที่พระท่านอยู่ในป่าในเขาก็กี่ไม่พ้นความเดือดร้อน ต้องได้วิ่งออกมาระงับดับไฟซึ่งกำลังเผาชาติเผาศาสนาอยู่เวลานี้ พระเหล่านี้อยู่ในป่าทั้งนั้นนะ แต่ก่อนท่านไม่เคยออกมาเกี่ยวข้องกับบ้านกับเมืองอะไรแหละ แต่พอบ้านเมืองของเราตั้งแต่ ๒๕๔๐ กระเทือนขึ้นอย่างหนักมากทีเดียว ถึงขั้นที่จะได้กุสลาภกัน ชาติไทย ศาสนาไทยจะจม .. จึงกระเทือนกับทางพระปฏิบัติ ท่านเหล่านี้ท่านไม่สนใจอะไรยิ่งกว่าหลักธรรมหลักวินัยเป็นหัวใจของพระ ..

ตามหลักธรรมวินัยเป็นอย่างนั้น คือทางศาสนาเป็นอำนาจแต่ผู้เดียว ขรรวาสเข้ามาอยู่อย่างนี้ไม่ได้ นี่ก็มีขึ้นมาแล้วเห็นไหมละ เอาขรรวาสเข้ามาเป็นใหญ่ในศาสนสมบัติ แล้วออกไปถูลุง เป็นเรื่องโลกไปหมดเลย แลวงหารายได้ ตั้งที่ว่านี้จะมาลงทุนลงทุนมาเอาเงินอันนี้ไทยไปหมดเลย (ศิษย์ : ‘๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ คณะสงฆ์ประชุมกันที่สวนแสงธรรม’) ประชุมวันนี้ไม่ใช่ธรรมดานะ เรื่องที่ออกนี้ออกจากข้อประชุมของพระสงฆ์ไทย ที่อ่านวันนั้นให้ได้ทั่วถึงกันเลย โห พวกนี้มันเก่งมากนะ ต้องมีตัวเด็ดๆ รับกัน คนไทยทั่วประเทศไม่มีเจ้าของ ไม่มีตัวเด็ดได้เธอ คนที่จะออกสนามรบต้องเป็นผู้เด็ดซี เพื่อชาติทั้งชาติ ศาสนาทั้งศาสนา เอาความเหยาๆ แหยๆ อ่อนแอต่อแท้ถอยหลังกามาใช้ไม่ได้เลย ชาติและศาสนาจม...”

เล่ห์เหลี่ยมการทำร้ายชาติ
ศาสนา พระมหากษัตริย์

“...ทั้งฝ่ายพระฝ่ายฆราวาส ความรู้น้อย
เมื่อไร แล้วมันเอาความรู้ที่เป็นประโยชน์นั้นมา
ใช้เมื่อไร มีแต่เอาฟืนเอาไฟเข้ามา
เราจึงเรียกว่ากฎหมายมันไม่ได้
เอามาใช้ มันเอาแต่กฎหมาย
มาใช้ทั้งนั้น มันถึงได้เผาบ้าน
เผาเมือง เห็นชัดเจนในคราว
นี้ .. กฎหมายจริงๆ ออกมา
จากธรรม พิจารณาด้วยความ
เป็นธรรมแล้วมาตั้งกฎเกณฑ์
เป็นกฎหมายออกมาด้วยความ
เป็นธรรมแล้วมัน
ไม่เอามาใช้นะ

มันเอาตั้งแต่กฎหมายออกมาใช้ที่จะเผา
บ้านเผาเมือง เผาชาติเผาศาสนาที่ตรงไหนมัน
จะคุ้มเขี้ยวชูดคันหามา เล่ห์เหลี่ยมหลายล้านพันคม
ไม่เกินพวกนั้นนะ พวกนี้เล่ห์เหลี่ยมหลายล้านพันคม
พลิกนั้นพลิกนี้ตลอดเวลา เขาคิดว่าธรรมจะไม่
รู้ไม่เห็น ธรรมมองเห็นหมด

นี่พูดถึงเรื่องฆราวาส .. เป็นยักษ์เป็นมาร
ในร่างมนุษย์ก็คือพวกนี้แหละ ที่ว่าเขาร่ำลือ
หรือเขายกย่องสรรเสริญมาแต่ก่อนว่าเป็น
นักกฎหมาย เป็นนักความรู้ เดียวนี้มันกลายเป็น
นักกฎหมาย เอากฎหมายเป็นเครื่องมือปล้นบ้าน
ปล้นเมือง ยิ่งใหญ่โตที่สุดก็คือกฎหมาย
ที่ผู้เรียนหลักกฎหมายมากๆ นี่ละ .. ทะนงตัว
ว่าเป็นนักกฎหมาย เป็นนักปกครอง เป็นผู้
มีอำนาจทุกอย่างอยู่ในหัวใจนี้หมด นี่ละตัว
อึ่งอ่างมันพอง อึ่งอ่างแซ่วว่ว แซ่ววคือกรรม
กรรมดีกรรมชั่วอย่าไปแข่งนะใคร ใครจะเก่ง
ขนาดไหนไม่เห็นกรรมไปได้เลย กรรมเหยียบ
หัวลงทันทีเลย

ที่นี่ฝ่ายพระ .. ธรรมดาพระต้องอยู่ใน
กฎธรรมวินัย สมบูรณ์แบบในความเป็นพระ
จากนั้นการดำเนิน แล้วจะมีอำนาจหน้าที่อะไร
ต้องอำนาจหน้าที่ในธรรมวินัย แล้วอันนี้มัน
ไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ธรรมวินัย มันก็เอา
กฎหมายไปใช้อีกเหมือนกัน พระก็ใช้กฎหมาย
พระธรรมวินัยมีมันไม่เอามาใช้ มันเอามาใช้ไป
บีบบังคับตั้งแต่เจ้าคณะภาคลงมา

แล้วพูดตรงๆ .. คนทั้งชาติอยู่ใต้กฎหมาย
เราคนเดียวอยู่เหนือกฎหมายทำชาติบ้านเมือง
ให้แหลกเหลวไปได้ด้วยคนที่เลวร้ายที่สุด เรียกว่า
เนื้อร้าย เราอย่าให้มือยาให้เป็น กฎหมาย
บ้านเมืองมีไว้สำหรับความสงบปรองมตรัยต่อคน
ทั่วหน้าไป อย่างศีลธรรมก็เหมือนกัน ศีลธรรม
มีไว้สำหรับปฏิบัติศีลธรรมให้อยู่ด้วยกันเป็น
ความสงบสุข ท่านเรียกว่า สมานสังวาส อยู่
ด้วยกันสม่ำเสมอ มีความผาสุก พระแต่ละ
องค์ๆ มีศีลมีธรรมอยู่ด้วยกันเป็นผาสุก แต่องค์
ใดองค์หนึ่งถ้าเป็น อลัชชิตา ทาความละอาย
บาปไม่ได้ เหยียบย่ำทำลายศาสนธรรม
พระพุทธเจ้า ซึ่งเท่ากับเหยียบย่ำทำลายหัว
พระพุทธเจ้าให้แหลกเหลวไปหมด ผู้นี้เป็น
เนื้อร้ายต่อศาสนาต่อวัดต่อวา ต้องขับออก
เรื่องราวมันก็เป็นอย่างนั้น ..

ผู้ที่ไม่ทำตามกฎปากกฎเถื่อนของเรา
แล้วไปปลดท่าน ก็เราผิดจะไปยังคับให้ท่านมา
ทำผิดตามตัวเองได้ยังไง ท่านไม่ทำตามไปปลด
ท่าน เราก็ผิดสองชั้นไปแล้วนี่จะว่าไง เรียกว่า
ปลดก็ไม่ใช่อันปลด เพราะอันหนึ่งได้มาด้วยความ
ชอบธรรม อันหนึ่งไปปลดด้วยความผิด
ธรรมมันจะเข้ากันได้ยังไง พูดตามหลักธรรม
แล้วไม่มีความหมายการปลดเพราะปลดผิด ถ้า
ปลดถูก ถูกต้อง หลักมันมีอยู่อย่างนั้น อยู่ๆ
ไม่พอใจก็ไปปลดเอาเลยมีอย่างเธอ นี่ละพวก
ขวางบ้านขวางเมือง ขวางชาติขวางศาสนา

ใช้อ่านาจอปาๆ เกื่อนๆ หายางอายุไม่ได้ ถือทสิ
มานะเหยียบคนทั้งแผ่นดินไทย ศาสนา
พระพุทธเจ้าก็เหยียบลงไปเลย นี่ด้านที่สุดแล้ว
พวกนี้พวกด้านที่สุดแล้ว นี่ไม่เห็นด้วยกับบอก
ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยเพราะขัดต่อหลักธรรม
หลักวินัย หลักกฎหมายบ้านเมือง

..สามพักสี่พักมาแล้ว ระวังปลงได้ด้วย
ธรรมๆ กันี้แหละเป็นหัวหน้าเข้าใจใหม่ ตั้งแต่
มหาคนิสสรนิตแสนโน้นมา มาตั้งสมเด็จพระ-
สังฆราช แล้วที่นี้ก็ตั้งกฤษฎีกาว่าเจ้าของเป็น
นักกฎหมาย .. กฎหมายนี้มันเรียนมาจริง แต่
เวลานี้มันเอากฎหมายมาใช้ นั่นเห็นไหม ต่อ
จากกฎหมายแล้วก็กฎหมาย และกฤษฎีกา
ไปเลย เข้าใจหรือ นี่แหละมันมาใช้กับโลก
เมืองไทยซึ่งเป็นโลกที่มีคุณค่ามาก มีพุทธศาสนา
คุ้มครองมานานแสนนาน มันจะเอากฎหมาย
กฎหมายกฎหมายนี้มาทำลายพุทธศาสนา มีใคร
พูดมีแต่เรา .. ถ้าว่าเป็นนักกฎหมายจริงๆ ต้องเอา
กฎหมายมาใช้ให้ถูกกฎระเบียบของชาติบ้าน
เมือง ซึ่งปกครองกันมานานด้วยกฎหมายนี้
ตลอดไปถึงจะถูก ..

อันนี้เราเคยเทศน์แล้ว ถอดออกมาจาก
หัวใจมาเทศน์เลย .. นี่เป็นกาฬกัมมทาย .. ถ้า
ตัวนี้ขึ้นได้แล้วหมดศาสนา เราจะบอกอุบายวิธี
อีก มันไม่ได้ทำลายทีเดียวนะ คือพอมันได้แล้ว
มันจะทำลายกึ่งนั้นกึ่งนี้ .. จนกระทั่งหมดศาสนา
ไม่มีเหลือ .. ที่นี้เหยียบชาติไม่ยาก .. แล้ว
เหยียบเข้าไปหาพระมหากษัตริย์ .. ตัวนี้ตัว
มหากษัตริย์กำลังทำความเดือดร้อน จะโค่น
หมดไม่ให้มีเหลือ จะคืบคลาน

เข้าไปหาพระมหากษัตริย์ จะไม่ให้มีชาติ มี
ศาสนา ไม่ให้มีพระมหากษัตริย์...”

หาเรื่องใส่หลวงตา

“...พูดอยู่อย่างนี้ทั้งๆ ที่เขื่อนักโทษที่
ถูกฟ้องร้องอยู่ว่าเป็นสังฆปาราชิกอะไร
อย่างนี้ .. สอนโลกมานี้เฉพาะอย่างยิ่ง ๖ ปีนี้
เป็นยังงั้นสอนโลก ธรรมเทศนาที่นำมาสอนโลก
ก็กัณฑ์ หลับตาสอนหรือลืมตาสอน ไ้ผู้ที่มัน
มาว่าอย่างนั้นมันหลับตาว่ามา .. แล้วก็ว่า
หลวงตาบวนี้ไปเที่ยวเรียไรเงินโดยไม่ได้รับ
อนุญาต จะรับอนุญาตจากใคร ใครเป็นอำนาจ
ใหญ่โต บอกมาซิจะให้ขออนุญาตจากใคร
รับอนุญาตจากใคร ก็ประกาศลั่นให้ทราบทั่วกัน
แล้วในเมืองไทยที่รับผิดชอบในชาติของตน
ให้รู้ทั่วถึงกัน

ต่างคนก็ต่างวิ่งเต้นชวนชวาย
แล้วไปเรียไรใคร เข้าใจไหมละ ก็
ประกาศให้ทราบแล้ว ต่างคน
ต่างมีความยินดี และชวนชวาย
เข้ามา เราไม่ได้ไปขอคนนั้น
ขอคนนี้ แม้รายเดียว เราก็ก
ไม่เคยขอ เราเรียไรที่ไหน
ถ้าพูดถึงเรียไรเพื่อ

ส่วนรวมก็ไม่ใช่อาบัติ ถ้าเรียไรเพื่อตัวเองปรับ
อาบัติ มันก็เรียนมาแล้วรู้ด้วยกัน อันนี้มันยัง
ละเอียดยิ่งกว่าสองอย่างนี้ เรียไรส่วนรวมหนึ่ง
เรียไรเฉพาะตนเอง นี่ไม่ได้เรียไร ประกาศให้
ทราบทั่วถึงกัน ไม่ระบุใครพอที่จะว่าเรียไรกับ
คนนั้นคนนี้

สำหรับเราใครจะมาโจมตีอะไรก็ช่าง
บอกว่าให้ยกโคตรมาเลยเราบอกกันนะ เราไม่
เคยสนใจละ แต่ที่เราแก้ปัญหาต่างๆ ที่เขา
โจมตีมา เราได้ตอบอย่างนั้นเราได้ตอบเพื่อ
ประชาชนญาติโยมคนทั้งแผ่นดินต่างหากนะ
เราไม่ได้โต้ตอบเพื่อเรา .. แต่ประชาชนทั่ว
ประเทศยังไม่รู้เหตุรู้ผลอะไรก็พลอยเสียไปด้วย
จึงต้องโต้ตอบกันเพื่อท่านผู้ฟังทั้งหลายจะได้
เข้าอกเข้าใจในการที่เขาโจมตีอย่างนั้น ..

มันแห่กันนั้นแหละ หลวงตาบวอยากเป็น
สมเด็จสังฆราช ฟังซินะ ตัวหัวมันป็นเป็นบ้า
อยู่น้อยอยากเป็นสมเด็จสังฆราชมันไม่พูด .. ฟังซิ
ยกสามโลกธาตุมาให้เราปิดที่เดียวตกหัวทวิป
นุ่น สังฆราชคะแรดอะไร อะไรจะเล็ดยิ่งกว่า
ธรรม จากนั้นก็หาญแห่ชนะ หลวงตาบวไม่ชอบ
มหานิกาย ธรรมยุตมหานิกายท่านก็อยู่ด้วยกัน
มาตั้งแต่ไหนแต่ไร แต่ไอ้ันมันเกิดมาได้สอง
สามวันนี้มันมาหาญแห่แล้ว...”

พระธุดงค์เจดีย์
วัดโคกการาม
จ.สมุทรปราการ

จ้องทำลายหลวงตา

“...หลวงตาบ้วนนี้เรียกว่า อยู่ในเลี่ยนในหนาม อยู่ในท่ามกลางแห่งหอกแห่งหลาว ประหนึ่งว่าหลวงตาบ้วนนี้เป็นหัวใจของพี่น้องชาวไทยเราทั้งพุทธศาสนา ทั้งชาติของเราทั้งชาติ รวมอยู่ในจุดของเราจุดเดียว และเป็นหัวใจของประชาชนประชาชนทั้งหลายเขาก็ห่วงใยละซี เพราะพวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมารมันห้อมมันล้อม มันจะฆ่าหัวใจของชาติของศาสนาให้ล่มจม คือจะฆ่าหลวงตาบ้วน

นี่เราได้ยินชัดๆ เราไม่ได้มาอุดริ มีอยู่เหมือนตาหลับประรด คอยจ้องคอยมองที่จะทำลายหลวงตาบ้วน ได้ยินทั่วไป แต่ครั้งแล้วหลวงตาบ้วนไม่เคยมีกับสิ่งเหล่านี้เลยแม้เม็ดหินเม็ดทราย ฟังซินะ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสมมุติธรรมชาตินั้นไม่ใช่สมมุติ มันจะมาเข้ากันได้ยังไง แล้วจะมีกล้วยง่ กล้วยง่ไปหาอะไร มันก็รู้ชัดๆ ในหัวใจ

ประชุมสงฆ์เพื่อรักษาพระธรรมวินัย ณ สวนแสงธรรม

พระรุดังคเจติย์ วัดอโศการาม จ.สมุทรปราการ

ในการจาริกไปประเทศอินเดีย เมื่อปี พ.ศ.๒๔๙๓ ท่านพ่อลี ถัมมโกโร ได้เห็นภาพนิมิตพระเจดีย์และพระสถูปที่พระเจ้าอโศกมหาราชสร้างไว้ จึงมีดำริว่า

“เราจักต้องสร้างวัดอโศการามและพระเจดีย์สักแห่งในประเทศไทย เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุและเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแก่พระเจ้าอโศกมหาราชผู้มีคุณูปการต่อพระพุทธศาสนาอย่างหาที่สุดมิได้”

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๐๐ ภายหลังงานฉลองกิ่งพุทธกาล ณ วัดอโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ ท่านพ่อลีได้ดำริที่จะสร้างพระเจดีย์ขึ้นเพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่เสด็จมาด้วยบุญญาฤทธิและแรงอธิษฐานของท่าน โดยท่านตั้งชื่อว่า “พระรุดังคเจติย์” เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังไม่ลืมตุดังควัตร ๑๓ ประการ โดยในปี พ.ศ.๒๕๐๓ ท่านพ่อลีให้สร้างเจดีย์ขนาดย่อมขึ้นซึ่งเป็นองค์ประธานแกนกลางของพระรุดังคเจติย์ ภายหลังการสร้างเจดีย์สำเร็จ ท่านพ่อลีได้ละสังขารเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๐๔

และเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๐๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี มาทรงบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ณ พระรุดังคเจติย์

ในระหว่างปี พ.ศ.๒๕๔๖ พระรุดังคเจติย์ถูกรื้อถอนไปตามกาลเวลา ทางวัดอโศการามจึงมีดำริจะบูรณะปฏิสังขรณ์พระรุดังคเจติย์ขึ้นมาใหม่เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุของพระอรหันต์ ๒๔ องค์ในยุคปัจจุบัน โดยคงสภาพเจดีย์องค์เดิมเอาไว้ภายในแล้วสร้างองค์ใหม่ครอบพระเจดีย์องค์เดิมไว้ ซึ่งสำเร็จสมบูรณในปี พ.ศ.๒๕๕๑ มีลักษณะเป็นเจดีย์ทรงแปดเหลี่ยม ๑๓ องค์ ตั้งอยู่บนพื้นที่สี่เหลี่ยม ในการนี้องค์หลวงตาพระมหาบัวได้เมตตาเป็นประธาน พร้อมนำพาพุทธศาสนิกชนร่วมบุญจนแล้วเสร็จ

องค์หลวงตาท่านได้กล่าวไว้ว่า “เจดีย์วัดอโศการามไม่ใช่เล่นนะ ท่านพ่อลีเป็นหัวหน้าสร้างเจดีย์ แต่ผู้หนุนจริง ๆ คือหลวงตาบ้วน เงินสักเท่าไร ไหลเข้าตรงนั้น มันก็แปลกอยู่ .. ประกติเราไม่มีนิสัยทางการก่อสร้างนั้นนี้ แต่มักจะหนุนเข้าไปเป็นแกนอยู่ในนั้นๆ ตลอดนะ ก็แปลกเหมือนกัน

เจดีย์วัดอโศการามนี้เราจะเห็นภาระอันหนึ่งเหมือนกัน ที่จะไปอาราธนาอริยธาตุที่กลายเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้วของครูบาอาจารย์แต่ละองค์ๆ มารวมอยู่ในเจดีย์วัดอโศการาม ไว้ให้พี่น้องลูกหลานไทยเราได้กราบไหว้บูชา เพราะเป็นสาวกปัจจุบันนี้ อริยของท่านกลายเป็นพระธาตุๆ แล้วเราจะอาราธนามาที่วัดอโศการาม เจ้าคุณอาจารย์ลีท่านอุตส่าห์พยายามทำเจดีย์รุดังค ๑๓ ..

รุดังค ๑๓ นี้คือมีข้อปฏิบัติในอรรถธรรม รุดังค ๑๓ ข้อนี้ประจำพระเราที่ปฏิบัติ เช่น อยู่ในป่า อยู่ในป่าช้า รุกขมูลธัมม์ไม่ อยู่ในรุดังค ๑๓ ท่านทำเป็นเครื่องหมายเอาไว้ เจดีย์ ๑๓ ยอดนั้น ท่านล่วงไปแล้วเจดีย์นี้ก็ทำรุดังคโทรม เลยพื้นทำใหม่ รื้อออกอันไหนควรจะรื้อ รื้อออก เจดีย์ที่กำลังทำอยู่นี้ ไม่ใช่ ๗๐ กว่าล้านหรอก ดูเหมือน ๗๐ กว่าล้าน นี่ก็ไม่ว่าพื้นที่เราจะต้องเข้าเกี่ยวข้องกับ เพราะเราเคารพครูบาอาจารย์ และเป็นห่วงลูกหลานไทยเรา ให้ได้สละสลวยในบุญกุศลคุณธรรมเข้าสู่ใจ เบิกทางกว้างออกไปเพื่อภพชาติของตน ถ้าไม่มีผู้นำแล้วก็จะจมๆ มนุษย์เราจะฉลาดอย่างไร มันไม่ได้ฉลาด”

ใครจะมีกับเราสักเท่าไรเราก็ไม่มีกับใคร ใครจะสร้างบาปสร้างกรรมกับเราให้สมใจเขาเท่าไร มันก็สมใจไปตามกรรมของเขานั้นเอง เราก็สมใจของเราแล้วตั้งแต่กิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว เขาไม่ฆ่าเราก็สมใจของเราตลอดเวลา เราจะหวังได้หวังเสียจากอะไร เราจึงไม่มีอะไรกับโลก บรรดาลูกศิษย์ลูกหาเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ที่คอยดูแลรักษา รู้สึกว่าเป็นกังวลกับเราเป็นห่วงเป็นใยกับเรามาก เคลื่อนไหวไปไหน คอยห้อมคอยล้อม คอยดูคอยแล...”

หลวงตาธิบดีชอบชาติศาสนา เต็มหัวอก

“...เรื่องของกิเลส จะต้องหาเรื่องฟันเรื่องไฟเผาไหม้คนอื่นให้สมใจตัวเองเท่านั้นแหละ เรื่องราวจึงเกิดขึ้นมาเรื่อยๆ ในเมืองไทยของเรา ตั้งแต่ ๒๕๔๑ มาเรื่อยๆ ก็มาหนักเอาตอขึ้น ตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้นมา พอตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้นมา เรื่องราวก็หนักขึ้นทุกแง่มุม ทหารวิธีการจ้องล้างจ้องผลาญ ฟังเสียงระเบิดวางในเครื่องบินก็มี ยาพิษพาดเข้ามาในวัดก็มี เห็นไหม

นี่ละเรื่องของความชั่วช้าลามก เรื่องของกิเลสตัณหาแสดง จากนั้นก็ตั้งเรื่องนี้นี่ขึ้นมา ตั้งเรื่องนั้นขึ้นมาที่จะให้เป็นฟันเป็นไฟเผาฝ่ายตรงกันข้ามที่ตนไม่พอใจ เรื่องราวจึงได้เกิดขึ้นมาเรื่อยๆ เดี่ยวเรื่องนั้นเดียวเรื่องนี้ เฉพาะอย่างยิ่งเรื่องพุทธศาสนา แสดงออกมาตั้งแต่ต้นทาง อยากเป็นใหญ่เป็นโต ตั้งกฎขึ้นขึ้นมา บัญญัติข้อนี้ขึ้นมา ..

พระเราก็เหมือนกันอย่างนั่งหลับหูหลับตา เห็นเขาชมว่าเป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณเป็นสมเด็จพระสังฆราช หัวอกเรา รับอย่างคอกขาดเสียด้วยไม่ใช่ธรรมดา .. พระอยู่ในป่าในเขาซึ่งไม่เคยได้ออกมาอย่างนั้นเลย คราวนี้ได้หลังไหลออกมา พระเป็นยังงี้ พิจารณาขี้อยู่ในป่าในเขาออกมา ประชุมหลายครั้งนะ ครั้งใหญ่ที่สุดก็ ๑๐,๓๕๙ รูป .. จากนั้นก่อเรื่องขึ้นอีก ตั้งคณะอุปถัมภ์อุปัฏฐากสมเด็จพระสังฆราช...”

เรารับผิดชอบทั้งชาติทั้งศาสนาเต็มหัวอกเรา รับอย่างคอกขาดเสียด้วยไม่ใช่ธรรมดา .. พระอยู่ในป่าในเขาซึ่งไม่เคยได้ออกมาอย่างนั้นเลย คราวนี้ได้หลังไหลออกมา พระเป็นยังงี้ พิจารณาขี้อยู่ในป่าในเขาออกมา ประชุมหลายครั้งนะ ครั้งใหญ่ที่สุดก็ ๑๐,๓๕๙ รูป .. จากนั้นก่อเรื่องขึ้นอีก ตั้งคณะอุปถัมภ์อุปัฏฐากสมเด็จพระสังฆราช...”

พระและประชาชนเป็นเจ้าของ ต้องปกป้องชาติศาสนา

“...‘พระที่ไปเป็นพระภาคปฏิบัติหรือปฏิบัติไปชี้แจง’ (‘พระปฏิบัติครับ’) ‘เออ ถ้าเป็นพระปฏิบัติเราลงใจ ถ้าพระทั่วๆ ไปนี้เราบอกตรงๆ เราไม่ลงใจ ถ้าเป็นพระปฏิบัติดึงออกจากไหน มีแต่หลักแต่เกณฑ์ตามหลักธรรมหลักวินัยล้วนๆ ออกเลย อย่างนั้นตายใจ’ เราที่นำอยู่เวลานี้ก็นำเพื่อพลังของชาติไทยเราขึ้น ทั้งชาติทั้งศาสนาให้ขึ้นไปด้วยกัน เรานำไม่ได้นำเพื่อความแตกความแยก อะไรที่เป็นเรื่องแตกเรื่องแยกนั้นเราไม่ประสงค์อย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นการชี้แจง อรรถธรรมทุกอย่างทางโลกทางธรรมไปด้วยกัน

เราจะแสดงโดยความเป็นธรรมล้วนๆ อยู่จุดศูนย์กลาง หรือว่าธรรมนี้อยู่เหนือโลก ว่ากันเถอะ โลกนี้ถ้าจะเทียบแล้วก็เรียกว่า โลกมันไม่สงบ ถ้าลดลงไปกว่านั้นก็ว่าโลกหมากัดกัน มันจึงต้องมีทะเลาะกันยุ่งเหยิงวุ่นวาย เอาธรรมเข้ามาสาตลงไป ตรงไหนมัวหมองคือเห็นเป็นความผิดก็ชี้แจงไปตามนั้นให้รู้จักเรื่องความถูกต้องดีงามเป็นยังงี้ เป็นผลยังงี้บ้างในทางดีงาม ผลของความดีงามเป็นอย่างไร ผลแห่งความเลวร้ายเป็นอย่างไร ก็ชี้แจงให้ทราบอะไรที่ไม่ดีให้ละ อะไรที่ดีให้ส่งเสริมกันขึ้น เราก็ทำอย่างนั้นตลอดมา ..

รายนามครูบาอาจารย์เพชรน้ำหนึ่งที่ประดิษฐานในพระอุรังคเจดีย์ วัดอโศการาม

<<

• หลวงปู่เสาร์ กันตสีโล
วัดเลียบ
จ.อุบลราชธานี

• หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต
วัดป่าสุทธาวาส
จ.สกลนคร

• หลวงปู่สิงห์ ชนตยาโม
วัดป่าสาละวัน
จ.นครราชสีมา

• หลวงปู่พรหม จิรบุญโญ
วัดป่าประสิทธิ์ธรรม
จ.อุดรธานี

• หลวงปู่กงมา จิรบุญโญ
วัดคอกยธรรมเจดีย์
จ.สกลนคร

• ท่านพ่อลี ธัมมธโร
วัดอโศการาม
จ.สมุทรปราการ

• หลวงปู่ดี๋อ อจลธัมโม
วัดป่าอรัญญวิเวก
จ.นครพนม

• หลวงปู่ดุลย์ อตุโล
วัดบูรพาาราม
จ.สุรินทร์

• หลวงปู่อ่อน ญาณสิริ
วัดป่าโคกธาราม
จ.อุดรธานี

• หลวงปู่ชอบ ฐานสโม
วัดป่าสัมมานุสรณ์
จ.เลย

• หลวงปู่หลุย จันทสาโร
วัดถ้ำผาผึ้ง
จ.เลย

• หลวงปู่ขาว อนาลโย
วัดถ้ำกลองเพล
จ.หนองบัวลำภู

• หลวงปู่ฝั้น อาจาโร
วัดป่าอุดมสมพร
จ.สกลนคร

• หลวงปู่แหวน สุจิณโณ
วัดคอกยแม่ปั๋ง
จ.เชียงใหม่

• หลวงปู่สาม อภิญาโน
วัดป่าไทรวิเวก
จ.สุรินทร์

• หลวงปู่คำดี ปภาโส
วัดถ้ำผาผึ้ง
จ.เลย

• หลวงปู่สิม พุทธาจาโร
วัดถ้ำผาผึ้ง
จ.เชียงใหม่

• หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน
วัดป่าบ้านตาด
จ.อุดรธานี

• หลวงปู่มหาเชียน สุตสีโล
วัดวังสีปาลวัน
จ.กาฬสินธุ์

• หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท
วัดป่าภูริทัตตปฏิปทาราม
จ.ปทุมธานี

• หลวงพ่อชา สุภัทโท
วัดหนองป่าพง
จ.อุบลราชธานี

• หลวงปู่บัว สิริบุญโน
วัดป่าหนองแขง
จ.อุดรธานี

• หลวงปู่สุวัจน์ สุธาโช
วัดป่าเขาน้อย
จ.บุรีรัมย์

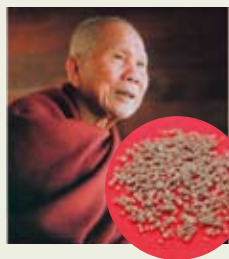
• พระอาจารย์จวน กุลเชฐโธ
วัดเจติยาคีรีวิหาร
จ.หนองคาย

• พระอาจารย์สิงห์ทอง ธีมวโร
วัดป่าแก้วชุมพล
จ.สกลนคร

• หลวงปู่ผาง จิตคุตโต
วัดอุดมคงคาศรีวิชัย
จ.ขอนแก่น

• หลวงปู่หล้า เขมปัตโต
วัดบรรพตคีรี
จ.มุกดาหาร

• หลวงปู่ผาง ปริบุญโน
วัดป่าประสิทธิ์ธรรม
จ.อุดรธานี

แมลงวันบ้าน แมลงวันป่า

“...แมลงวันบ้านมันจะป้วนเปียนอยู่ตามบ้านตามเรือน ตามที่สกปรกโสภณ ที่สกปรกโสภณมีมากที่ไหนแมลงวันบ้านนี้มันจะชอบไต่ตอมจนเต็มไปหมด นี่แมลงวันบ้าน จะจับมันเข้าในปามันก็ไม่ยอมอยู่ มันต้องวิ่งมาหาถึงขยะ ตามนิสัยของแมลงวันบ้าน ขาดกท่านแสดงไว้ ผิดกันกับแมลงวันป่า

ท่านว่านะ มันมีสองประเภท แมลงวันป่าไล่เข้าบ้านมันไม่เข้า เข้าอยู่ในป่า แมลงวันบ้านไล่เข้าป่าไม่อยู่ต้องวิ่งเข้าบ้าน ที่นี้พระที่ประพฤติด่วนกลายเป็นแมลงวันป่าแล้ว เช่นพระอริยบุคคล ตั้งแต่โสดาขึ้นไป นั่นละประเภทเป็นแมลงวันป่าแล้ว

ท่านไม่คุ้นกับบ้านกับเรือน กับผู้คน หญิงชาย สถานที่หรูหราฟู่ฟ่าอะไรท่านไม่คุ้น เพราะเป็นสถานที่อยู่ของแมลงวันบ้าน เข้าใจไหมท่านเป็นแมลงวันป่า ท่านชอบอยู่ในป่าในเขา ชั่วระยะกาลที่เขามานิมนต์ให้ไปสงเคราะห์โลก เช่นไปฉันในบ้านบ้าง ในงานอะไรบ้าง ท่านก็ไปชั่วระยะเพื่อสงเคราะห์เขาเป็นกาลเป็นเวลา พอเสร็จแล้วท่านบึ้งเลย แมลงวันป่าบึ้งเข้าป่าเข้าเขาไปเลย นั่นประเภทแมลงวันป่า ท่านอยู่ผาสุกสบายอย่างจันทลอดจนวันท่านนิพพาน สถานที่นั้นจึงไม่มีเชื้อสำหรับท่านประเภทแมลงวันป่า ท่านอยู่อย่างจันทกันทั้งนั้น ท่านแสดงเป็นข้อเทียบเคียงเอาไว้ในชาดก สืออย่างนี้แหละ เวลาเรียนไปมันไปสัมผัสกันออกมา ถ้าไม่ไปสัมผัสก็เหมือนไม่เรียนเหมือนไม่รู้ เวลาไปสัมผัสมันก็ออกมา...”

องค์หลวงตาม้าว่า “การกอบกู้ชาติบ้านเมืองในคราวนี้ มีพระกรรมฐานสายหลวงปู่มั่นเป็นกำลังสำคัญ”

ต่างคนต่างต้านทานทุกสิ่งทุกอย่างที่จะมาทำลายสมบัติและชาติของตน ศาสนาของตน เอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ว่าเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่เป็นเจ้าของของชาติทั้งนั้นแหละ มันผิดตรงไหนๆ พัดกันเลย ต้านทานกันเลยชิมันถึงถูก

จะมาหมอบเหมือนเต่าหมอบหอดหัวอยู่ในกระดองได้หรือ เมืองไทยจมนะ ศาสนาจมนี่เป็นภาษาพระ พูดนี้จะมีสอง ถ้าไม่ปฏิบัติตามธรรมที่กล่าวนี้แล้วจมนะ ..

ภาษาธรรมนี้พูดได้อย่างตรงไปตรงมา เราเป็นจุดศูนย์กลางของโลกทั้งดึกและสว่าง อยู่ในจุดศูนย์กลาง พูดไปตามหลักความจริง ดิบกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว

เราไปอยู่ในจุดศูนย์กลาง เราไม่มีคำว่าแพ้ว่าชนะ ในหัวใจของเราหมดโดยสิ้นเชิง...”

หลวงตาตายแล้วให้ก้าวเดินแบบนี้

“...หลวงตาบวชนี้ถ้ารบ รบด้วยธรรม ไม่เอากิเลสตัณหา ความโมโหโทโส ความโลภโลเล ความกินไม่พอ กลืนไม่พอก นี่มารบ เราจะรบโดยเหตุโดยผล ..

อะไรเอน อะไรเอียง อะไรปลอมแปลง มันก็ล้มไปๆ ธรรมนี้เป็นของเที่ยงตรงก็ทรงชาติบ้านเมืองมาได้โดยลำดับ ด้วยความราบรื่นดงาม

ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วว่า ชีวิตของหลวงตานี้มีหนักอยู่สองหน ครั้งสุดท้ายนี้ละ ครั้งช่วยชาติบ้านเมือง เอาคอขาดเลยเชียะให้ถอยไม่มี ยังไงก็จะเอาเมืองไทยเราขึ้นให้อยู่ในความยุติธรรม ..

หลวงตานี้หนักกว่าเพื่อน แบกทั้งชาติทั้งศาสนาไปด้วยกันเลย ไม่ได้เพียงแต่ชาตินะ

ศาสนาที่กำลังยุ่งเหยิงวุ่นวายเวลานี้ เวลานี้ กำลังเข้าศึกเข้าโจมตีศาสนา ออกทุกแห่งทุกมุม .. เราจนจะตายแล้วเราเตือนไว้ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร เราตายแล้วถึงมาเชื่อทีหลังเราไม่เล่นด้วย เชื่อเดี๋ยวนี้เอาเดี๋ยวนี้ซี ..

เปลี่ยนนามเต็มประเทศไทยเราเวลานี้ ให้พากันต่างคนต่างตั้งอกตั้งใจ บอกตรงๆ ว่าอย่าเชื่อ เพราะจอมปลอมทั้งหมด .. มีแต่หลอกลวงโลก เพื่อจะกว้านเอาโลกมาเป็นเครื่องมือแล้วกลืนโลกได้ง่าย เหยียบชาติไทย ศาสนาไทยให้จมลงได้ง่ายดาย ที่นี้มันจะเอาอะไรมาแทนฟงซินะ

จุมุกโด่งๆ เด่งๆ นั่นตัวนายใหญ่มัน พวกมันก็มาเหยียบหัวเรา จุมุกโด่งๆ เเด่งๆ มาเหยียบหัวมัน แล้วชาติไทยเราก็จม จำเอนนะ พวกนี้พยายามจะทำลายชาติไทยทั้งชาติ ศาสนาทั้งหมด เฉพาะอย่างยิ่งผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เครื่องคิดในธรรมวินัย คือพระกรรมฐาน จะเอาให้แหลกไปเลย ..

หลวงตาบ๊วยตายไปแล้วก็ให้เดินอย่างนี้ เดินอย่างหลวงตาพาเดิน อ่อนแอไม่ได้จม ชาติจม ศาสนาจม เพราะพวกนี้เป็นเพชฌฆาตจะสังหารทั้งชาติทั้งศาสนาให้ไปด้วยกัน แล้วก็เอาไอ้จุมุกโด่งๆ เข้ามาเป็นนายเหนือหัวมัน มันก็เอาตินมันเหยียบหัวชาติศาสนาไทยของเรา ให้แหลกเป็นชิ้นๆ ลงไป คำพูดเทศนาว่าการจะแผดจะเผาจะเผ็ดเด็ดขาดขนาดไหนก็ตาม เราเอาธรรมออกล้วนๆ ไม่มีกิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายเข้ามาแฝงในหัวใจ แล้วกิริยาของเราที่แสดงออกไปโดยอรรถโดยธรรมล้วนๆ เลยแหละ จึงได้สั่งเอาไว้ หากว่าเราตายไปให้ดำเนินตามนั้นนะ คืออุบายนี้ถูกต้องแล้ว...”

การที่องค์หลวงตานำคณะสงฆ์ออกปกป้องมิให้สิ่งใดมากระทบต่อพระธรรมวินัย เช่นนี้ ท่านยังเมตตากล่าวย้ำด้วยว่า

“จำให้ติดคำนี้ จำให้ตินะ หลวงตาบ๊วยตายแล้วให้จำวิธีดำเนินที่หลวงตาพาดำเนินมานี้ไม่ผิด ถูกต้องทุกอย่างเลย”

แม้คิดร้าย หลวงตาให้อภัย

“...ที่ว่าเราควรให้อภัย เราให้อภัยมาตลอด เรื่องราวเกิดขึ้นโดยลำดับๆ ก็พระปาออกมาระงับ สงบลงไปเป็นขั้นเป็นตอน .. ทางนั้นสงบลงเพราะเหตุผลของทางนี้เหนือกว่า ได้แก่ธรรมแก่นียมาเป็นเครื่องยืนยัน ทางนั้นก็สงบลงไป ทางนี้ก็ให้อภัยแล้วไม่ถือสีถือสา ไม่ถือโทษถือกรรม ถ้าธรรมดาก็ต้องย้อนไปหาผู้ที่ทำผิด ทำผิดอะไร เพราะเหตุใดจึงมาทำผิดต่อคณะสงฆ์ ต่อพุทธศาสนาอย่างนี้ ..

เราต้องการความสามัคคีอยู่แล้ว ธรรมะเป็นธรรมสามัคคี ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ใช่ธรรมแตกร้าง สิ่งที่ทำให้แตกร้างไม่ใช่ธรรม ท่านก็ระงับลงด้วยธรรมด้วยความสามัคคี ให้ถือหลักธรรมหลักวินัยเป็นจุดศูนย์กลาง รวมตัวเข้ามาที่นั่นแล้วจะสงบลง เป็นความสามัคคีไปในตัวเสร็จ ก็มีเท่านั้นเอง...”

นำพระกรรมฐาน ปกป้องสมเด็จพระสังฆราช

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชฯ
เสด็จมาพักภาวนา ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๑๓

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาสังฆปริณายก กับองค์หลวงตามีความ
สนิทสนมคุ้นเคยมายาวนาน พระองค์ทรงสน-
พระทัยเรื่องการปฏิบัติกรรมฐานมาก เสด็จมา
พักภาวนาที่วัดป่าบ้านตาดและวัดป่ากรรมฐาน
อื่นๆ บ่อยครั้ง ยังความปลาบปลื้มปิติยินดีแก่
พระกรรมฐานในสังฆมณฑลและประชาชนคน
ไทยเป็นล้นพ้น

เสด็จมาภาวนาวัดป่าบ้านตาด

องค์หลวงตากล่าวถึงสมเด็จพระสังฆราช
เมื่อครั้งอดีตที่เคยมาพักภาวนาที่วัดป่าบ้าน-
ตาดว่า

“...เรากับสมเด็จพระสังฆราชองค์ปัจจุบัน
สนิทสนมกันมาก เวลาท่านเป็นสังฆราชแล้ว
เราก็ไม่ค่อยอาจเฝ้าหมและ เราอยู่ของเรา
ท่านก็อยู่ของท่าน แต่ท่านยังเป็นฝ่ายเมตตา
เรามากนะ หลังจากท่านเป็นพระสังฆราชท่าน
ยังอุตส่าห์เสด็จมานี่หนหนึ่ง เขามีงานที่
กุมภวาปีทูลอาราธนาท่านมา พอออกจากนั้น
ท่านลุกปี่บปี่บึงมานี้เลยไม่ฟังเสียงใคร ท่าน
บอกว่าจะไปวัดป่าบ้านตาด มาเลยเทียวนะ
ท่านก็ดี ปี่บมานี้เลยไม่บอกใครให้ทราบ มาเรา
ก็ขึ้นมาราบท่าน ท่านเอาผ้ามาถวายไตรหนึ่ง

เราไม่ลืม ท่านไม่ค่อยชอบพูดแหละ .. ออกจาก
นี้ดูว่าขึ้นเครื่องบินกลับเลย ..

ตั้งแต่นั้นมาท่านก็ไม่ได้มาอีกนะท่านก็แก่
เราเป็นผู้ถือเนื้อถือตัวเสียเอง เราเป็นผู้น้อย
ตั้งแต่ท่านเป็นสมเด็จพระสังฆราชแล้ว เรายัง
ไม่มีโอกาสจะเข้ากราบนมัสการท่านเลยจน
กระทั่งปานนี้ ท่านยังเป็นฝ่ายมา เป็นผู้ใหญ่
กว่าเรามาที่นี่ .. ท่านเคยมาภาวนาที่นี่แต่ก่อน

สมเด็จพระสังฆราชฯ เสด็จไปกราบนมัสการ เรียนรู้
สนทนารวมและปฏิบัติจิตตภาวนากับครูบาอาจารย์กรรมฐาน
สายวัดป่าอยู่เป็นนิจ

ที่ท่านยังไม่ได้เป็นสมเด็จพระสังฆราช สมัยนั้น
สมเด็จพระสังฆราชท่านยังทรงพระชนม์อยู่
กรมหลวงวชิรญาณวงศ์นะ ท่านก็มีโอกาสมา
ละชิ มาพักอยู่กับเราที่ละไม่น้อยกว่าสิบแหละ
ท่านมาแต่ละครั้งๆ เป็นอาทิตย์ๆ ท่านมาเสมอ
มาที่นี่ มาบ่อยแหละแต่ก่อน..

ท่านไปอยู่ทางกุฏิท่านสุดใจ แต่ก่อนหลัง
เล็กกว่านั้น ท่านไปพัก อยู่คนเดียวตลอด เอา
จริงเอาจังนะเวลาภาวนา เราก็ไม่ไปกวน จะ
คุยกันเวลาที่ควรคุยเท่านั้น นอกนั้นก็เปิด
โอกาสให้ท่านภาวนาของท่าน เวลามีโอกาสอัน
ดีท่านก็สนทนารวมกันกับเรา เฉพาะสองต่อ
สอง ท่านคุยธรรมดา ไม่ได้ว่าพูดน้อย ท่านพูด
ธรรมดา สงสัยข้อไหนๆ ชักถามๆ หรือมีข้อ

เคล็ดลับอะไรที่สงสัยอะไร ออกจากนี้ไป
ภายนอกท่านก็ถามเฉพาะๆ ไม่มีใครทราบ
แหละ มีท่านกับเราถามกันเฉพาะ ..

โห เวลาคุยธรรมะนี้ท่านเอาจริงเอาจัง
มาก เฉพาะกับเราคุยกันสองต่อสอง ท่านชอบ
ซักนั่นซักนี่เรื่องจิตตภาวนา เราเป็นผู้เล่าถวาย
ท่าน หรือจะว่าแนะก็ไม่ผิด เพราะท่านตั้งใจ
ศึกษากับเราจริงๆ ทางด้านจิตตภาวนา เราก็
ถวายอุบายต่างๆ ให้ท่านฟังตลอด ท่านหนักใน
ทางจิตตภาวนาอานาปานสติ ท่านมาอยู่ที่นี่ท่าน
ภาวนาไม่เกี่ยวกับใครเลย เราก็ไม่ไปกวน ท่าน
อยู่เงียบๆ นะ ท่านจะมาแต่ตอนเช้ามาบิณฑบาต
มาพบกันตอนเช้านี้เท่านั้น ท่านบิณฑบาตหน้า
ศาลานี้แล้วก็มาฉันที่นี่แล้วไปเงียบเลย เช้าวัน

หลังจะมาพบกันใหม่ๆ ท่านก็ภาวนาเต็มที่ของ
ท่าน แต่ก่อนพระก็ไม่มีมาก เราไม่ได้รับพระมาก
๑๔ องค์เป็นอย่างมากบัดนี้...”

สมเด็จพระสังฆราชเป็นเพื่อนหลวงตา

องค์หลวงตาล่าวถึงอุปนิสัยใจคอพื้น-
ฐานของสมเด็จพระสังฆราชว่า พระองค์ไม่
ชอบพูด ทรงดูนิ่งสงบมาก แต่สำหรับกรณีองค์-
หลวงตาแล้ว ความที่สนิทสนมคุ้นเคยกันมาก
และทรงใฝ่พระทัยในการภาวนามาก ทำให้เมื่อ
อยู่กันตามลำพังพระองค์กลับเป็นผู้ชักถามพูด
คุยสนทนากับองค์หลวงตาอย่างเต็มที่ ดังนี้

“...สังฆราชเป็นเพื่อนเรา ก็เป็นจริงๆ

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน)

สมเด็จพระญาณสังวรฯ ประสูติเมื่อวันศุกร์ ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู ตรงกับวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๕๖ ณ บ้านรุ่งสว่าง ถนนปากแพรก ริมน้ำแคว ต.บ้านเหนือ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี พระนามเดิมคือ เจริญ คชวัตร ทรงเป็นบุตรชายคนหัวปีของนายน้อย คชวัตร ที่รับราชการจนได้เป็นปลัดอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ส่วนพระชนนีคือ นางกิมน้อย รุ่งสว่าง ทำอาชีพช่างตัดเสื้อ พระชนก นายน้อย มีเชื้อสายมาจากทางกรุงเก่าสายหนึ่ง และจากทางปักกิ่งใต้ในตระกูล ณ ตะกั่วทุ่ง อีกสายหนึ่ง ขณะที่พระชนนี นางกิมน้อย มีเชื้อสายสืบมาจากทางญวนฟากหนึ่ง และทางจีนอีกฟากหนึ่ง

การศึกษาเล่าเรียน เมื่อพระชันษา ๘ ปี เข้าเรียนในโรงเรียนประชาบาล วัดเทวสังฆาราม อ.เมือง จ.กาญจนบุรี จบชั้นประถม ๕ ในราว พ.ศ.๒๔๖๘

บรรพชาและอุปสมบท เมื่อพระชันษาย่าง ๑๔ ปี บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดเทวสังฆาราม มีพระอุปัชฌาย์ชื่อพระครูอดุลยสมณกิจ (ดี พุทฺธโชติ) เจ้าอาวาสวัดเทวสังฆาราม และพระอาจารย์ให้ศีลและสรณะคือ พระครูนิวิฐสมาจาร (เหรียญ สุวณฺโณโชติ) เจ้าอาวาสวัดอุปสาราม เมื่อวันจันทร์ แรม ๕ ค่ำ เดือน ๗ ปีระกา ตรงกับวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๖ ได้อุปสมบทที่วัดเทวสังฆาราม โดยมี พระครูอดุลยสมณกิจ เป็นอุปัชฌาย์ พระครูนิวิฐสมาจาร เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระปลัดหลวง วัดทุ่งสมอ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้ฉายาว่า “สุวฑฺฒโน” ต่อมาในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๗๖ (สมัยนั้นเปลี่ยน พ.ศ.ในเดือนเมษายน) ได้ทำทัฬหีกรรมคืออุปสมบทซ้ำที่วัดบวรนิเวศวิหารอีกครั้ง โดยสมเด็จพระวชิรญาณวงศ์ (สุจิตโต ม.ร.ว. ชื่น นพวงศ์) เป็นพระอุปัชฌาย์ และ พระรัตนธัชมุนี (จู อัสสรญาโณ) เป็นพระกรรมวาจาจารย์

การศึกษาพระปริยัติธรรม ในปี พ.ศ.๒๔๗๐ พระครูอดุลยสมณกิจ ได้นำสามเณรเจริญ คชวัตร ไปฝากไว้กับพระครูสังวรวิสัย (อาจ) เจ้าอาวาสวัดเสนหา (ชาวบ้านมักเรียกว่าวัดเสนหา) จังหวัดนครปฐม เพื่อให้ศึกษาบาลีไวยากรณ์ ต่อมาในปี พ.ศ.๒๔๗๒ พระอุปัชฌาย์ได้นำขึ้นเฝ้าถวายตัวต่อสมเด็จพระวชิรญาณวงศ์ (ต่อมาเป็นสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์) เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหาร ขณะเป็นสามเณรได้ศึกษาพระปริยัติธรรมที่สำคัญวัดบวรนิเวศวิหาร สอบได้นักธรรมชั้นเอกและเปรียญธรรม ๔ ประโยค เมื่ออุปสมบทแล้วก็ได้ศึกษาเล่าเรียนเปรียญธรรมจนจบเปรียญธรรม ๙ ประโยค ในปี พ.ศ.๒๔๘๔

ฝึกพระกรรมฐาน เจ้าพระคุณสมเด็จพระสังฆราช ทรงสนพระทัยการฝึกสมาธิหรือวิปัสสนากรรมฐานมาตั้งแต่ยังทรงเป็นพระเปรียญ โดยสมเด็จพระสังฆราชเจ้าฯ พระองค์นี้เองที่ทรงเป็นครูบาอาจารย์พระองค์แรก จากจุดเริ่มต้นที่พระอุปัชฌาย์ของพระองค์มีรับสั่งให้เข้าเฝ้า และตรัสถามว่า “กำลังเรียนใหญ่หรือ อยู่บ้านเรียนมากนัก หัดทำกรรมฐานเสียบ้าง” เจ้าพระคุณสมเด็จพระสังฆราช ทรงปฏิบัติพระองค์ดังเช่นพระกรรมฐานในเมือง ทรงสำรวมเคร่งครัดในพระธรรมวินัย ดำเนินชีวิตอย่าง

มักน้อยสันโดษ โดยทรงยึดถือเอาพระปฏิบัติทางของสมเด็จพระสังฆราชเจ้าฯ พระอาจารย์กรรมฐานพระองค์แรกเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติ ทรงเอาพระทัยใส่ในการศึกษาวิจัยธรรม และการปฏิบัติสมาธิกรรมฐานอยู่เป็นกิจวัตร เจ้าพระคุณสมเด็จพระสังฆราช ยังได้เสด็จไปพบครูบาอาจารย์กรรมฐานสายวัดป่าต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสนทนาธรรมอยู่เป็นนิจ โดยมักเสด็จจาริกไปประทับแรมที่วัดป่าทางภาคอีสานเสมอ

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๔๙๐ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญที่ พระโศภณคณาภรณ์
พ.ศ.๒๔๙๕ และ ๒๔๙๘ เป็นพระราชาคณะชั้นราช และชั้นเทพในราชทินนามเดิม
พ.ศ.๒๔๙๙ เป็นพระราชาคณะชั้นธรรมที่ พระธรรมวราภรณ์
พ.ศ.๒๕๐๔ เป็นพระราชาคณะ เจ้าคณะรอง ชั้นหิรัญบัฏ ที่พระสาสนโสภณ
พ.ศ.๒๕๐๕ เป็นสมเด็จพระราชาคณะ ชั้นสุพรรณบัฏ ที่สมเด็จพระญาณสังวร
พ.ศ.๒๕๓๒ เป็นสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

ตำแหน่ง

พ.ศ.๒๔๘๔ เป็นผู้อำนวยการสำนักเรียนวัดบวรนิเวศวิหาร
พ.ศ.๒๔๘๘ เป็นพระวินัยธรชั้นอุทธรณ์ เป็นอาจารย์และกรรมการสภาการศึกษาของมหามกุฏราชวิทยาลัย
พ.ศ.๒๔๘๙ เป็นเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์
พ.ศ.๒๔๙๙ เป็นพระอภิบาล (พระพี่เลี้ยง) ของพระภิกษุพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขณะที่ทรงผนวช เสด็จประทับอยู่วัดบวรนิเวศวิหาร ระหว่างวันที่ ๒๒ ตุลาคม ถึง ๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๙๙ รักษาการพระวินัยธรชั้นฎีกา
พ.ศ.๒๕๐๔ เป็นเจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหาร สืบต่อจากพระพรหมมุนี (ฝั้น สุวโจ)
พ.ศ.๒๕๐๖ เป็นกรรมการมหาเถรสมาคมชุดแรก ตาม พ.ร.บ. คณะสงฆ์ ๒๕๐๕ และทรงร่วมพิจารณาร่างกฎหมายเถรสมาคม มาทุกสมัย
พ.ศ.๒๕๐๗ เป็นประธานกรรมการคณะธรรมยุต
พ.ศ.๒๕๓๑ รักษาการเจ้าคณะใหญ่ธรรมยุต
พ.ศ.๒๕๓๒ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สถาปนาเป็น สมเด็จพระสังฆราช ในราชทินนามเดิมคือ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช เป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๑๙ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และเป็นเจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุต สืบต่อจาก สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (วาสน์ วาสโน)

สมเด็จพระสังฆราชเป็นเพื่อนสนิทกันมาก เกิดปีเดียวกัน เราเกิดก่อนท่าน ท่านเกิดตุลาควันที่ ๓ เราเกิดสิงหาวนที่ ๑๒ เวลาบวชก็เหมือนกัน ท่านบวชก่อนเราดูเหมือนสองเดือน ไล่เลี่ยกันทุกอย่าง

ท่านนี่ๆ ท่านไม่ค่อยชอบพูด ธรรมดาๆ ทั่วๆ ไปท่านไม่ค่อยชอบพูดสมเด็จพระสังฆราชเฉพาะสองต่อสองกับเรานี้ โถ เป็นคนใหม่ขึ้นมา ชักเรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องจิตตภาวนาเพิ่มเติมที่让您ฟัง ท่านสนใจมาก เพราะแต่ก่อนเราไปพักอยู่วัดบวรฯ เป็นประจำ จากนั้นท่านออกไปพักที่วัดป่าบ้านตาดที่ละอาทิตย์ๆ ท่านไป ..

เวลาอยู่ธรรมดาท่านไม่ค่อยคุย ทั่วๆ ไปนี้ ท่านเฉย นุ่ม บทเวลาขึ้นเวทิสองต่อสองกับเรานี้ โถ ชัก สงสัยข้อไหนท่านถามมาเลยๆ เราก็เปิดเลยเขียนนะ 让您ได้เห็นเรื่องภาคปฏิบัติว่าอย่างนั้น พัดกันจนถึงที่สุดเลยกับสมเด็จพระสังฆราช สองต่อสอง ท่านหาความจริงเราก็เอาความจริงออกเต็มเหนี่ยวๆ เลย ถ้าอยู่ธรรมดาท่านไม่ค่อยคุยละ เฉยๆ ธรรมดา เวลาเข้ากันสองต่อสอง โห เป็นคนใหม่ขึ้นมา ชักละเอียดลออเรื่องจิตตภาวนา

ทรงเยี่ยมหลวงปู่ฝั้น อาจาโร และทรงร่วมสวดจังหันกับพระสงฆ์ ณ วัดถ้ำขาม จ.สกลนคร

เราก็ได้เปิดห้วอกออก让您ฟังอย่างเต็มเหนี่ยวเหมือนกัน ท่านรู้สึกว่สนใจมากจริงๆ ต่อธรรมที่เรากลอดออกจากห้วใจพูด让您ฟัง เพราะไม่มีใครต่อใคร สองต่อสองเท่านั้น เปิดเต็มเหนี่ยวใส่กันเลย เอาจนถึงเหตุถึงผลว่าอย่างนั้นเถอะ ท่านพอใจมาก

ปรกติท่านไม่ค่อยคุย เฉยนะ อยู่กับเราก็ตามถ้ามีแขกมีคนท่านก็ไม่คุย แต่เวลาเอาจริงเอาจังท่านจะหาเหตุผลผลกับภาคปฏิบัติจริงๆ

ท่านก็ชักจริงๆ นั้นละภาคปฏิบัติ เราก็เปิดเลยเขียน 让您ได้ฟังสักทีเถอะภาคปฏิบัตินี้ะภาคเป็นสมบัติของตนโดยแท้ คือการศึกษาเล่าเรียนนั้นมันเป็นความจำ จำมาได้เท่าไรมันก็หลงลืมไปๆ .. สำหรับความจริงไม่เป็น ตรงแนวตลอดเวลา ..

นั่นละคำว่สนิทกัน สนิทมากมานาน ก่อนนี้อีกด้วยนะ ท่านเป็นพระที่สุขุมมาก เราอยากจะพูดว่าท่านดูใครไม่เป็น ไม่เคยเห็นท่านดูใครเลยนะ เรานี้ไปทีไหนมันต้องได้สะพายยา- หันใจติดยามไปด้วยแก้ปวดห้ว วันไหนไม่มีอะไรดูแล้ววันนั้นปวดห้ว ต้องจัดยาหันใจออกมาฉั่นเพื่อระงับปวดห้ว มันไม่ได้ดู วันนั้นปวดห้วมาก เข้าใจไหม (ห้วเราะ) ต้องมียาหันใจติดยามไปด้วย ไปทั้งมองโน้นมองนี้ไม่เห็นอะไรก็คว่ำเอา ยาหันใจออกมาฉั่นแล้วก็เดินไป

พอไปเจออะไรเข้าไปนี่เรื่ักวักแล้วยา- หันใจก็สบาย นอนหลับ มันคนละแบบเรานะ ท่านแบบหนึ่ง ถ้าท่านดูแล้วท่านก็คั้งจะปวดห้ว เราไม่ได้ดูเราปวดห้ว นี่มันต่างกันนะนิสัยคนเรา มันต่างกัน มันหากเป็นตามนิสัยนะ ไม่ต้องมีท่ามีทางตั้งโปรแกรมอะไรไว้เรื่องดูไม่ดู ท่านไม่เคยดูท่านก็เป็นของท่านอย่างนั้น ั้เราเคยดูเราก็เป็นของเราอย่างนี้ แม้ที่สุดนอนก็ ต้องเอายามมัดติดคอไว้ บางทีหนูมาครอก แครกนี้ดูหนูละซี ถ้าไม่ได้ดูหนูมันก็ปวดห้วอย่างนั้นละเรา มันเป็นนิสัยคนละอย่างๆ..."

ทรงร่วมบิณฑบาตกับองค์หลวงตา ณ วัดป่าบ้านตาด

สมเด็จพระสังฆราชทรงสนทนารธรรมกับคุณแม่ชีแก้ว

เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๙-๒๕๑๐ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช ขณะนั้นทรงดำรงสมณศักดิ์ที่ “พระสาสนโสภณ” ได้ไปที่วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี และพำนักอยู่หลายวัน ในตอนนั้นท่านได้สนทนารธรรมกับคุณแม่ชีแก้ว โดยมืองค์หลวงตาและคณะแม่ชีร่วมรับฟังด้วย ใจความการสนทนารธรรมมีดังต่อไปนี้

พระสาสนโสภณ : (เทปตอนนี้อาจฟังไม่ชัด)

คุณแม่ : เร่งความเพียรจนตัวเองไม่รู้สึก .. ไม่รู้เลย ไม่รู้เราไม่รู้จิต เวลามันจะเป็นขึ้นมา รู้ขึ้นมาๆ อะไรก็รู้หมด รู้ขึ้นมาๆ รู้ขึ้นมารวมลงที่ใจหมด รู้เข้ามาๆ แล้วตกงูบลลงไปที่รู้ แล้วก็มีแต่รู้ตัวเดียวเท่านั้น รู้มาก รู้น้อยมันก็รู้หมดเลย มีมากมีน้อยมันก็รู้หมดเลย .. มันเป็นอย่างนั้น ไม่รู้ว่ามันจะเป็นอะไร (หัวเราะ)

พระสาสนโสภณ : ขึ้นอยู่กับกำลังนั้น ..

คุณแม่ : ก็ช่วงนั้นพระอาจารย์ไปเที่ยวธุดงค์ ท่านยังไม่กลับ การภาวนาไม่เป็นเหมือนอย่างเก่า รู้สึกอึดจรรยใจ มันเป็นอย่างนี้ใจนี้ะ ภาวนาไม่เป็นอย่างเก่านี้ แต่ก่อนแล้วพอภาวนาลงไปรู้สึกว่ามันมีอะไรขึ้นมา เมื่อท่านอาจารย์กลับมา ท่านถามว่า เป็นอย่างไรสมาธิภาวนา ถ้าภาวนาไม่มีอะไร อาตมาจะหนี ท่านว่าอย่างนั้น .. ก็เลยเล่าเรื่องให้ท่านฟัง เหมือนกับเล่าให้พระเดชพระคุณฟังนี้แหละ ท่านก็ตอบปัญหาให้หมด อันนั้นเป็นอย่างนั้น อันนี้เป็นอย่างนี้ .. ท่านจึงบอกว่า เอ้า! ให้พิจารณาว่าใจเรามันเป็นอย่างนี้ มันออกไปอย่างไรก็ต้องรู้..

ก็เลยมานั่งภาวนา มานั่งภาวนา ภาวนาไปไม่รู้สึกอะไร มีแต่ผู้รู้ผุดขึ้นมาในใจแล้วมีเสียงพูดแจ้วๆ บอกท่านหมดเลย ท่านบอกว่า ท่านเองก็พูดขึ้นมาเหมือนกัน .. “พระอนุรุธะขึ้นเต็มดวง สว่างไสว ใจคอพระอนุรุธะแจ้งเต็มดวงใสสว่าง เหมือนพระจันทร์สว่างไสวเต็มดวง ..” หมดเท่านั้นแหละ ไม่รู้จักถูกจำกัด ขอร้องอย่าโกรธเลย พระเดชพระคุณ ข้าน้อยก็ไม่รู้อะไร แล้วแต่พระเดชพระคุณ .. ขอร้องพระเดชพระคุณ ขอนิมนต์

พระสาสนโสภณ : ยังต้องการจะฟัง

คุณแม่ : รู้หมดทุกสิ่งทุกประการ ธาตุสี่ ขันธ์ห้า ดิน น้ำ ลม ไฟ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ความโกรธ ความโลภ ความหลงทั้งหลาย มันก็เป็นอยู่ตามสภาพของมัน แล้วก็ลองพิจารณาให้มันเป็นอย่างเก่ามันก็ไม่เป็น เกิดมาแล้วก็ดับ ถ้าเกิดก็เกิดเป็นชาติใหม่ เป็นอย่างนี้ละ ไม่ใช่ชาติเก่า ตายแล้วเกิดชาติใหม่ ไม่ใช่เป็นชาติเก่า จักถูกหรือผิดก็ไม่รู้ ขอเล่าถวายเพียงเท่านี้ ขอร้องถ้ามันผิดไป ผิดถูกก็ขอร้อง

พระสาสนโสภณ : คิดอย่างไรกับชาติเก่าชาติใหม่

คุณแม่ : โอ๊ย! ชาติเก่าชาติใหม่นี้ เมื่อเทียบกับตัวเรา เหมือนพวกเรานอนหลับ นอนหลับไปสนิท ไม่รู้สึกตัว เวลาตื่นขึ้นมาแล้วก็รู้สึกตัว ยังเป็นตัวคนผู้เก่า เป็นคนผู้เก่า เขาก็ว่า อ้าว! สิ่งของชนิดนี้ก็ลืมไปแล้ว ของชนิดนี้ก็ลืมไปแล้ว เขาเมาเหล้าเขาก็หลงหมด หลงตัวนี้อะไรก็วางทิ้งไว้..คนเราเอาอะไรไปคือจะเป็นอย่างนั้น ก็ไม่รู้ มันถูกก็ไม่รู้ คือจะเป็นอย่างนั้น

พระสาสนโสภณ : เป็นคนเดียวกันแต่เปลี่ยนสังขาร ใช่ไหม

คุณแม่ : สังขารก็สังขารอันเก่า กายก็กายอันเก่า ยังเปลี่ยนแต่ผู้รู้เท่านั้น..ยังอยู่แต่ผู้รู้เท่านั้น เป็นอย่างนี้ ขอร้องด้วยเถิด แล้วพวกเรามีสิ่งของอะไร..อะไรก็มีหมดทุกสิ่งทุกประการ สิ่งนั้นก็เก็บสิ่งนี้ก็รักษาไว้ พยายามรักษาไว้ แล้วของสิ่งนั้นมันก็ดับไปหมด ไม่มีอะไรมาปกป้องรักษา มันก็อยู่เรื่อยๆ เปื่อยๆ คนเราไม่มีอะไร คนจนๆ นี่เอง

พระสาสนโสภณ : หมายถึงว่าที่รู้สึกได้ว่านี่เป็นอย่างนั้นสำหรับแม่แก้ว ใช่ไหม

คุณแม่ : ใช่ เจ้าค่ะ

(คัดมาเพียงบางส่วนเท่านั้น)

คุณแม่ชีแก้ว เสียงเล่า

พระเถระในพระราชพิธีพุทธาภิเษกพระพุทธรูปปางประทานพร ภปร.ครั้งที่ ๒ (จากขวา) รูปที่ ๑ หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน รูปที่ ๓ หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท รูปที่ ๑๓ สมเด็จพระญาณสังวรฯ รูปที่ ๑๔ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (วาสน์ วาสโน) ถ่ายบริเวณหน้าพระอุโบสถ วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๐

คัดค้านการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช

ต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐบาลได้ลงนามแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชด้วยวิธีที่ผิดไปจากหลักเกณฑ์ดั้งเดิมในอดีต คือขัดต่อหลักพระธรรมวินัยเพราะกลายเป็นการแต่งตั้งโดยคฤหัสถ์ ขัดต่อจารีตประเพณีเพราะไม่มี การแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชแบบถาวรทำทุกหน้าที่ โดยยกเอาพระอาการอาพาธของพระองค์มาเป็นข้ออ้าง และขัดต่อกฎหมายเพราะกระบวนการผิดขั้นตอนเป็นโมฆะ จนกระทั่งต้องพยายามแก้เอกสารเพื่อให้มีการรับรองย้อนหลังอีกด้วย จนทำให้พระกรรมฐานทั้งฝ่ายมหานิกายและธรรมยุตจาก จตุรทิศทั่วประเทศมืองค์หลวงตาเป็นผู้นำในการแสดงอรรถาธิบายพระธรรมวินัย ต้องหมั่นมาประชุมโดยพร้อมเพรียงกันหลายวาระ เพื่อปกป้องสมเด็จพระสังฆราช ดังแสดงเฉพาะการประชุมนัดสำคัญ ดังปรากฏในตาราง

ตารางแสดงกระบวนการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชและการคัดค้าน

วันที่	เรื่อง	รายการ
๒๒ ต.ค. ๒๕๔๖	ลงลายมือชื่อถวายคืนพระราชอำนาจในหลวง	เจ้าคณะจังหวัดหนองบัวลำภู ธรรมยุต ทำหนังสือมากราบเรียนองค์หลวงตาที่ศาลาวิฑูป่าบ้านดาด เพื่อเชิญชวนพี่น้องประชาชนชาวไทยให้ลงลายมือชื่อ เพื่อขอคืนพระราชอำนาจในการแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราช
๒๑ พ.ย. ๒๕๔๖		จังหวัดอุดรธานีมีหนังสือเชิญลงลายมือชื่อ เพื่อถวายคืนพระราชอำนาจในหลวงในการแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราช และในช่วงเวลาเดียวกัน กำนันตำบลบ้านดาดทำหนังสือไปยังทุกตำบลทั่วประเทศ
๙ ม.ค. ๒๕๔๗	รัฐบาลเสนอเรื่องต่อ มส.	รองนายกรัฐมนตรีเสนอเรื่องต่อมหาเถรสมาคม เพื่อแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช
๑๓ ม.ค. ๒๕๔๗	รัฐบาลลงนามแต่งตั้ง	รองนายกรัฐมนตรีลงนามประกาศแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช
๑๔ ม.ค. ๒๕๔๗	ประกาศแต่งตั้ง	ประกาศแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ในราชกิจจานุเบกษา
๑๗ ม.ค. ๒๕๔๗	คัดค้านประกาศ	ชาวพุทธผู้หวังดีต่อพระพุทธศาสนาคัดค้านประกาศฯ ว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย
๒๐ ม.ค. ๒๕๔๗	รับรองย้อนหลัง (ถูกแก้ไขแล้ว)	มหาเถรสมาคมลงมติรับรองการแต่งตั้งตามประกาศย้อนหลัง (เอกสารการประชุม มส.ถูกแก้ไข ให้มีการรับรองตั้งแต่วันที่ ๙ ม.ค. ๒๕๔๗)
๒๖ ม.ค. ๒๕๔๗	สมเด็จพระสังฆราชขีดทิ้งในช่องที่ให้ลงพระนามเห็นชอบ	พระเลขานุการสมเด็จพระสังฆราช เข้ากราบทูลสมเด็จพระสังฆราช ขอให้ทรงลงพระนาม ทรงทราบและเห็นชอบ การแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ฯ แต่จากหลักฐานพบว่า สมเด็จพระสังฆราชทรงลงพระนามแล้วขีดทิ้ง
๒๘ ม.ค. ๒๕๔๗	ประชุมสงฆ์ที่วัดปากกละทอน จ.อุดรธานี	คณะสงฆ์ไทย ๕๙๖ รูป มีมติขอให้ยกเลิกประกาศฯ ดังกล่าวเนื่องจากขัดต่อธรรมวินัย จารัตประเพณี และ กฎหมาย
๓ ก.พ. ๒๕๔๗	ประชาชนลงลายมือชื่อ	ถึงแม้คณะสงฆ์ไทยแจ้งมติแล้วแต่ผู้รับผิดชอบยังนิ่งเฉย และให้การตอบรับผู้สนับสนุนการกระทำของตน ทำให้เหตุการณ์ความขัดแย้งรุนแรงยิ่งขึ้น ประชาชนจึงเริ่มลงลายมือชื่อขอให้พิจารณารองนายกรัฐมนตรี
๗ ก.พ. ๒๕๔๗	คณะสงฆ์ไทยลงนิคหกรรมรองนายกรัฐมนตรี ณ วัดอโคการาม	คณะสงฆ์ไทยจากจุฑรฑิศจำนวน ๑๐,๓๕๙ รูป แสดงสังฆามติยืนยันมติคณะสงฆ์ไทยวัดปากกละทอน และลงนิคหกรรม “คว่ำบาตร” รองนายกรัฐมนตรีด้วยการสวดญัตติทุติยกรรมตามพระธรรมวินัย เพื่อให้เห็นโทษที่ได้ก้าวล่วงและแทรกแซงในกิจของสงฆ์ ฯลฯ
๓ มี.ค. ๒๕๔๗	ประชุมสงฆ์ที่วัดป่าหลวงตาบัว จ.กาญจนบุรี	คณะสงฆ์ประชุมมีมติว่าหนังสือเรื่องสมเด็จพระสังฆราชทรงรับทราบและเห็นชอบการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ลงนามโดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมีมูลมาจากความอันเป็นโมฆะ จึงไม่มีผลใดๆ ต่อคณะสงฆ์
๒๓ มี.ค. ๒๕๔๗	ประชุมสงฆ์ชี้โทษที่วัดป่าบ้านดาด	คณะสงฆ์มีมติชี้โทษความผิด กรณียื่นได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช และนิคหกรรมคว่ำบาตรตามหลักพระธรรมวินัย
๒๒ พ.ค. ๒๕๔๗	คัดค้านการจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา	๑. เป็นการจัดหาผลประโยชน์ทางธุรกิจใคาสนสมบัติกลาง และศาสนสมบัติวัด มุ่งเน้นหารายได้ด้วยวิธีทางโลกเน้นวัตถุเงินทองมากกว่าจิตใจ ๒. รวบอำนาจการดูแลศาสนสมบัติของสงฆ์ไปเป็นกรรมสิทธิ์ของฆราวาสโดยเด็ดขาด ๓. จำนวนและที่มาของคณะกรรมการสำนักงานฯ ไม่ได้มาจากการแต่งตั้งจากมหาเถรสมาคมซึ่งเป็นหลักการเดิม ๔. รวบเอาทรัพย์สินของพระพุทธศาสนาทั้งหมด เช่น เงินสดสะสม ที่ดินของวัด ที่ธรณีสงฆ์ ที่กลปนา ที่ศาสนสมบัติ และทรัพย์สินติดกับที่ดิน ให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน เป็นอันตรายต่อศาสนสมบัติอย่างยิ่ง

พระธรรมเทศนาเกี่ยวกับ สมเด็จพระสังฆราช

องค์หลวงตาได้เมตตาแสดงหลักพระธรรมวินัยกรณีการปฏิบัติหน้าที่ต่อสมเด็จพระสังฆราช เป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ไว้อย่างกว้างขวางและหลากหลายแง่มุมมาก ขอน้อมนำมาแสดง ดังนี้

สังฆราชถูกรุมกินโต๊ะ

“...มีคนเขาพูดว่าสมเด็จพระสังฆราชองค์ปัจจุบันเรานี้กำลังจะถูกกินเลี้ยงบนโต๊ะเก้าอี้จากพวกกรมทั้งที่จะแย่งตำแหน่งหน้าที่เป็นใหญ่เป็นโต แล้วเอาสมเด็จพระสังฆราชเรานี้ขึ้นบนโต๊ะ กินโต๊ะกัน สมเด็จพระสังฆราชองค์นี้ยังไม่ตาย กินโต๊ะกันแต่ยังไม่ตายแล้วเวลานี้ นี่คนพูดมามากแล้วเวลานี้ กำลังรุมกินโต๊ะกัน พวกที่เคยเป็นนั่นละเป็นมาเรื่อยๆ ก่อแล้วเรื่องนี้ล้มไปก่อใหม่ขึ้นมาเรื่อย ก่อใหม่ขึ้นมาเรื่อย มันตั้งหน้าตั้งตาที่จะทำลายทั้งชาติ ทั้งศาสนาของเมืองไทยให้ล่มจม ทั้งๆ ที่มันเป็นคนไทยด้วยกันนั่นแหละ ..

แล้วทีนี้ก็มีอีกสายหนึ่งอีกแล้ว พวกนี้จะหาอุบายวิธีการที่จะขึ้นเป็นสังฆราชสององค์แข่งกัน ว้างนั้นเอาอีกแหละ สมเด็จพระสังฆราชสององค์แข่งกันเราก็ไม่เคยเห็น เพิ่งจะเห็นเตี้ยวนี้ กำลังรุมทั้งกินสมเด็จพระสังฆราชนี้ กินสดๆ ร้อนๆ แล้วสมเด็จพระสังฆราชอื่นก็จะขึ้นมาแทน...”

การอุปฐากอาการประชวร สมเด็จพระสังฆราช

“...พระอยู่กับท่านเป็นประจำเราก็ไม่ถามแต่ก่อนถาม อยู่ประจำเลยเชียว ๔ องค์ อยู่ประจำทั้งวันทั้งคืน ผลัดเปลี่ยนกันมาครั้งละ ๔ องค์ ๔ องค์เป็นประจำ นั่นละที่ว่ามันเป็นบ้ามันเลือกมา มาเป็นอุปถัมภ์อุปฐากสมเด็จพระสังฆราชนั่นละ เราตีหน้าผากเอา กลัวใครเมื่อไรนี้ ไม่ได้มีคำว่ากลัวใคร กล้ากับใครไม่มี เพราะฉะนั้นจึงพูดได้เป็นธรรมไปเลย

ก็พระในวัดบวรฯ มีสักจำนวนเท่าไร ลูกของท่านทั้งนั้นนะ ลูกกับพ่อกับแม่ การอุปถัมภ์อุปฐากใครจะไปสนิทกว่าระหว่างพ่อแม่กับลูกที่ไหนๆ มาอวดมาโฆษณาจะมาเป็นอุปถัมภ์อุปฐากทำหน้าที่ดูแลสมเด็จพระสังฆราช นู่นอยู่ทวีปยุโรปมันเลือกมาพูดหาอะไร มันน่าหัวเราะในหลักธรรมวินัยก็ไม่มี พูดเอาหลักธรรมวินัยยืนกันซี

พระที่ดูแลรักษาครูบาอาจารย์แต่ละแห่งแต่ละวัดๆ ในวัดนั้นๆ เท่านั้น ไม่ได้ไปหายุ่งเอาวัดนู่นมาอุปฐาก วัดนี้มาอุปฐาก อยู่วัดไหนก็ดูแลกันอยู่ในวัดนั้นระหว่างพ่อลูก ท่านก็เป็นอาจารย์เป็นพ่อ ลูกวัดทั้งหมดพระก็เป็นพระลูกวัด ใครจะอุปถัมภ์อุปฐากสนิทสนมยิ่งกว่าระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์ที่อยู่ในวัดเดียวกัน ซึ่งเป็นเหมือนครอบครัวเดียวกัน แยกไปข้างนอกผิดทั้งนั้นนะ นี่ละมันมีธรรมวินัย

บังคับอยู่นี้ เพราะอย่างนั้นจึงเลือกนู่นมาเลือกนี้มา ตีหน้าผากเอาเรา เข้าใจไหม ก็มันเรียนมาด้วยกันมันรู้ด้วยกัน ..

อันนี้ในวัดบวรฯ นั้นพระเดิมวัด ไม่มีองค์ไหนบ้างหรือที่จะคอยดูแลอุปถัมภ์อุปฐากสมเด็จพระสังฆราชให้อยู่เช่นเดียวกับสมเด็จพระสังฆราชทั้งหลายมาสมัยปัจจุบันนี้ .. พระอุปฐากสมเด็จพระสังฆราชสมัยปัจจุบันทำไมมันจึงพิสดารมากนัก .. ตั้งคณะกรรมการขึ้นนั้นขึ้น ตั้งขึ้นนี้ ตั้งขึ้นนั้น พาดจนกระทั่งมหาเถรสมาคม ตั้งไปที่สุดเท่าไร แล้วดูอันไหนมันไม่เห็นมีสาระ มีแต่ตั้งเพื่อกวนกันเท่านั้น วางอำนาจฝั่งฝ่ายลายเส้น ด้วยการตั้งเป็นกรรมการ

องค์หลวงตานำคณะสงฆ์ทั่วประเทศออกปกป้องสมเด็จพระสังฆราช ให้การปฏิบัติต่อพระองค์ถูกต้องตามพระธรรมวินัยและราชประเพณี

เราส่งสารสมเด็จพระสังฆราชเรา .. ทำไม
 ฆราวาสของสมเด็จพระสังฆราชเราจึงต่างกับความชรา
 ของสมเด็จพระสังฆราชทั้งหลายซึ่งมีมาตั้ง
 ดึกดำบรรพ์ .. อะไรก็ประหลาด ประหลาดเสียจน
 พิลึกพิลิว ต้องตั้งคณะกรรมการเข้ามาบีบบี้
 สี่ไฟอยู่ในตัวของมันนั่นแหละ ทั้งๆ ที่พระในวัด
 ดูแลท่านมาประจำ กรรมการเหล่านี้ใครมา
 ดูแลมีไหม มีแต่ประกาศบ้างๆ ให้ก่อความ
 ยุ่งเหิงวุ่นวายกับประชาชน .. จำเป็นอะไรที่
 จะเอาโรคเข้ามาเป็นใหญ่เป็นโต เพื่อจะนำผล
 ประโยชน์ของตัวเองไปเหยียบประชาชน ..
 พวกนี้พวกเก่งกว่าแพทย์ เก่งทุกอย่างพวกนี้
 เราไม่พูดอะไรมากละ โอ๊ย สกปรกไม่อยากฟัง
 ไปแย่งกินโต๊ะสมเด็จพระสังฆราชของค์นี้ พิลึกกะ
 สมเด็จพระสังฆราชมีมากองค์แต่องค์นี้ถูกแย่งกิน
 โต๊ะ...”

**การแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราช
 พระราชอำนาจพระมหากษัตริย์**

“...อย่างพระมหากษัตริย์ท่านทรงตั้ง
 สมเด็จพระสังฆราชนี้คืออยู่แล้วมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์
 ปู่ ย่า ตา ยายของเราเสียหายตรงไหน เนะ
 ถ้าพูดถึงเรื่องหลักธรรมวินัยเป็นเรื่องของ
 ศาสนาล้วนๆ ท่านก็ดำเนินมาด้วยดีอยู่แล้ว
 ตามหลักธรรมวินัยเสียหายที่ตรงไหน เรื่องที่
 มันเกิดเหล่านี้มีแต่เรื่องทำลายนะ ไม่ได้เป็น
 เรื่องที่ดีที่ดี อย่างลิดรอนพระราชอำนาจของ
 พระมหากษัตริย์นี้เป็นของดีเมื่อไร ก็เท่ากับตัด
 หัวใจของคนทั้งชาตินั่นเอง ด้วยศาสตราวุธที่
 แหยมคมจากมหาพาล มหาภัยเข้าใจไหม

สมเด็จพระสังฆราชก็พระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งเอง ลบไปเลยลบอำนาจ
 มันจะมาตัวเอง .. ไปเอาอื้ออึงมาตั้งมาเหยียบหัว
 วัวหัวราชสีห์ พิจารณาสิ วัวก็ดี ราชสีห์ก็ดี ใหญ่
 ตามหลักธรรมชาติของสัตว์ประเภทนั้น นี่ท่านก็
 ใหญ่ด้วยอำนาจบาปบาปมีของท่าน สมควรที่
 จะเป็นผู้ใหญ่ แล้วประชาชนทั้งประเทศยกยอ
 ท่านขึ้นเป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่าน
 เป็นปลอมๆ เมื่อไหร่ มาเหยียบท่านต่อหน้า
 ประชาชนได้ยังไง ประชาชนยกขึ้นแท้ๆ มา

เหยียบทำไม .. สมเด็จพระสังฆราช ก็พระบาท-
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงถวายให้เป็นเอกสิทธิ์
 เฉพาะสมเด็จพระสังฆราชเพียงพระองค์เดียว
 ใครจะมาเป็นสองเป็นสามขึ้นไม่ได้ นี่หลักก็มี
 อย่างนั้น อันนี้มันก็ตั้งขึ้นเป็นสังฆราชปลอมขึ้น
 มา ปลอมขึ้นมา ..

พระราชอำนาจนี้มีอยู่ในพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัวที่ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช
 และพระองค์จะทรงปฏิบัติหน้าที่อย่างไรต่อ
 สมเด็จพระสังฆราชนั้นเป็นเรื่องของพระบาท-
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น
 ไม่มีใครมามีอำนาจบาตรหลวงยิ่งไปกว่า
 ในหลวงไป .. ใครจะไปยุ่งไม่ได้ ใอันนี้มันยุ่มย่ามๆ
 เข้ามา อยากเป็นใหญ่เป็นโตขึ้นชื่อนั้นขึ้น
 ชื่อนี้ พวกเปรตว้างั้นเลยเรา .. ที่แสดงอยู่
 เหล่านี้มีแต่กาฝากหมาหยัดต่อชาติ ต่อศาสนา
 ต่อพระมหากษัตริย์ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงด่า
 กันเต็มเหนี่ยว...”

**แสดงประขามติถวายคืน
 พระราชอำนาจในหลวง**

‘ที่ลงชื่อกัน (ถวายคืนพระราชอำนาจพระ-
 มหากษัตริย์ในการปฏิบัติต่อสมเด็จพระสังฆ-
 ราช) ลงแล้วส่งแล้วยัง’ (‘ส่งแล้วเจ้าคะ’)
 ‘ส่งแล้วเทรอ’ (‘เขารวบรวมกันอยู่’)

‘รวบรวมแล้วส่ง ส่งไปไหนก็ส่งไปเลย
 เรื่องพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นยอดหัวใจของชาติ-
 ไทยเรา ซึ่งพี่น้องชาวไทยเราเทิดทูนอยู่ตลอด
 มา นี้ จะปล่อยพระองค์ให้ลี้เลวทรามทั้งหลาย
 เข้าไปเหยียบย่ำทำลายนี้ ไม่สมควรแก่ชาติไทย
 เราอย่างยิ่ง’

ที่มีกษัตริย์ครองหัวใจชาติไทยเรา ตั้งแต่
 ลัทธิมันยังมีพ้อมมีแม่ คนก็มีพ้อมมีแม่ ประเทศทั้ง
 ประเทศก็มีพ้อมมีแม่ มันจึงมีที่ยึด กษัตริย์ไม่ใช่
 เรื่องเล็กน้อย เป็นความร่มเย็น .. หัวใจของ
 ชาติไทยเราคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 พวกมหาภัยเหล่านั้นที่มาลิดรอน มาตัด มาลด
 เหยียบอำนาจของพระองค์ลงอย่างนี้ใครไป
 กราบมัน .. แม้นคนเดียวก็ไม่มีใครกราบ ไม่มี
 ใครที่จะไม่บูชา เทิดทูน อบอุ่นจากท่านคือ

การพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช

ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๒

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอยู่ในนั้นหมดเลยว่เง วมหัวใจของชาติไทยเราเข้านั้น วมอยู่นั้นหมด ..

ไ้ผู้ที่มาบ้นทอนทำลายทั้งชาติทั้งศาสนา ด้วยวิธีการต่างๆ เรื่อยมาตั้งแต่ ๒๕๔๐ มันมี เบื้องหน้าเบื้องหลังหรือไม่มีพวกนี้ ก่อมาตลอด ใครเป็นคนก่อ ฟ้น้องทั้งหลายก็ทราบทั่วหน้ากัน เวลาก็กำลังก่อจะบิบบ้านาตั้งตั้งแต่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวลงมา ทั้งๆ ที่ พระองค์ทรงมีพระราชอำนาจเกี่ยวกับเรื่อง สมเด็จพระสังฆราชมาตลอดตั้งดึกดำบรรพ์มา แล้ว นี่จะมากดขี่บังคับให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธย หรือทรง เซ็นรับรองตามเขาที่มีอำนาจปาๆ ถิ่นๆ เข้า มาบิบบังคับ พระองค์ก็ทรงเมตตาหย่อนลงมา เพียงรับทราบ

นี่เป็นเรื่องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงหย่อนลงมา เพราะคนทั้งดึทั้งชั่วทั่ว ประเทศไทยเป็นลูกของพระองค์ทั้งนั้น .. ส่วน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงรับ ทราบนั้นก็ให้เป็นเรื่องของพระองค์ไป อันนี้ เป็นเรื่องของประชาชนซึ่งเป็นลูกของพระบาท- สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะแสดงประชามติของ ตนให้เต็มกำลังความสามารถตามความสัตย์ ความจริง...”

พระสงฆ์ ประชาชน ร่วมรักษาศาสนา

“...วันที่ ๖ ก.ค. นี้ พระประมาณ ๑ หมื่น รูปและประชาชนประมาณ ๒ หมื่นคนก็จะไป ร่วมกันที่หน้าทำเนียบรัฐบาลเพื่อพบนายกฯ เรื่องก็ไม่เห็นมีอะไร เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทุกอย่าง ในฐานะที่เราเป็นเจ้าของแผ่นดินและ พุทธศาสนาไทย เราทำหน้าที่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ของความเป็นเจ้าของแห่งชาติและศาสนาของ ตน ไม่มีอะไรที่ผิดพลาดว่าทำไปนี้ผิด เป็นความ ถูกต้องในฐานะผู้เป็นเจ้าของของชาติและพุทธ- ศาสนาของชาติไทยเรา เป็นความถูกต้องแล้ว เราจึงหาที่คัดค้านไม่ได้

(ลูกศิษย์อ่านคำกล่าว การส่งมอบรายชื่อประชาชนจำนวน ๑ ล้าน ๕ แสนชื่อ ที่ แสดงประชามติ เพื่อเรียกร้องให้การปฏิบัติต่อ

คณะสงฆ์ภมึนและประชาชนจำนวนมาก ประชุมพร้อมกัน ณ วัดโคกการาม มีมติคัดค้านการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช

สมเด็จพระสังฆราชทุกกรณีให้เป็นพระราช อำนาจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว) ..

หลวงตา : ที่อ่านไปแล้วนี้ ถูกต้องแล้วนี้ นะ เหมาะสมแล้วกับประชาชนทั้งแผ่นดินเห็น อย่างนี้ ที่ได้คัดค้านนี้ก็คือเสียสละนามของ ศาสนา แสดงออกมาอยู่เรื่อยๆ ก่อให้เกิดเรื่อง เกิดราวตลอดมานี้คือใครก็รู้กันแล้วทุกคน นี่คือ กาฬามหาภัย ..ดังวันพรุ่งนี้ที่จะไปก็ไปบัดอันนี้ นั่นเอง ให้ไปด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน นี่เป็นเรื่องของชาติไทยเรา บัดกาฬามหาภัย ออก ไม่ให้มาแปดมาเบื้อน มาทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเราซึ่งเป็นที่เกิด- ทุนมาดั้งเดิม ..

พี่น้องทั้งหลายฟังให้ดี ดูให้ทันเหตุการณ์ อย่าดูเฉยๆ ให้สอดให้ส่องทุกอย่าง เราเป็น เจ้าของสมบัติ นี่เป็นมหาโจรมหาภัยที่เข้ามา ชอนั่นชอนี่ โฆษณาตรงนั้นตรงนี้ มีแต่ โฆษณาเรื่องฟินเรื่องไฟจะเผาชาติเผาศาสนา ทั้งนั้น ว่าจ้เลย ของดิบของดีที่จะมาให้ได้ยิน ไม่มี ว่าจ้เลย มีแต่ตามจองล้างจองผลาญกัน มาตลอดอย่างนี้ นี่แหละภาษาธรรมท่านทั้ง

หลายฟังเอา เราไม่ให้ร้ายให้ตีแก่ผู้ใดโดย หาเหตุผลไม่ได้ .. ฟินไฟเผาไหม้ทั่วประเทศไทย มันทำไมไม่คิดไม่อ่านกัน พระก็เต็มบ้านเต็ม เมืองเต็มวัดเต็มวา หัวหดอยู่ในกระดองอะไร เราเป็นผู้รักษาชาติบ้านเมือง พระก็รักษา ดังที่ หลวงตาปฏิบัติอยู่เวลานี้...”

สงฆ์ดูแลกัน ฆราวาสมีบ้งอาจแต่งตั้ง

“...ฆราวาสที่จะมายุ่งกับพระไม่เคยมีใน ครั้งพุทธกาลตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ ที่ ฆราวาสที่จะมาเป็นใหญ่เป็นโตตั้งหน้าทำการ งานขึ้นมาบนหัวพระ และประจบประแจงว่า

เพื่ออุปถัมภ์อุปฐาก เช่น สมเด็จพระสังฆราช เป็นต้น อย่างนี้ไม่มี ..

อันนี้เป็นมติของสงฆ์เป็นใหญ่เลย พวกนี้เป็นฆราวาส จะไม่มีอำนาจเข้ามาก้าวร่างกายหรือมาบีบบังคับพระสงฆ์ พระสงฆ์จึงได้มาประชุมกันถึงหมื่นองค์ ล้วนแล้วตั้งแต่ผู้ทรงตามหลักธรรมหลักวินัย เอามาทดสอบทุกสิ่งทุกอย่างลงกันหมดแล้ว อ่านประกาศข้อประชุมนี้ส่งไปทางนายกรัฐมนตรี นี่เป็นข้อยืนยัน จะมาตั้งอะไรตั้งไม่ได้

ตามหลักพระวินัยแล้วนะ ฆราวาสไม่มีอำนาจที่จะมาตั้งผู้อุปถัมภ์อุปฐากพระสงฆ์ พระท่านมีธรรมมีวินัย อยู่วัดไหนวัดไหน ธรรมวินัยของท่านละเอียดลออมาก

องค์ไหนเจ็บไข้ได้ป่วยท่านจะรักษากัน ไม่มีอะไรละเอียดยิ่งกว่าพระรักษาพระ เข้าใจมั๊ย ฆราวาสญาติโยมนอกจากจะตั้งเพื่อหาหน้าที่ย่างงานอำนาจเข้ามาเพื่อตัวเองและพรรคพวกของตัวเองมีเท่านั้น ..

ปัญหาเกิดขึ้นจากการไปทำลายธรรมวินัยของพระ ทำลายพระ เหยียบหัวพระไป เอาฆราวาสขึ้นเป็นใหญ่แทน นี่แหละกระเทือนใหญ่อยู่เวลานี้ .. ในธรรมวินัยมีพระสงฆ์

เท่านั้นเป็นผู้ดูแลซึ่งกันและกัน ตั้งแต่สององค์ขึ้นไปเรื่อย มีความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน ตลอดทั่วถึงในสังฆมณฑลแห่งพระพุทธศาสนา นี่คือธรรมวินัยปกครองพระสงฆ์ ฆราวาสญาติโยมที่ไหนไม่มีเข้ามาปกครอง ไม่มีอำนาจที่จะมาบีบบังคับปกครองพระเจ้าพระสงฆ์แบบนั้นแบบนี้ อย่างนี้ไม่มี นี่หลักธรรมวินัย ยืนยันมาอย่างนี้ ..

แล้วตัวเสนียดจัญไรตัวกาฝากมหาภัยมันขึ้นมาในระยะนี้ กำลังเริ่มขึ้นมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นมา นี่ละกาฝากมหาภัยเริ่มเกิดขึ้น เกิดแ่งนั้นตั้งแ่งนี้ขึ้นมา ตั้งแ่งนั้นขึ้นมา แล้วก็ระงับด้วยความเป็นศีลเป็นธรรมของผู้ดี ผู้ทรงศีลทรงธรรมเรื่อยมา .. เวลาที่มันแทรกเข้ามาเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวง ดีไม่ดีมันตั้งให้เป็นสังฆราชก็ได้

ฆราวาสซี้ همینๆ นั้นแหละ มันเป็นมาทุกแบบทุกฉบับ ให้ท่านทั้งหลายจำไว้ อย่าหลงกลอุบายนะ ดินเหนียวติดหัวนี้ คือตัวมหาภัยที่จะทำลายทั้งชาติทั้งศาสนา พระมหากษัตริย์ได้โดยไม่ต้องสงสัย .. ธรรมวินัยต่างหากพระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้

แล้ว ฆราวาสไม่มีสิทธิ์ไม่มีอำนาจพอจะมาประกาศตนใจแข็งยิ่งกว่าพระไป ..

รัฐบาลมีอำนาจบาตรหลวงมาจากไหน .. ถึงขนาดที่จะมาตั้งพระตั้งเถร หรือตั้งพระให้เป็นสังฆราชได้อย่างนี้ .. ไม่ว่าที่ไหน รัฐบาลไหนเอาเทวดามาเป็นรัฐบาลก็ตาม ต้องอยู่ในกรอบของศีลของธรรม ธรรมเหนือรัฐบาลมาตลอด รัฐบาลจะเหนือธรรมไปไม่ได้...”

ตราประทับ บริหาร
สมเด็จพระสังฆราช

“...คนที่อยากเป็นใหญ่เป็นโต มีชื่อเสียง เอาดับเอาปอดของผู้อื่นเข้ามาเป็นอวัยวะเป็นเนื้อเป็นหนังของตน สมเด็จพระสังฆราช ท่านก็ยังมีพระชนม์อยู่ นี่ก็ทราบชัดเจนแล้ว แลวงการอะไรก็ออก

แล้วว่า รถพระประเทียบ เครื่องบริหารเครื่องทรงของสมเด็จพระสังฆราช .. ท่านไม่ได้ทรงอนุญาตให้ไป ไม่ได้เป็นความปลงพระทัยของท่านที่มอบให้ไปทำอย่างนั้น ..

เครื่องยศสมณศักดิ์ของสมเด็จพระสังฆราช ประกอบไปด้วย พัดยศสมณศักดิ์, พระสุพรรณบัฏ, พระตราตำแหน่ง, เศวตฉัตร ๓ ชั้น, พระแท่น, บาตรพร้อมด้วยผ้าและเชิงบาตรถมปิด, พานพระศรี ประกอบด้วย มังสิ ๒ ตลับพู่ ๑ จอก ๑ ชองพลู ๑ (พร้อมพลู) ถาดสรงพระพักตร์, ทิเบตราชกรี (ทิเบตหลังเจียด), ทิเบตพระโอสถหลังนูน, คณโท, กาทรงกระบอก, หม้อล็กจั่น, ปิ่นโตกลม ๔ ชั้น, สุพรรณราช, สุพรรณศรี, ชันน้ำพานรองมีจอกคลุมตาครูปาฬิ (จากภาพนำมาแสดงเพียงส่วนหนึ่ง)

และนี่ใครก็รู้อยู่แล้วตราสมเด็จพระสังฆราช เป็นสมบัติของพระองค์แต่พระองค์เดียวเท่านั้นไปยุ่งทำไม เมื่อเราว่าให้อย่างนี้มันก็หาเรื่องใส่เราอย่างนั้นอย่างนี้ พวกเปรตมันจะยุ่งจะกลืนอยู่ตลอดไปอย่างนี้แหละ ตราสมเด็จพระสังฆราชใครก็รู้ทั้งแผ่นดิน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานทุกสิ่งทุกอย่างถวายท่านเรียบร้อยแล้ว ท่านเป็นพระสังฆราชโดยสมบูรณ์ ..เครื่องบริวารของสมเด็จพระสังฆราชจริงเฉพาะพระองค์ท่านองค์เดียว คนอื่นเอาไปใช้ปลอมหมด นี่มันจะเอาไปใช้ที่ไหนมันก็ปลอมกันไปหมด ..

ในพระวินัยท่านมีนี่ ถึงขั้นปาราชิกได้เลย เพราะนี่เป็นสิทธิเป็นสมบัติของท่าน เป็นกรรมสิทธิ์มาตั้งแต่วันท่านเป็นสมเด็จพระสังฆราช สมบัติเหล่านี้เป็นสมบัติของท่านโดยสมบูรณ์ เราเอามาอย่างนี้เป็นยังไง ถ้าแยกเข้าไปทางพระวินัยอาจปรับได้ถึงขั้นปาราชิก เพราะไปยึดไปเอาของมาครอง ท่านไม่รู้เป็นขโมยก็ได้ ขโมยแบบมหาโจรอย่างนี้ก็ได้ .. เรามีของจริงคือธรรมเป็นทองคำทั้งแท่ง เมื่อเรามีของจริงเราเอาของจริงออกมาประจันหน้ากันไม่ได้หรอก .. นี่ก็พวกสังฆราชปลอมมันกำลัง

แทรกขึ้นมาๆ ตัดรอนันตรานี้ อยากเป็นเหลือเกินอยากเป็นสมเด็จพระสังฆราช ..

คิดดูสมเด็จพระสังฆราชตั้งมาก็ยุคก็สมัยมีใครมาแย่งมาชิงท่านได้ พวกเปรตมันยังเข้ามาแย่งมาชิงเอาตราสมเด็จพระสังฆราชไปตีตราแล้วยกตัวขึ้นเป็นสังฆราช เป็นก็ร้อยก็พันองค์ก็ปลอมทั้งนั้น ไม่ใช่ของจริง เหมือนกับธนบัตร มันจะพิมพ์มากองเท่าภูเขาซึ่งเป็นธนบัตรปลอม มันปลอมทั้งนั้น ไม่มีคุณค่าราคาแต่อย่างไร ..

สังฆราชที่จริงก็มีองค์เดียว คือสมเด็จพระสังฆราชเรา นี่คือประชาชนทั้งชาติมอบทุกสิ่งทุกอย่างให้ด้วยความลงใจ กราบไหว้บูชาอย่างสนิทใจ..”

คณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน
สมเด็จพระสังฆราช

“...ถ้าสมเด็จพระราชาคณะเหล่านี้ตั้งขึ้นมา มีคุณธรรมที่ควรจะได้รับได้ก็รับ ถ้าไม่มีคุณธรรมตั้งขึ้นมาเท่าไรก็เป็นโมฆะทั้งนั้น .. เช่นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงตั้งใครให้เป็นสมเด็จพระสังฆราช พระองค์ก็ทรงพินิจ

ทรงรับพระราชทานพัดยศจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๒

พิจารณาแล้วว่า สมควรหรือไม่กับจิตใจประชาชน

ถ้าไม่สมควร เอามาสู่มีสู่หม้า..มาตั้งเป็นสังฆราช ใครจะไปกราบ..มันก็รู้ชื่อนี้ .. คำว่าอาวโสสูงสุด ถ้าอาวโสไม่มีคุณธรรม สูงสุดขนาดไหนก็ตาม อันนี้หลักพระวินัยขัดแย้งมาตลอด คือผู้มีอายุพรรษาถึง ๖๐ พรรษา ๗๐ พรรษาก็ตาม แต่ขาดคุณธรรม ไม่มีคุณธรรมสมควรจะเป็นอาวโสได้โดยสมบูรณ์ ท่านบังคับลงไปให้ไปขออนิสัยให้อยู่ในโอวาทของพระเพียง ๑๐ พรรษา แต่ท่านมีคุณธรรม เป็นผู้สามารถท่านไม่ได้เอาอาวโสเป็นสำคัญยิ่งกว่าคุณธรรมนะ

คุณธรรมเป็นสำคัญมาก จะพรรษาเท่าไรก็ตามอาวโสไหนก็ตาม ถ้าไม่มีคุณธรรมสมควรเป็นแล้วเป็นไม่ได้ตามหลักพระวินัย พระวินัยมีข้อนี้มิ .. ธรรมวินัยยืนตัวตลอด อะไรที่ขัดต่อธรรมวินัยต้องหยุดทันที หลักกฎหมายที่ตั้งท่านก็บอกไว้อย่างนั้น กฎข้อบังคับอะไรๆ ก็ตามต้องไม่ขัดต่อพระธรรมวินัย ถ้าขัดหรือลบล้างธรรมวินัยแล้วไม่ได้ .. เอาหลักธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าเป็นหลักขี้นของสำคัญ เอาโลกเป็นหลักเลอะเทอะไปหมดอย่างนี้ละ...”

สังฆเภท..เพราะเหตุแต่งตั้งสังฆราช

“...โครงการอันนี้มันมีมาตั้งแต่เริ่มแรก เป็นรัฐบาล พอเป็นรัฐบาลเริ่มแรกแล้วก็โครงการหนึ่ง โครงการสอง ก่อถกวนเรื่อยมาๆ กระจับดับลงได้ทีหนึ่งทีสอง นี่ครั้งที่สามเป็นโครงการอันใหญ่หลวงมาก โดยมาหาเรื่องว่า พระสงฆ์ที่ออกมาประชุมกันที่วัดโคกการาม เป็นจำนวนตั้ง ๑๐,๓๕๕ รูปนี้เป็นเรื่องทำให้เป็น ความแตกสามัคคี นี่เขาจะทำเพื่อความสามัคคี เขาจึงประกาศทั่วโลกเวลานี้ นี่ละแผนการทำลายพระพุทธศาสนา แผนการทำลายเป็นสังฆเภทคือแผนนี้เอง จำให้ตึนะ

ลองอันนี้ประกาศออกไปทั่วดูซิ พระสงฆ์เวลานี้กำลังซุลมุนวุ่นวาย ไม่ทราบเชื่อทางไหน ไม่เชื่อทางไหน ยุ่งเหยิงไปหมด พวกหนึ่งไม่ยอมรับ พวกหนึ่งยอมรับ นี่กำลังตึกกันอยู่เวลานี้ ยังไม่ออกแถลงนี่ก็ตึกกันอยู่แล้วเวลานี้ ยิ่งออกแถลงนี้ด้วยแล้วพระสงฆ์ทั่วสังฆมณฑลนี้จะแตกเป็นสังฆเภทโดยไม่ต้องสงสัย ..

เหตุแห่งการตั้งผู้ทำหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชนี้แหละ แล้วว่าเป็นเจตนาที่ว่าหวังดีๆ หวังดีอะไร ใครก็รู้ เด็กก็รู้นี่นะ หวังดีทำไมจึงจะเดือดร้อนอย่างนี้ เวลานี้พระระส่ำระสายทั่วประเทศไทย หวังดีทำไมเป็นอย่างนั้น ผลแห่งการหวังดีต้องมีผู้อนุโมทนาสารการชี่ แต่นี่มีตั้งแต่ความเดือดร้อนวุ่นวายระส่ำระสาย พระกำลังยุ่งกันเวลานี้ เติริยมเป็นสังฆราชชี่คือความร้าวรานแห่งพระสงฆ์ ยังไม่แตก พอตั้งอันนี้ขึ้นปั๊บเมื่อไรแตกทันทีเลย เป็นของดีแล้วหรือ อันนี้เป็นไฟบรรลัยกัลป์มาเผาชาติแล้วก็เผาศาสนาไปด้วยกัน เป็นยังงี้ ..

ดังที่เราพูดเมื่อสองสามวันนี้ เขาลังมาให้สั่งการไปตามเจ้าคณะภาคเจ้าคณะจังหวัดอะไรๆ ไม่ต้องทำตาม นั้นเราสั่งไปแล้ว บอกคณะธรรมยุตเราไม่ต้องทำตาม เพราะอันนี้เป็นกฎข้อบังคับของมหาโจรต่างหาก .. สิ่งที่มีที่ยืนตัวตายได้ เป็นที่เชื่อถือได้ก็คือ ดังที่พระสงฆ์ท่านออกไปรวมกันประกาศข้อเท็จจริงขึ้นที่วัดโคกการาม พระเป็นหมิ่นกว่ารูป นั้นละคือแบบฉบับของธรรมของวินัยตลอดไป มันก็หาเรื่องว่าพวกเราพวกนี้เป็นพวกก่อกวน ที่นี้มัน

จะก่อกวนหรือไม่ก่อกวนก็ตาม พระสงฆ์ในประเทศไทยกำลังจะแตกเป็นสังฆเภทเวลานี้ .. ถ้าขึ้นเมื่อไรแตก ชาติไทยแตก สังฆเภทขึ้นทันทีเลย ทั้งธรรมยุตมหานิกายจะขึ้นทันทีเลย ให้ผู้ใหญ่พิจารณาอีกทีหนึ่ง .. ตั้งสังฆราชขึ้นมาเมื่อไรสังฆเภทจะแตกกระจายทั่วดินแดนของพุทธศาสนาเรานั้นละ ..

เป็นยังงี้ใครทำสงฆ์ให้แตกเวลานี้ พระสงฆ์อยู่ในป่าท่านมาทำอย่างนี้เมื่อไร ท่านกราบไหว้สังฆราชองค์เดียวท่านพอใจของท่านแล้ว กราบอย่างสนิทติดจม .. อันนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงตั้งสมเด็จพระสังฆราชของเรา ที่กราบไหว้บูชาด้วยความสันทิใจของประชาชนและสังฆมณฑลทั่วประเทศไทย แต่ไอ้ที่มันเอาฆราวาสคนไหน .. มันเก่งมาจากที่ไหน มาตั้งเป็นสังฆราชแข่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว .. เรื่องสังฆเภทเป็นกรรมขนาดไหน ..

พระพุทธเจ้าว่าสังฆเภทเป็นเรื่องที่ใหญ่โตมาก อนันตริยกรรม ๕ คืออะไร ฟัง ๑) ฆ่ามารดา ๒) ฆ่าบิดา ๓) ฆ่าพระอรหันต์ ๔) ทำลายพระพุทธเจ้าแม้ไม่ตายก็ตาม ๕) สังฆเภททำลายสงฆ์ที่อยู่กันด้วยความพร้อมเพรียง

ลามัคคี ให้แตกกระจัดกระจาย ๕ ข้อนี้ท่านเรียกว่าอนันตริยกรรม เป็นกรรมที่หนักมากที่สุด อนันตริยะ ทหารหาญไม่ได้ ชั่วฟ้าแลบก็ไม่มี...”

องค์หลวงตาเข้ากราบ เยี่ยมอาพาธพระสังฆราช

ภายหลังที่องค์หลวงตาเป็นผู้นำพระกรรมฐานออกมาปกป้องสมเด็จพระสังฆราชให้รอดพ้นจากการถูกรุมกินโต๊ะอันเป็นผลมาจากการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชที่ขัดต่อพระธรรมวินัยและราชประเพณี จนกระทั่งเหตุการณ์ความขัดแย้งได้ระงับดับลงไปได้ เมื่อมีโอกาสองค์หลวงตาก็ได้เข้ากราบเยี่ยมอาพาธพระประจวบสมเด็จพะสังฆราชเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เวลา ๑๐.๑๙ น. ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

องค์หลวงตากราบเยี่ยมเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔

“...วันนี้ไปเยี่ยมสมเด็จพระสังฆราชแล้ว โอ้ท่านน่าสงสาร ท่านไม่รับสิ่งอะไรละกับเรา แต่ท่านจ้องมองเราตลอดเลยนะ ไปก็ขึ้นบนเข้าเลย เราปีบเข้าไปนั่นเลย กราบเรียนท่าน ท่านจ้องดูว่าท่านไม่ได้รับสิ่งสักคำนะ เราก็กกราบเรียนท่านย่อๆ พอให้ท่านทราบชื่อ แล้วท่านจ้องดู .. เราไปดูท่าน จับพระหัตถ์ท่านเห็นไหมละ รูปติดอยู่นี้ดูเหมือนมีมึง รูปของเราที่จับพระหัตถ์ท่านเราเป็นฝ่ายจ้อเลย ท่านเป็นฝ่ายเมิน ลักษณะเมิน เราเป็นฝ่ายจ้อ ..

จับมือจับแขนกัน เท่ากับเพื่อนเก่า เป็นเพื่อนกัน แต่ก่อนเป็นเพื่อนกัน .. เราจะใช้เสียงน้อยมาก แต่ท่านไม่ได้ใช้ เสียงท่านไม่ได้ใช้ มีแต่เราใช้กราบเรียนท่าน ที่เหลือเราก็กมาเยี่ยมท่านอะไรๆ นิดหน่อย แต่ดูอาการก็สนใจ จับมือจับแขนกันดูซิเนะ ใครจะไปจับมือจับแขนท่านได้ มีแต่หลวงตาละจับได้สบาย นี่ดูเอา .. ท่านรู้อยู่ได้ทุกอย่างอยู่ เป็นแต่เพียงว่าเครื่องมือของท่านใช้ไม่ได้และไม่ค่อยได้เท่านี้เอง ท่านเป็นฝ่ายเมิน ลักษณะเมินๆ เราเป็นฝ่ายจ้อถามเหตุถามผล นี่เวลาท่านจ้อกัน ดูอาการท่านจ้อกัน ท่านนั่งเฉยทางนี้ก็กำลังจ้อ สนใจกัน ..

บทเวลาเราจะลาท่านกลับ ไม่อยากรบกวนท่านนาน ท่านก็ชี้มาเก้าอี้ให้นั่งเก้าอี้เสียก่อนยัง ไม่อยากให้กลับ เก้าอี้อยู่ตรงพระพักตร์ท่าน เราคุยกับท่านแล้วเรานั่งพื้น ท่านเลยชี้ให้เรานั่งที่นั่น

องค์หลวงตากราบเยี่ยมเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๔๔

สุดท้ายเราก็กไม่ไปนั่ง ออกจากนั้นลุกไปเลย .. ไม่อยู่แล้ว ท่านอยากให้นั่งเก้าอี้ ดูว่ายังไม่อยากให้กลับนะ ชี้ให้เรานั่งที่เก้าอี้ เราอยู่ที่ตักที่เข่าท่านไปลาท่าน ท่านก็ชี้มาเก้าอี้ เราเลยไม่มา ลาจากนั้นแล้วก็เปิดเลย ไม่นั่งเก้าอี้ ..

เจ้าคุณเทพฯ บอกมากับคุณหลวง (คุณเฉลิมพล ชาญวิเศษ) บอกว่าอยากให้เราไปกราบเยี่ยมสมเด็จพระสังฆราชอยู่วัดบวรฯ ภูมิตำนาฯ คณะกุฎิเราเคยไปพักเวลาไปกรุงเทพฯ คือเจ้าคุณเทพฯ นี่แหละให้อาจารย์มาถวาย ไปบอกว่าฟ้าสมเด็จพระสังฆราชให้อาจารย์มาถวายเรา แต่เราไม่ค่อยเชื่อธรรมดาท่านก็ไม่สนใจกับอะไรแล้ว เอาผ่านนั้นมา

องค์หลวงตากราบเยี่ยมเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๐
โดยสมเด็จพระสังฆราชทรงถวายทองคำสมทบเข้าสู่
คลังหลวงกับองค์หลวงตาด้วย

แล้วพูดส่งคำมาว่าอยากให้เราไปเยี่ยมสมเด็จพระสังฆราช เพราะท่านไม่เห็นเราไปตั้งแต่ท่านได้เป็นสมเด็จพระสังฆราชแล้วเราไม่เคยไปวัดบวรฯ ที่ท่านนิมนต์ก็เพราะเหตุนี้เอง เพราะท่านทราบดีเรื่องเรากับสมเด็จพระสังฆราชสนิทกันอย่างไรบ้าง และสนิทกับท่าน แต่อยู่ๆ ก็ไม่เห็นไปสักที ท่านเลยหาอุบาย เอาผ้าไตรมาเมื่อวานหรือวันขึ้น บอกว่าผ้าสมเด็จพระสังฆราช เอาผ้ามาถวายแล้วอยากให้ไปกราบเยี่ยมสมเด็จพระสังฆราช

ไปวันนี้มีแต่พระสามสิ่งค์ เป็นประจำสิ่งค์ ก็ไปคุยกับท่านไม่มากนัก ไม่นาน แต่ท่านไม่รับสิ่งอะไร เป็นแต่เพียงว่าท่านจ้องเราตลอด นั่นเรียกว่าเป็นการปฏิสันถารต้อนรับด้วยกิริยาอย่างนั้น เราก็พูดบ้างเล็กน้อย เรา

ยังไม่ได้ไปกราบท่าน ตั้งแต่ท่านเป็นสมเด็จพระสังฆราชแล้วเราเป็นฝ่ายเยอหยิ่งนะถูกนะ แต่ไม่มีในเจตนา หากไม่ได้ไป ไม่สมกับว่าแต่ก่อนสนิทสนมกันมากกับท่าน อายุท่านก็ไล่เลี่ยกัน ใกล้เคียงกันมาก แต่ท่านรู้สึกว่าการของท่านเพียบกว่าเรามากนะ แต่ดูท่านรู้สึกจะเพียบกว่าเรามากอาการทุกอย่าง .. ตั้งแต่ท่านเป็นสมเด็จพระสังฆราชแล้วเราก็ไม่ค่อยได้มาเข้าเฝ้าท่าน เพราะรู้สึกว่าท่านทรงมีภาระหนักมากเป็นพิเศษ เราจึงไม่กล้ามารบกวนท่าน...”

ต่อมาสมเด็จพระสังฆราชทรงร่วมทำบุญกับองค์หลวงตาเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๙ ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และอีกคราวหนึ่งเมื่อสำนักงานเลขานุการสมเด็จพระสังฆราช

วัดบวรนิเวศวิหาร มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๐ ลงนามโดยพระเทพสารเวที ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสมเด็จพระสังฆราช กราบอาราธนาองค์หลวงตาเพื่อประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลเป็นการส่วนพระองค์สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชฯ เนื่องในโอกาสวันสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชครบ ๑๔ ปี ในวันเสาร์ที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เวลา ๑๗.๐๐ น. ณ ตึกวชิรญาณ สามัคคิพยาบาลชั้น ๖ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พร้อมนี้ทรงร่วมถวายทองคำด้วย องค์หลวงตาจึงมีโอกาสดำเนินเข้าเยี่ยมถวายพระพรสมเด็จพระสังฆราชอีกครั้ง

องค์หลวงตากับพระมหากษัตริย์

พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ตั้งแต่โบราณกาลทรงให้ความสำคัญเคารพเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาชนิดยอมมอบกายถวายชีวิต หลักทศพิธราชธรรมตลอดจนราชประเพณีทั้งหลายของพระองค์ก็ล้วนมีรากฐานมาจากพระพุทธศาสนาแทบทั้งสิ้น

หากกล่าวถึงปณิธานความมุ่งมั่นในการปกครองชาติบ้านเมืองของแต่ละพระองค์ก็ไม่เว้นการอุปถัมภ์ค้ำชูพระพุทธศาสนาอีกเช่นกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เมตตาเยี่ยมชมอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

น้ำพระทัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

“อันตัวพ่อชื่อว่าพระยาตาก
ทนทุกข์ยากกู้ชาติพระศาสนา
ถวายเป็นดินให้เป็นพุทธบูชา
แต่พระศาสดาสมณะพระพุทธโคดม
ให้ยืนยงคงถวัลหัวพันปี
สมณะพราหมณ์ชีปฏิบัติให้พอสม
เจริญสมณะวิปัสสนาพอชื่นชม
ถวายเป็นคมรอยบาทพระศาสดา
คิดถึงพ่อพ่ออยู่คู่กับเจ้า
ชาติของเราคงอยู่คู่พระศาสนา
พระศาสนาอยู่ยงคู่องค์กษัตรา
พระศาสดาฝากไว้ให้คู่กัน”

พระราชปณิธานพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

“ตั้งใจจะอุปถัมภก
ยอยกพระพุทธศาสนา
ป้องกันขอบพระชันธุลีมา
รักษาประชาชนและมนตรี”

พระราชดำริสมเด็จพระปิยมหาราช ร.ศ.๑๑๒

“ข้าพเจ้าอาจจะปฏิญาณใจได้ว่า ถ้า
ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ตราบใดแล้ว คงจะคิด
ทะนุบำรุงพระศาสนาให้ไพโรจน์รุ่งเรืองเจริญขึ้น
และอุดหนุนพระสงฆ์ทั้งปวง ให้ได้ดำรงอยู่ใน
ความสุขเกษมนิราศไทย จะได้อยู่ประพฤติพรต
พรหมจรรย์ตามธรรมวินัยของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าให้เป็นที่เลื่อมใสสักการบูชาของ
มหาชนสืบไป และทั้งจะได้ช่วยทำนุบำรุง
พระพุทธศาสนาให้ถาวرجริฐิตกาล.. พระพุทธ-
ศาสนาในสยามประเทศก็จะมีศุภผลไพบูรณ์ได้
เลื่อมถอย เป็นเหตุชักนำให้อนุชนนิกรเลื่อม-
ใสละบาปบำเพ็ญบุญอันเป็นเหตุให้เกิดบรมสุข
ตลอดอนาคตกาล”

พระราชปณิธาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

๕ พฤษภาคม ๒๕๓๓
“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม
เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

พระบรมราโชวาท

๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๓

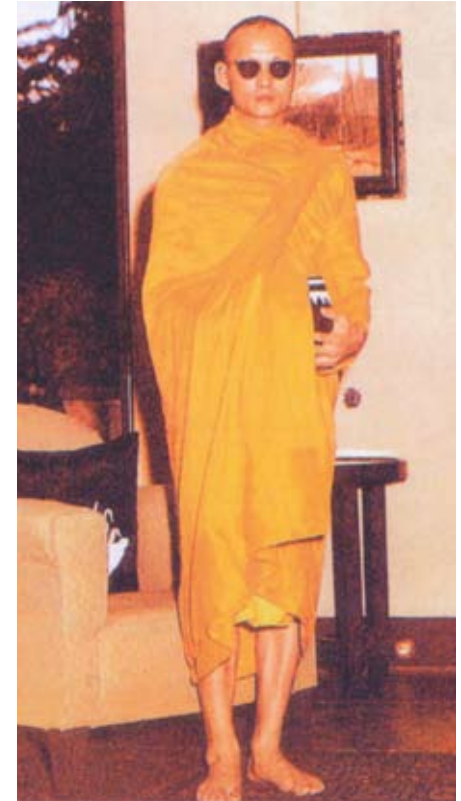
“...เป็นโชคดีอย่างยิ่งที่ประเทศไทยเรามี
พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ทำให้
คนไทยทุกเชื้อชาติศาสนาอยู่ร่วมกันด้วย
ความสุข มีความรัก ความปรารถนาดีต่อกัน
มีการสงเคราะห์อนุเคราะห์ซึ่งกัน และ
มีความสมัครสมานสามัคคีกันเป็นอย่างดี...”

การพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตาม
แบบอย่างโบราณขัตติยราชประเพณี

พระภิกษุพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงผนวช
ในธรรมยุติกนิกาย ณ วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙
โดยมีสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ทรงเป็น
พระอุปัชฌาย์ ซึ่งพระองค์ได้รับพระนามฉายาว่า “ภูมิพลโล”
และทรงประทับ ณ วัดบวรนิเวศวิหาร

พระภิกษุพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จออกทรงบำเพ็ญสมณกิจ เวลาที่เสด็จพระราชดำเนินไปยังสถานที่ใด สมเด็จพระสังฆราช (องค์ปัจจุบัน) จะตามเสด็จด้วยเสมอในฐานะพระอภีบาล (พระพี่เลี้ยง)

พระเจ้าแผ่นดินเสด็จมา สนทนาธรรม

ในชีวิตองค์หลวงตากว่า ๙๗ ปีอยู่ได้ร่วมพระบารมีของพระมหากษัตริย์มากถึง ๔ พระองค์ตั้งแต่รัชกาลที่ ๖-๙ และมีส่วนเกี่ยวข้องในลักษณะต่างๆ อยู่ไม่น้อยกับพระมหากษัตริย์ในรัชกาลปัจจุบันคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชไม่ว่าสถาบันโดยรวม ส่วนพระองค์ หรือผ่านพระบรมวงศานุวงศ์ องค์หลวงตาได้กล่าวกับพระเนตรถึงความสำคัญของพระเจ้าอยู่หัวพระองค์นี้ต่อชาติบ้านเมืองไว้หลายวาระอย่างเช่นเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๒๒ ท่านกล่าวว่า

“ใครจะใหญ่ขนาดไหน ผมไม่เห็นที่จะไปสัมผัสสัมพันธ์อยู่ในจิตใจ นี่ถ้าไม่ได้ในหลวงฯ ค้ำเอาไว้มันจมไปนานแล้วแหละเมืองไทยมันสะแตกกันทั้งนั้น ประชาชนเขารู้เต็มหู

ภาพวิถีชีวิตชาวนาในจังหวัดอุดรธานีช่วงรัชสมัยรัชกาลที่ ๖ เป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่องค์หลวงตาถือกำเนิด

องค์หลวงตาออกบวช เรียน และเข้าปฏิบัติในสำนักหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต ในช่วงรัชสมัยรัชกาลที่ ๔

องค์หลวงตาบรรลุนิพพานเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ตรงกับช่วงรัชสมัยรัชกาลที่ ๙ รัชกาลปัจจุบัน ซึ่งมีพระปฐมบรมราชโองการเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓

เต็มตาเต็มใจ เขาไม่พูดอะไร เขารู้ ตั้งแต่เรา
อยู่นอกๆ เรายังรู้ เหตุไรเราถึงรู้ ลูกศิษย์เรา
เหมือนตาสับประรดอยู่ในกรุงเทพฯ ไม่รู้ได้
อย่างไร ประการที่สองก็คิดพิจารณาแต่ละ
เรื่องๆ ที่มันปรากฏขึ้นมา มีด้วยเหตุเป็นมา
ยังไงๆ มันจะหนีหลักความจริงไปได้หรือ”

สำหรับความศรัทธาในพระพุทธศาสนา
ของพระเจ้าอยู่หัวพระองค์นี้ ไม่เพียงทรงมี
ความเคารพเลื่อมใสเท่านั้น ยังทรงมีความ
สัมพันธ์แนบแน่นกับพระปฏิบัติทั้งหลายใน
สถานที่ต่างๆ อีกด้วยโดยเฉพาะพระกรรมฐาน
สายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต พระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ
ไปทรงนมัสการเยี่ยมเยียนและสนทนาไต่ถาม
ธรรมะกับครูบาอาจารย์หลายรูป ไม่ว่าจะเป็น
ทุกรกัณธหรือเสี่ยงอันตรายจากภาวะการเมือง
ในประเทศและต่างประเทศเพียงใด พระองค์
ก็มิได้ถือเป็นอุปสรรคให้ท้อพระทัยแต่อย่างใด
ทรงเห็นคุณค่าแห่งธรรมปฏิบัติเหนืออุปสรรค
และอุปัทวันตรายทั้งปวง ดังเหตุการณ์คราวหนึ่ง
เกิดขึ้นกับองค์หลวงตาโดยตรงและมีการบันทึก
ไว้ ดังนี้

“...ในตอนเช้าของวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน
พ.ศ.๒๕๒๒ องค์หลวงตาได้สั่งกำชับพระเณร
ในวัดว่า

‘วันนี้จะมีบุคคลสำคัญเข้ามา พวกท่าน
ทั้งหลายจงพากันทำความสะอาดวัดวาอาราม
ให้เรียบร้อย อย่าให้บกพร่อง’

พระทั้งหลายเมื่อได้ฟังดังนั้นก็ไม่ได้เอะใจ
อะไร ต่างก็ทำข้อวัตรปฏิบัติไปตามปกติ ..

ในบ่ายวันนั้นนั่นเอง ชวานาคคนหนึ่ง เดิน
สะพายแห เพื่อออกไปทอดแหหาลามาเป็น
อาหาร มีรถยนต์คันงามคันหนึ่ง วิ่งบึ่งมาจอด
เทียบ แล้วเรียกถามด้วยเสียงอันนุ่มนวลว่า
‘ลุงๆ ทางที่จะไปวัดหลวงตาบ๊วไปทางไหน’

‘ไปทางนี้..เด้อ’ เขากล่าวทวนๆ แบบ
สำนวนชาวบ้าน พร้อมทั้งชี้มือและแหงนหน้าดู
ผู้ที่ถามไถ่

เมื่อเขาเพ่งมองดูใบหน้าบุคคลที่ถามทาง
อย่างพินิจพิจารณา ภาพแห่งบุคคลผู้ส่งา
ยิ่งใหญ่เทียมฟ้าในสมองเริ่มปรากฏในห้วงนึก
เขาเริ่มเข่าอ่อนและทรุดตัวนั่งลงกับพื้นดิน พร้อม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ
ทั้งสองพระองค์ ทรงสนทนาธรรมกับหลวงปู่ฝั้น อาจาโร ณ พระอุโบสถวัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๕
(หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน และสมเด็จพระญาณสังวรฯ อยู่ในลำดับที่ ๒ และ ๓ จากซ้าย)

หลวงปู่ดุลย์ อตุโล

หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี

หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ

หลวงปู่ขาว อนาลโย

หลวงปู่หลุย จันทสาโร

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปทรงนมัสการครูบาอาจารย์สายกรรมฐาน

หลวงปู่ชอบ ฐานสโม

หลวงปู่ฝั้น อาจาโร

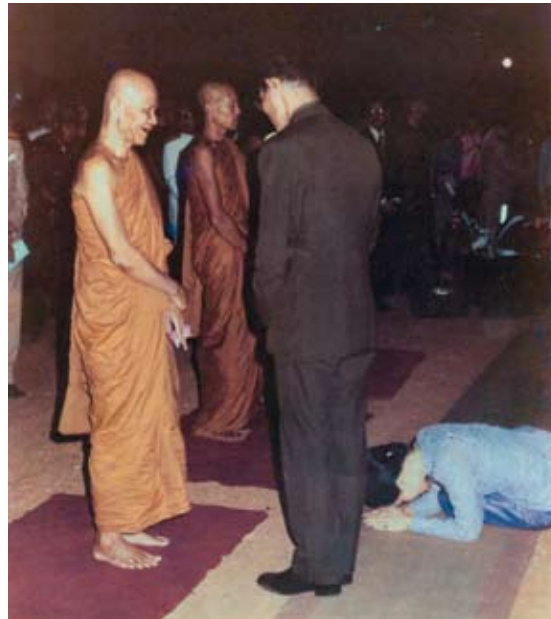
หลวงปู่สิม พุทธาจาโร

หลวงปู่ฝาง จิตตคุตโต

หลวงปู่จวน กุลเชฏโฐ

องค์หลวงตา

กับพนมมือขึ้นเหนือเศียรเกล้า กล่าวถ้อยคำ แสดงความปลาบปลื้มใจเป็นล้นพ้น ล้นเกล้า ล้นกระหม่อม ที่ครั้งหนึ่งในชีวิตได้สัมผัส สมมุติเทพ ด้วยตาเนื้อโกล้งๆ เพียงแค่เอื้อมถึง

‘โอ! ในหลวง..สาธุ..เด้อในหลวง..สาธุ..สาธุ ทางไปวัดป่าบ้านตาดของหลวงตา ตรงไป ทางนี้’ เขาอุทานเสียงดัง น้ำตาคลอเข้าด้วยความตื่นตันใจ อยากหยุดหัวเวลานั้นเอาไว้

หลังจากนั้นพระองค์ท่านจึงเสด็จฯ ไปที่ วัดป่าบ้านตาด เพื่อกราบนมัสการองค์หลวงตา เมื่อถามไถ่สนทนากันทราบว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ มากับพระบรมวงศานุวงศ์ จากพระตำหนักภูพานราชนิเวศน์เป็นการ ส่วนพระองค์ ไม่ได้บอกแม้กระทั่งทหารใกล้ชิด ทหารทั้งหลายต่างสับสนว่าเป็นการโกลาหลว่า เมื่อเวลาบ่ายโมงพระองค์ท่านทรงขับรถออกจากพระตำหนัก ไม่รู้ว่าเสด็จฯ ไป ณ ที่ใด ถ้ายกข่าวการเสด็จฯ มาล่วงหน้า กลัวเป็นการ เอิกเกริกรบกวน ต้องการเสด็จฯ มาเป็นการ ส่วนพระองค์

หลวงตาจึงให้โอวาทว่า **‘มหาบพิตร! พระองค์เป็นถึงพระเจ้าอยู่หัว เป็นเจ้าชีวิต ของชนทั้งชาติ หากพระองค์เสด็จมาโดย ลำพัง มีอันตรายอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น จะเป็นความเสียหายแก่ชาติบ้านเมืองอย่าง ใหญ่หลวง ถ้าพระองค์เป็นอะไรขึ้นมา คนทั้ง ชาติจะไม่เหยียบหลวงตาบัวมิดแผ่นดิน ละหรือ?’**

‘กลัวจะเป็นการรบกวนองค์หลวงตา’ พระองค์กล่าวพร้อมพนมพระหัตถ์ด้วยความ ศรัทธาเลื่อมใส

‘รบกวน ไม่รบกวนจะเป็นอะไร แผ่นดินนี้ เป็นของพระองค์ พระองค์พึงมาได้ทุกเมื่อ’

ที่องค์หลวงตาเป็นห่วงมากเช่นนั้น เพราะในสมัยนั้นคอมมิวนิสต์มีอยู่ทั่วไป หลังจากนั้นอีกไม่นานเสียงรถทหารตำรวจที่ สืบทราบว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จฯ มาวัดป่าบ้านตาด จึงติดตามมาอารักขา เป็นทิวแถว ชาวบ้านบางคนไม่รู้เรื่อง เห็นรถ ทหารตำรวจเป็นมาเป็นทางยาว บางคนวิ่งหนี เข้าบ้านนึกว่าเกิดศึกสงคราม...”

องค์หลวงพ่อเมตตาเป็นประธาน พิธีเททองหล่อ “พระพุทธรูปกาญจนาภิเษก”

วันอุทุมมมงคล ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๙ ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ องค์หลวงพ่อเมตตาเป็นประธานในพิธีเททองหล่อ “พระพุทธรูปกาญจนาภิเษก” พระพุทธรูปมาประธานแห่งวัดป่าหลวงตาบัว ญาณสัมปันโน มีประชาชนจำนวนมากร่วมถวายทองคำอันเป็นเครื่องประดับเพื่อบูชาธรรมรวมน้ำหนักกว่า ๘๐ กิโลกรัม

พระพุทธรูปมาประธานพระองค์นี้มีที่มาจาก ฯพณฯ ดร.เขาวิน วัฒนศิริวัฒน์ องคมนตรี ได้แจ้งให้พระอาจารย์ภูสิต (จันทร์) ขันติโรทราบ ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชประสงค์จะสร้างพระพุทธรูปประธานขนาดใหญ่พระราชทานแด่องค์หลวงพ่อ เพื่อบำเพ็ญพระราชกุศลเป็นการส่วนพระองค์ โดยทรงกำชับให้ใช้พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด และอธิษฐานให้หายจากพระอาการประชวรด้วยโรคทางพระหทัย พร้อมพระราชทานนามว่า “พระพุทธรูปกาญจนาภิเษก”

ในการนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดหานายช่างออกแบบและควบคุมการหล่อเป็นพิเศษ เพื่อให้งานสร้างพระพุทธรูปสำเร็จตรงตามพระราชประสงค์ทุกประการ

น้อยๆ ไม่ได้มากนัก อย่างเก่งก็ ๑ คน หรือ ๓-๔ คน ก็ว่ากันไป นั่นคือสาวกภูมิเข้าใจไหมละ หลวงง

พระเจ้าอยู่หัว เข้าใจแล้วหลวงปู่ แล้วนิพพานเป็นอย่างไรนะหลวงปู่

หลวงตา อ้อ พ่อหลวงเหมือนพ่อหลวงมาวัดป่าบ้านตาดนี้แหละรู้ไหมว่าวัดป่าบ้านตาดอยู่ตรงไหน อยู่บนภูเขานี้แหละ วัดป่าบ้านตาดอยู่ไหนละ แต่พ่อพระมหากษัตริย์มาถึงนี้แล้วบริเวณนี้ทั้งหมดคือวัดป่าบ้านตาดนี้แหละแต่จะชี้ลงไปว่าที่ภูเขามากี่ไม่ใช่ ที่ภูเขามากี่ไม่ใช่ที่ศาลาก็ไม่ใช่ไม่ใช่ทั้งหมด แต่เมื่อรวมกันทั้งหมดในกำแพงวัดนี้แหละคือวัดป่าบ้านตาดนี้แหละพระนิพพานก็มีความหมายแบบเดียวกัน

พระเจ้าอยู่หัว ขอบารมีหลวงตาช่วยต่ออายุให้แม่หลวง (คือในตอนนั้นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงประชวรอยู่)

หลวงตา (ตอบปฏิเสธ) พ่อหลวงนั่นแหละก็จัดการเองได้ขอเองได้ พ่อหลวงก็สามารถจัดการได้เอง ให้พระเจ้าอยู่หัวขอเอง จัดการเองอาตมาต่อให้ไม่ได้หรอก

พระเจ้าอยู่หัว (ทรงกราบลา) ได้เวลาแล้วจะกลับแล้ว ท่านหลวงปู่มีอะไรจะบอกไหม

พระอาจารย์จันทร์เล่าต่อไปว่า

“...จากนั้นหลวงตาท่านได้เทศนาสั้นๆ ว่า ‘การเป็นพุทธภูมิสร้างบารมีเพื่อความเป็นพุทธะ พอจบพุทธภูมิได้ก็เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว พระพุทธเจ้าก็มีพุทธกิจ ๕ คือ ตอนเข้าบิณฑบาต ตอนบิณฑบาตสอนคหบดีมนุษย์ทั่วไป ตกเย็นสอนนักบวช สมณะชีพรามณ์ ตอนกลางคืนแก้ปัญหาเทวดา พอมาตอนเช้ามีดเล็งญาณดูสัตว์โลก สัตว์โลกตัวไหนมีกิเลสเบาบางพอที่จะบรรลุนิพพานได้ท่านก็จะเล็งญาณดูรีบไปโปรดก่อน พระพุทธเจ้าสร้างบารมีพุทธภูมิจนได้เป็นพระพุทธเจ้า เมื่อเป็นพระพุทธเจ้าแล้ว ท่านก็มีพุทธกิจ ๕ อย่างนี้ แต่...ไม่รู้พ่อหลวงแม่หลวงของประเทศไทยปรารถนาอะไรทำงานกันจนไม่มีเวลาจะพักผ่อน..เออละๆ...อาตมาจะให้พร’

พอฟังมาถึงตรงนี้นะ เรายังจำได้แม่น เพราะพระเจ้าอยู่หัวท่านถามเรื่องพุทธภูมิเสร็จแล้วพอท่านจะลากลับ หลวงตาท่านสรุปให้เสร็จสรรพเลย ไม่รู้ว่าพ่อหลวงแม่หลวงของไทยทำงานปรารถนาความเป็นอะไร ทำงานกันจนไม่มีเวลาพักผ่อน เออละๆ อาตมาจะให้พร

เมื่อพระเจ้าอยู่หัวท่านเสด็จลงมา ท่านก็ตรัสว่า ‘อยากให้ท่านอาจารย์อยู่กับหลวงตาไปนาน ๆ’

เราก็ได้ตอบท่านว่า ‘เจริญพร มหาบพิตร อาตมาก็อยากจะอยู่แต่ถ้าถึงเวลาที่อาตมาจะต้องเอาตัวเองให้รอด อาตมาก็ขอเอาตัวเองให้รอดก่อนเพราะทุกอย่างเป็นเหตุเป็นผลถึงเวลาไปก็ต้องไปเหมือนกัน’

แล้วพระเจ้าอยู่หัวก็บอกขอทำบุญกับหลวงตา ๒๐๐,๐๐๐ ถวายอาจารย์ ๒๐,๐๐๐ แล้วท่านก็ถามว่า ‘พระที่อยู่ในวัดนี้กี่รูป’

เราก็ตอบท่าน ‘ทั้งหมด ๒๙ รูปรวมหลวงตานั่นแหละ’

ท่านจึงถวายให้รูปละ ๒,๐๐๐ ท่านถามว่า ‘แล้วปัจจัยจะให้ไว้กับใคร’ ท่านหยิบออกมาให้เลยนะ ท่านผู้ว่าฯ ยังรับมือสั้น พระเจ้าอยู่หัวไม่เพียงมากราบหลวงตา ท่านมาที่วัด ท่านยังมาทำบุญกับพระด้วยปัจจัยที่เตรียมพร้อมจากพระหัตถ์ของท่าน

ทรงรับบิณฑบาตจากพระชนนี

เสด็จพระราชดำเนินไปในการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชา ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๒

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงนมัสการองค์หลวงพ่อพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ทรงสดับพระธรรมเทศนา และทรงถวายทองคำพร้อมปัจจัย ณ สวนแสงธรรม พุทธมณฑลสาย ๓ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๑ เวลา ๑๙.๐๐ น.

เอง จากนั้นพระเจ้าอยู่หัวก็เสด็จออกไปเยี่ยมประชาชนแล้วก็ขึ้นรถไป

นั่นแหละเราได้ฟังมา เรื่องของพุทธภูมิ เรื่องของพระโพธิสัตว์สาวกภูมิกับพุทธภูมิ ต่างกันอย่างไร เสร็จแล้วพอตอนจบขอพรหลวงพ่อท่านก็สรุปและให้พรจึงบอกได้ว่าเป็นบทสนทนาของจอมปราชญ์...”

พระมหากษัตริย์คือสถาบันหลักของชาติ

องค์หลวงตากล่าวเสมอว่าท่านรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ยิ่งกว่าชีวิตขององค์ท่านเอง เพราะสามสิ่งนี้เป็นเสาหลักค้ำบ้านเมืองไทยของเราให้ดำรงอยู่ต่อไปได้อย่างแน่นหนามั่นคง และเมื่อองค์หลวงตาได้เข้ามา

เป็นผู้นำกอบกู้บ้านเมืองในยามวิกฤตตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ ยิ่งประสบพบเห็นสิ่งที่ล่อแหลมอันตรายต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์อย่างไม้อาจแยกออกจากกันได้ ร่างกฎหมายแต่ละฉบับที่เป็นไปตามเงื่อนไขกับ IMF ล้วนกระทบต่อความมั่นคงของชาติแทบทั้งสิ้น และแม้เป็นร่างกฎหมายเกี่ยวกับศาสนาก็กลับกระทบต่อพระธรรมวินัยและกระทบต่อพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์จนสังคมพุทธแทบจะแตกออกจากกันเกือบจะเป็น “สังคมเทา” เลยทีเดียว เดชะบุญมีองค์หลวงตาและพระกรรมฐานคอยกระตุกเตือนไว้

พระธรรมเทศนาขององค์หลวงตาที่กล่าวถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ และคุณธรรมของพระเจ้าอยู่หัวพระองค์นี้มีจำนวนมากหลายวาระหลายแง่มุม ขอสรุปมาแต่พอสังเขป ดังนี้

ในหลวงกราบธรรมดลตลอดเวลา

“...ประเทศไทยของเราเนี่ย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงบำเพ็ญคุณงามความดีในพระทัยของท่านทั้งสองพระองค์นั้นใครรู้ท่านได้วะ .. ท่านกราบธรรมดลตลอดเวลา อะไรที่เป็นธรรมท่านเย็นพระทัย อะไรขัดข้องต่อธรรมนั้นคือข้าศึก ท่านจะทรงดำหนิ ไม่ว่าท่านว่าเรา ทรงดำหนิอยู่ภายในใจว่าอันนี้ไม่ดี คนนี้ไม่ดี มันพาดพิงกับคนผู้ทำกับสัตว์ผู้ทำ ดีชั่วมันบอกอยู่กับเจ้าของผู้ทำ ก็จะต้องทรงดำหนิชมเชยเป็นธรรมดา แต่ความรู้สึกของท่านผู้มีเมตตาตามหาคุณต่อโลกต่อสงสารเป็นพ่อแม่ของชาติไทย (หาก) ท่านจะแสดงออกมาทุกแง่ทุกมุมก็ไม่เหมาะกับท่าน .. เราทำให้รู้ว่าคุณเป็นยังไง พระทัยของท่านกับพวกเรา ควรที่จะปฏิบัติตัวของเราให้ดีทุกคนๆ ให้ท่านเป็นที่เย็น

พระทัยบ้างถึงถูก นี่ละเพราะท่านถือธรรม ท่านเอาธรรมทางซี ดูไพร่ฟ้าประชาชนทั้งหลายทั่วประเทศไทยของเรา ด้วยพระเมตตาสงสาร ทั้งนั้น ท่านไม่ได้ดูด้วยความดูถูกเหยียดหยาม จะทำโทษทำกรรมต่อผู้ใด ท่านไม่มี ถึงกิเลสมี ท่านก็ตีมันตลอดเวลา ท่านเอาแต่ความดีออกมา (ทั้ง) ที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกแก่ท่านเอง เท่านั้น...”

อยากให้ในหลวง เป็นทั้งกษัตริย์และนายกฯ

“...พูดตามภาษาธรรมในความยุติธรรม ในความไว้วางใจตามสายธรรม เราเห็นตั้งแต่ในหลวง คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราเท่านั้น เป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วย เป็นนายกรัฐมนตรีด้วย ในนามนั้น แต่พระองค์ไม่ทรงงานละ สั่งให้ลูกน้องทำอะไรก็ได้ ในคำสั่งของพระองค์เองนี่จะเป็นที่แน่ใจสำหรับธรรม และหลวงตาบัวแน่ใจด้วย เข้าไม่เคยมีก็พึงเสียวันนี้นะ

ถ้าตั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นทั้งพระเจ้าแผ่นดินด้วย เป็นทั้งนายกฯ ด้วย บ้านเมืองจะร่มเย็นไปโดยลำดับลำดับ (สารุ) เพราะประชาชนชาวไทยทั่วประเทศเป็นลูกของพระเจ้าอยู่หัวทั้งนั้น พระเจ้าอยู่หัวเป็นทั้งพ่อทั้งแม่แล้วชาติไทยของเราจะชุ่มเย็น จะไม่เป็นที่ระแวงแคลงใจอย่างทุกวันนี้ ซึ่งกำลังก่อหวนดอยู่ทุกแห่งทุกหน จะเป็นรัฐบาล ตั้งเป็นพรรคนี้พรรคนี้ เต็มบ้านเต็มเมือง เตียวนี้ กำลังจะเอาชาติไทยของเราเหยียบไปละ พวกนี้พวกเหยียบหัวชาติไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นนายกฯ เราแน่ใจ ท่านเป็นทั้งพ่อทั้งแม่ ท่านไม่เหยียบลูกของท่าน เราอยากจะให้ท่านเป็นนายกฯ ะ ใครจะว่ายังไง เอาถ้าว่าหลวงตาพูดผิด เอาคอหลวงตาบัวไปตัด เราพูดเพื่อพี่น้องชาวไทยทั้งชาติ เพราะเราไม่ไว้วางใจกับพวกนี้ ตั้งพวกไหนขึ้นมาก็มีแต่พวกจะเหยียบหัวประชาชน กินดื่บกินปอดประชาชนทั้งนั้นฯ แหละ นั้นว่าดี มาเสียทางนี้ นีว่าดี มาเสียทางนั้น มันไว้วางใจไม่ได้ ตั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเราเป็นนายกฯ เสียเองเป็นยังงี้

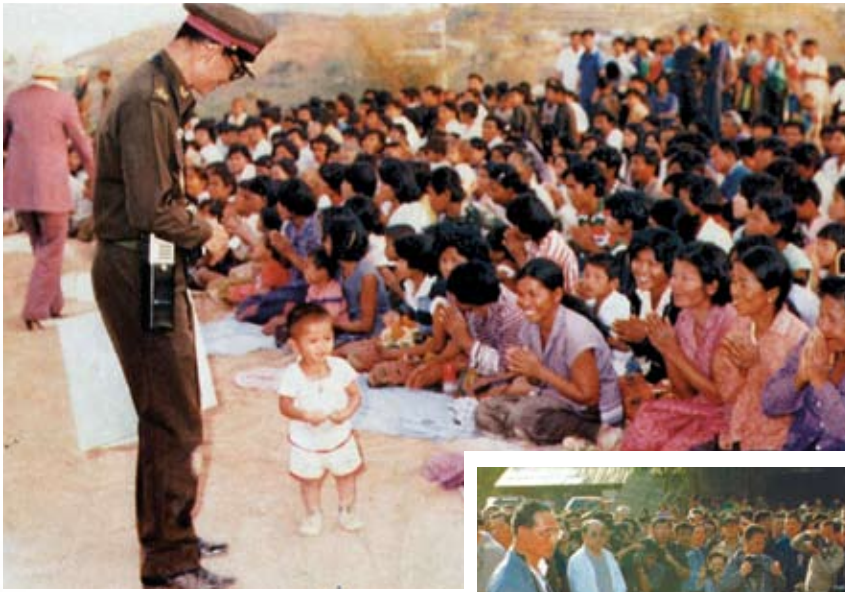

ทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจของพลนิกรชาวไทย

เราพูดด้วยเจตนาต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เต็มหัวใจเรา อุ่มทุกวิถีทางที่จะทำได้ ที่นี้อุ่มตรงนั้นมันก็หลุดตรงนี้ อุ่มตรงนี้ มันหลุดตรงนั้น จะเอาอย่างไร เราเลยยกให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่าน ให้ท่านอุมพระองค์เดียวเท่านั้นมันจะไม่ยุ่งยาก ว่าจั้นนะ เพราะทั้งประเทศนี้เป็นลูกของท่านทั้งนั้นจะว่าไง มอบให้ท่านเป็นผู้ดูแลลูกของท่านเอง คนอื่นมาดูแลช่วยยุ่งไปหมดๆ ให้ท่านทรงดูแลลูกของท่านเอง หน้าที่การงานอะไรของท่านที่จะทรงดำเนินตามความเป็นพ่อเป็นแม่ของชาติทั้งชาตินี้แล้ว ความเฉลียวฉลาดยกให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา ท่านจะทรงพิจารณาเอง หลักใหญ่ก็คือคนทั้งชาติขอมอบทูลถวายให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเราเป็นทั้งนายกฯ เป็นทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้า-

อยู่หัว แล้วจะเป็นที่อบอุ่นนอนใจของคนทั้งชาติ เรื่องราวทั้งหลายก็จะสงบระงับลงไปตามกำลังของมัน

แต่เรื่องที่จะให้ไม่มีอะไรเลยมันเป็นไปไม่ได้แหละ ส่วนใหญ่ตั้งได้แล้วไม่เป็นไร ส่วนเล็กส่วนน้อย เช่นเจ็บนั่นปวดนี้นิดๆ หน่อยๆ ไม่เป็นไร ส่วนใหญ่ให้ดี อันนี้ก็เหมือนกัน ส่วนใหญ่ให้ดี ยกให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราเลย เราลงใจเราก็บอกด้วยความลงใจของเราถ้าลงจุดนี้แล้ว เราจึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ใครจะว่าเราอูตริก็แล้วแต่จะว่าเราพูดเป็นธรรม คือวางที่ไหนมันวางไม่ได้ วางที่ไหนก็มีแต่ภัยๆ มีแต่พินแต่ไฟจะเผาจะไหม้ วางจุดไหนที่ไหน ปลงใจลงได้ตรงไหนแน่ใจตรงไหนก็วางลงตรงนั้น ปลอ่ยลงตรงนั้นแหละ เรื่องราวเป็นอย่างนี้...”

หยาดเหงื่อพ่อโหลรินรดแผ่นดินไทยทั่วหล้า หยาดเหงื่อขบ้ำตาชาวประชาทั้งแผ่นดิน

พระมหากษัตริย์คือหัวใจของชาติ

“...หัวใจใหญ่อยู่ส่วนรวม เราอย่าเห็นสิ่งปลีกย่อยดีกว่าส่วนรวมส่วนใหญ่นะ ส่วนใหญ่นั้นละเป็นของสำคัญ พ่อกับแม่ **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว** อะไรที่เป็นหลักของชาติเป็นหัวใจของชาติให้พากันรักกันสงวน อย่าพากันทำลาย ลูกเต้าจะอวดดีกว่าพ่อกว่าแม่มันไม่ดีละ

คิดดูในพุทธศาสนาพระเจ้าอชาตศัตรูทำลายพระราชบิดา ก็ไม่เห็นเจริญอะไร ท่านว่า **येเกจิ พุทธัง สรณัง คตาเส न ते कमिस्सन्ติ अपायग्मि** พวกสัตว์ทั้งหลายถ้านึกถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มีความเทิดทูนในสิ่งที่ดีงามที่มีคุณมีประโยชน์ทั้งหลายแล้ว ผู้นั้นเจริญ ผู้ใดไปทำลายหลักใหญ่แล้วจะเอาให้ส่วนเล็กๆ นี่ขึ้นครองบ้านครองเมืองมันก็ไม่ดี เพราะฉะนั้นให้พากันรักษาหลักใหญ่เอาไว้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคือหัวใจ

ของชาติไทยเรา ให้พากันจำเอาไว้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี นี่คือหัวใจของชาติไทยเรา ให้พากันเทิดทูน อย่าพากันดูถูกเหยียดหยามทำลาย เช่นอย่างจะทำลายจะไม่ให้มีพระเจ้าอยู่หัว คนเกิดมาแล้วพ่อแม่ตายหมด มีแต่ลูกกำพร้าหิวนมเหี้ยมๆ มันใช้ไม่ได้นะ สกุลใดที่มีคนคับแคบอยู่ในบ้านนั้นเมื่อนั้นแล้วสกุลนั้นไม่เจริญ สกุลใดที่มีความกว้างขวาง มีจิตใจอันกว้างขวาง พิจารณาครอบรอบเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวมผู้นั้นเป็นผู้ดี

นี่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของพวกเราคือหัวใจของคนไทยทั้งชาติ ให้พากันทะนุถนอม อย่าพากันไปทำลาย มีแต่ลูกหยอมเหี้ยมๆ พ่อแม่ผู้ให้ความร่มเย็นไม่มีมันไม่เกิดประโยชน์ อยากรักษาส่วนใหญ่เอาไว้ ในประเทศไทยเราก็คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี นี่คือหัวใจของชาติให้พากันเคารพเทิดทูน อะไรที่

เป็นหลักใหญ่ของชาติของส่วนรวมให้พากันรักษา พากันเทิดทูน อย่าพากันทำลายโดยอวดดี

ดังที่ท่านว่าอึ่งอ่างกับวัวมันละ เราก็เห็นในนิทานอีสปแต่ก่อนเรียนหนังสือ อึ่งอ่างตัวเท่ากำปั้นนี่ วัวมันตัวขนาดใหญ่ ลูกอยู่ในรู แม่ไปหากิน ลืมแล้วนิทานอีสป มันเป็นอย่างไรละที่นี้ (ลูกเห็นวัว พ่อแม่กลับมาเลยเล่าให้แม่ฟังว่าเจอตัวอะไรไม่รู้ใหญ่มาก แม่ก็พองตัวแล้วว่าตัวเท่านี้ได้ไหม ลูกว่าใหญ่กว่านี้อีกค่ะ) ได้ไหมๆ สุดท้ายสิ่งที่ได้คือพุงแตก ให้ระวังนะ ตัวเล็กๆ อย่าไปพองตัว มันไม่สมควรจะพอง อึ่งอ่างกับวัว วัวมันตัวใหญ่ขนาดใหญ่ อึ่งอ่างตัวเท่ากำปั้น มาพอง มันตัวเท่านี้ไหมๆ เรื่อยสุดท้ายเลยตาย เข้าใจไหม นี่อึ่งอ่างกับวัวมันไม่ตืออย่างนั้นละ...”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีรับสั่งว่า “ถ้าประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าจะทิ้งประชาชนอย่างไรได้”

กรรมหนัก..หากคิดทำลายพระมหากษัตริย์

“...พระมหากษัตริย์ก็เป็นพ่อแม่ของคนทั้งชาติ ให้ความร่มเย็นแก่คนทั้งประเทศมานานลัทธิอะไร ใครมาทำก็เป็นกรรมอย่างหนักทีเดียวมาทำลายพระมหากษัตริย์ของเรา เพราะนี่คือหัวใจของคนทั้งชาติอยู่ในพระมหากษัตริย์นั่นเอง ใครกราบใครไหว้ได้หมด เห็นพระรูปของพระองค์อยู่ในสถานที่ใดกราบทันที นี่ละผู้ที่ดีผู้ที่ควรจะเป็นเจดีย์ของโลกของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา นี่เองที่จะเป็นเจดีย์ของชาติของเรา ศาสนา พระองค์ก็คุ้มครอง ทรงอุปถัมภ์ดบดด้วยกันทุกอย่าง ไม่เคยปรากฏว่าสิ่งใดที่พระมหากษัตริย์เรา ทำความเสียหายให้ประชาชนทั้งหลายได้รับความเดือดร้อน ให้ยึดให้พากัน เทิดทูนอย่าพากันทำลาย อย่าพากันไปแตะต้อง ขัดกับหลักธรรมที่พ่อแม่มีมาดั้งเดิม

ลูกเกิดมาจากพ่อแม่ ลูกไม่มีพ่อแม่ ลูกกำพร้า ลูกกระหกระเหิน ลูกไม่มีกฎหมาย กัดกันยิ่งกว่าหมาลูกไม่มีพ่อแม่ ใครใหญ่ขึ้นมา ก็อยากใหญ่อยากแบ่งๆ ละชิ ไม่เหมือนลูกของพ่อแม่เดียวกัน ใครใหญ่ก็ลูกของพ่อแม่ๆ ให้ความร่มเย็นเป็นสุขเสมอหน้ากันไปหมด ไม่ได้

ใหญ่แบบพองตัวเฉยๆ เหมือนอึ่งอ่างพองตัว แข่งวัวเห็นไหมละ นี่ละผู้มีธรรมเป็นอย่างนี้ ให้พากันเข้าใจ ให้พากันรักษา ชาติเป็นของสำคัญมากให้ต่างคนต่างรักษา ศาสนาเป็นหัวใจของโลกที่จะประสานกันให้อยู่ร่วมกัน เป็นสุข พระมหากษัตริย์เป็นพ่อแม่คนทั้งแผ่นดิน มาดั้งเดิม เป็นพ่อเป็นแม่ ให้พากันทะนุถนอม ท่านเหล่านี้ให้มีความสงบเย็นใจ อย่าไปก่อกรรม เรื่องนั้นเรื่องนี้ อย่าไปทำลายแบบนั้นทำลายแบบนี้ซึ่งเป็นสัตว์นรก ..

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระ

พระนางเจ้าฯ คือพ่อแม่ของแผ่นดินไทย ท่านปกครองบ้านเมืองมาให้ได้ความร่มเย็นขนาดไหน ฟังซินะ ประชาชนเทิดทูนท่านมาตลอด ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ถ้าเห็นรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ แล้วเขากราบทันที ไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อย .. แล้วพวกเขาราบกันใคร ฟังซินะ มันน่าคิดนะเดี๋ยวนี้วงการเรา มันทำไม่ถึงลิ้มเนื้อลิ้มตัวเอานักหนา พวกนี้เป็นพวกที่ลิ้มเนื้อลิ้มตัวมาก เห็นแก่ยศแก่ลาภแก่ความได้ความมีดีเด่นท้องป่องๆ...”

ปฏิบัติดีงามตามพ่อของชาติไทย

“...ใครมีความสามารถในทางใดๆ เอาเปิดทางให้กันมา มาช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ให้เจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนาแน่นคงขึ้นไป นี่เป็นความถูกต้องแห่งชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นลูกมีพ่อแม่ นับแต่วงศ์มหากษัตริย์ลงมาหนึ่ง นี่คือพ่อของชาติไทยเรา พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ หนึ่ง นี่เป็นที่พึ่งอันใหญ่หลวงของเรานับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา

พระองค์ทรงกราบไหว้บูชาตลอดเวลา เป็นขวัญพระทัยประจำ ไม่มีใครสู้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การสนพระทัยในการกราบไหว้บูชาธรรม และความเป็นธรรม หาซึ่จะหาที่ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์ ควรจะเป็นตัวอย่างแก่ลูกเด็กลานเหลนของพี่น้องชาวไทยเราบ้างได้ไหม ต้องเอามาคิดบ้างซิ

เราเป็นลูก พ่อของเราดีอย่างนั้น แล้วลูกของเราทำไมเลว ใช้ไม่ได้เลย ต้องให้ต่างคนต่างปรับปรุง เราเป็นลูกหัวปี ลูกผู้พี่ลูกผู้น้อง เรียงรายกันไป ล้วนแล้วตั้งแต่ลูกของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราทั้งนั้นแหละ

เราจะปรับปรุงยังไงจะให้พระองค์ได้รับความสงบรมเย็น ต่อการประพฤติปฏิบัติต่อกันด้วยความดีงาม โดยไม่ต้องถือทิฐิมานะ ซึ่งเป็นการกีดการขวางการทำลายส่วนรวมแห่งชาติของเราให้ร่อยหรอและล่มจมลงไป ..

ให้พากันฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ให้อยู่กันอย่างพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านรับสั่งนี้ แหมแม่นย่มากทีเดียวนะ ให้พอเพียง ทุกสิ่งทุกอย่างมาอาศัยซึ่งกันและกัน พอเพียงแล้วเป็นสุขๆ นะ ถ้าเลยนี้แล้วหาความสุขไม่ได้ มีแต่จะทำให้ติดให้ตันทั้งนั้น ให้พากันจำเอาละ...”

ทรงทรมพระสติปัญญา พระวิริยะอุตสาหะ ทรงตรากตรำพระวรกาย
เสด็จฯ เยี่ยมราษฎรผู้ทุกข์ยากเดือดร้อนทุกแห่งหน

ให้เห็นใจในพระเจ้าอยู่หัว
นับแต่พระราชกรณียกิจ

“...เราเป็นลูกชาวพุทธด้วยกัน ลูกศิษย์พระด้วยกันทั้งนั้น นับแต่พระราชกรณียกิจเมืองลงมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นจอมแห่งความให้อภัยแก่พี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ ให้เห็นอกเห็นใจเห็นพระทัยพระองค์บ้าง พวกเราเป็นลูกหลานของท่าน อย่าให้พระองค์ได้ทรงหนักพระทัยมากเกินไป เราเป็นลูกมนุษย์ แล้วลูกก็ลูกพระมหากษัตริย์เสียด้วยนะไม่ใช่ลูกธรรมดา จึงขอให้ตั้งหน้าตั้งตาทำราชการงานเมืองไปเพื่อความกลมกลืนสามัคคี ความเห็นอกเห็นใจ ความคิดอ่านไตร่ตรองในทางถูกทางผิด แล้วให้แก้ไขดัดแปลงไปตามเหตุการณ์นั้นๆ แล้ว บ้านเมืองของเราก็เจริญรุ่งเรือง เมื่อเจริญรุ่งเรืองแล้วก็เย็นไปหมดประเทศไทยของเรา นับแต่วงศ์พระมหากษัตริย์ลงมา จะเย็นทั่วหน้ากันไปหมด...”

ขอให้ระลึกถึงศาสนา
พระมหากษัตริย์เป็นที่พึ่ง

“...ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ระลึกธรรมทั้งสองประเภท คือวงศ์กษัตริย์ ๑ พระพุทธศาสนา ๑ ให้เข้าครองภายในจิตใจ จะเป็นเหมือนว่าเรามีพ่อแม่ ไปที่ไหนอบอุ่น ผิดกับลูกกำพร้าเป็นไหนๆ ลูกกำพร้าไม่มีพ่อแม่หาความเคารพยำเกรงหาที่ยึดที่เกาะไม่ได้ สุดท้ายก็เอาความทะเลาะเบาะแว้งมาเป็นเพื่อนเป็นฝูง มันเลกกลายเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันทั่วโลกดินแดน เพราะไม่มีที่ยึดที่ยึดขังตวง ไม่มีที่เกาะที่ยึด ไม่มีที่ต้านทานเอาไว้ นี่เรามีที่เกาะเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของเรา หมุนไปทางศาสนาก็เป็นธรรมอันเลิศเลอ หมุน

ไปทางพระมหากษัตริย์ท่านก็ทรงเลิศเลอด้วยคุณธรรมมาแล้วไม่มีใครเหมือนแล้วแหละสำหรับเมืองไทยเรา ในการที่ทรงสนพระทัยต่อพุทธศาสนา พระองค์ทรงมอบทุกสิ่งทุกอย่างกับพระพุทธศาสนาเป็นต้นมา จึงเรียกว่าเป็นน้ำอันเย็นฉ่ำแก่พี่น้องชาวไทยเรา ขอให้ยึดหลักทั้งสองประเภทที่เลิศเลอนี้ไว้เป็นขวัญตาขวัญใจของเรา

การจะทำความชั่วช้าลามกขอให้ระลึกถึงพ่อถึงแม่ คือ พระพุทธเจ้าและวงศ์กษัตริย์เสียก่อนว่า ท่านสอนให้ทำตั้งแต่คุณงามความดีสอนให้ละชั่ว ให้ทำความดีเราอย่าฝืน เมื่อเราไม่ฝืนทำตามที่ท่านแนะนำสั่งสอนไว้แล้ว เราก็จะมีความสงบร่มเย็น...”

ทรงเป็นองค์อัครศาสนูปถัมภกแก่ทุกศาสนา

พี่น้องมุสลิมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าเยี่ยมองค์หลวงตาแสดงความรักพ่อหลวง

กุฎิกลางน้ำ สวนแสงธรรม พุทธมณฑลสาย ๓ กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๙ เวลา ๑๑.๐๐ น. คณะโต๊ะอิหม่ามจำนวนไม่น้อยได้เข้ามาเยี่ยมและสนทนากับองค์หลวงตา ณ กุฏิองค์หลวงตาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ มีหัวข้อสนทนาที่น่าสนใจและเป็นคติ ดังนี้

ผู้กำกับ อันนี้เขาเขียนมานะครับ “อุสตาซ-ผู้นำศาสนาอิสลาม (โต๊ะอิหม่าม) มาจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดเชียงราย ตระหนักดีว่าหลวงตาซึ่งเผยแพร่ธรรมะทางวิทยุในสามจังหวัดภาคใต้ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหลวงตาที่ลงไปสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้ทรงอาราธนาในมติให้จำพรรษาในปี พ.ศ.๒๕๔๘ นั้นมีความจริงใจที่ต้องการให้ภาคใต้มีความสงบจริง ลูกหลานจะได้อยู่กันอย่างสันติ และธรรมะที่หลวงตาเทศน์สอนนั้นเข้ากันได้กับคำสอนในศาสนาอิสลาม จึงต้องการมาแสดงความสมานฉันท์กับองค์หลวงตา เพราะองค์หลวงตามีความจริงใจที่สุด และเชื่อมั่นว่าธรรมะเท่านั้นที่จะทำให้มนุษย์เราที่ต่างศาสนากัน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างร่มเย็น

เนื่องในโอกาสครบรอบ ๖๐ ปีครองราชย์ และ ๘๐ พระชนมพรรษาในปี พ.ศ.๒๕๕๐ ผู้นำศาสนาอิสลาม-อุสตาซ-โต๊ะอิหม่ามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความตั้งใจที่จะแสดงถึงเจตนารมณ์ของมุสลิมทั้งมวลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่า ต้องการอยู่ร่วมกับเพื่อนร่วมชาติทุกศาสนา โดยเฉพาะชาวพุทธอย่างสันติฉันท์พี่น้อง และต้องการถวายความจงรักภักดีต่อพ่อของแผ่นดิน และต้องการแสดงความรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของล้นเกล้าล้นกระหม่อมทั้งสองพระองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ ที่ได้ทรงมีพระเมตตาอันเปี่ยมล้นต่อชาวไทยมุสลิม ในยะลา ปัตตานี นราธิวาส มาตลอดเวลา ๓๐ ปี อันเป็นความอบอุ่นและร่มเย็นที่ชาวไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับมาโดยตลอดอย่างหาประมาณมิได้ และพร้อมจะร่วมแรงร่วมใจดำเนินการทุกอย่างเพื่อให้เกิดสันติสุขสู่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้จงได้

หลวงตา พุทธมหารัชมงคลก็ถูกต้องมาโดยลำดับ ไม่เห็นมีอะไรขัดแย้ง แล้วเป็นอย่างไรมาหาหลวงตาวัดนี้ มีความรู้สึกอย่างไร

โต๊ะอิหม่าม ดีใจมากครับ รู้สึกว่ารักหลวงตามากครับ

หลวงตา รักมาก โอ๊ยก็พอดีแล้วละกับหลวงตาก็รักพี่น้องทั้งหลายมากอยู่แล้ว พอดีกัน รักต่อกันอย่างนี้เป็นมงคลแล้วนะ ทางนู้นก็รักหลวงตาสองตาก็รักทางนี้ นี่รักมานานแล้วนะ ไม่ใช่มารักเดียวนั้นนะ ดีไม่ดีหลวงตานี้อาจรักก่อนมากกว่าทางนู้นเสียด้วยซ้ำ เอะละ รักขนาดไหนก็อยู่ในหัวใจของแต่ละคนๆ นะ พอใจ หลวงตาพอใจ ท่านทั้งหลายมานี้มาเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้างละ อ่านมาแล้วเข้าใจ

ที่ท่านทั้งหลายมาเยี่ยมหลวงตานี้ก็เป็นความดีงาม เป็นมงคลแล้ว หลวงตาที่ท่านทั้งหลายมาเยี่ยมนี้ก็ทำได้ทำประโยชน์แก่ตัวเอง จนกระทั่งถึงชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อย่างเต็มความสามารถตลอดมาด้วยความเมตตา ความเสียสละ เรื่องความเมตตาฉันนั้นเป็นอยู่ในหัวใจกระจายทั่วไปหมด สัพเพ สัตตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น ไม่เลือกชาติ ชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำ จนกระทั่งสัตว์เดรัจฉาน เมตตาทั่วถึงกันหมด แต่ที่เราทำการสงเคราะห์นี้เราก็ทำเต็มกำลังของเราเท่าที่เป็นไปได้

พระเจ้าอยู่หัว
ท้าวมหาพรหมของชาวไทย

“...ชาติไทยเป็นของเราทุกคนๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นท้าวมหาพรหมของพี่น้องชาวไทยทุกคน นี่เป็นการอันควรแล้วที่จะเทิดทูนพระองค์ท่าน อย่าให้มาถูกเหยียบย่ำทำลาย .. ไม่สมควรอย่างยิ่ง ..

คนทั้งประเทศไทยนี้จะรับหมด ให้มาตำหนิหรือจะมาแฉเรื่องราวไม่ดีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คนไทยทั้งประเทศจะรับเอาหมด ใครๆ ในโลกนี้จะหาเหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา มาแฉท่านหาอะไร ถ้าไม่ใช่มาแฉด้วยความเป็นมหาโจรทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เท่านั้นเรามองหาไม่เห็น แฉเรื่องอะไร .. เมืองไทยทั้งประเทศจะเป็นผู้รับรองความผิดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทั้งหมด .. เรื่องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเทิดทูนบนหัวใจทีเดียว ..

ตั้งแต่ทุตะเขี่ยใจเขาอยู่ในบ้านในเรือนของเขา เขายังเทิดทูนพ่อแม่ของเขา อันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นพ่อเป็นแม่ของคนทั่วประเทศไทย สมควรอย่างยิ่งที่ลูกทั้งหลายทั่วประเทศไทยจะเทิดทูนพ่อแม่ของตนนะ จะไปแต่ต้องเหยียบย่ำทำลายไม่ควรอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นด้วยทันทีเลย...”

ทรงเป็นพระมิ่งขวัญแห่งทวยราษฎร์

ลูกชาวไทยอย่าทะเลาะเบาะแว้ง
ให้ฟังเสียงพ่อแม่

ผิดตรงไหนให้แก้ไขๆ นี่เรียกว่าลูกมีพ่อแม่ มีแม่ ชาตินี้ไทยของเรามีพ่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ครบจำอยู่ ให้ฟังเสียงพ่อเสียงแม่อันเลิศเลอของเรา เราอย่ามีแต่การทะเลาะเบาะแว้ง กัดฉีกกันกิน ใครได้ไปมากน้อยก็คือเศษคือเดนของไพนรคนั้นละ แล้วก็เวียนกอนอันใหญ่หลวง เป็นทองแดงเผาตัวเองด้วยความฝ่าฝืนอรล

“...วันนี้เป็นวันเฉลิมพระชนม์ม้าของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นพ่อเป็น แม่อันใหญ่หลวงแห่งชาติไทยในจำนวนคน ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อย วันนี้ควรที่พี่น้องทั้งหลายทุกคนซึ่งเป็นลูกเต้าของท่านได้พากัน ระลึกกราบไหว้บูชาท่าน และทำบุญกุศลเป็นที่ระลึกด้วยในวันเช่นนี้ เช่น ทำบุญตักบาตรการ กุศลใดๆ ก็ตาม ควรจะทำให้เป็นที่ระลึกของพ่อ ชาติบ้านเมืองของเรา แม้แต่สัตว์ก็มีพ่อแม่ แม่ มนุษย์เราไม่มีพ่อแม่ได้ยังไง เมืองไทยเราก็มี พ่อแม่ วันนี้เป็นวันสำคัญ คือวันเฉลิม พระชนม์ม้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งเป็น พ่อของเราทั่วประเทศไทย ขอให้พากันรำลึก คิดถึงท่าน แล้วการจะสร้างความชั่วช้าลามก ทั้งหลายนี้ขอให้ระลึกถึงพ่อถึงแม่นะ อย่าไป ระลึกถึงแต่ความอยากทำอย่างเดียว ความ อยากทำส่วนมากเป็นนิสัยของจิตที่มีกิเลสฝัง อยู่ภายในนั้น และเป็นตัวเจ้าอำนาจมากมก

เฉพาะวันนี้เป็นวันเฉลิมพระชนมชีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นพ่อของพี่น้องชาวไทยเราได้ปรากฏในวันนี้นั้น ขอให้พากันรำลึกกราบไหว้บูชา ทำบุญอุทิศถวายพระองค์และบรรดาลสัตว์โลกดินแดน แล้วก็ย้อนเข้ามาทำความระลึกถึงตัวว่าพ่อเรา เข้าพุดซัดๆ เลยว่า พ่อของเราพระองค์นี้ คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านพาลูกเต้าเหล้ากอบของท่านทั่วประเทศไทยตั้ง ๖๒ ล้านคนทำบาปทำกรรมที่ไหนไหม และพระองค์ประทานโอวาทหรือสั่งสอนว่า ให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นลูกของพระองค์ทั้งลูกหญิงลูกชาย ให้พากันไปทำความชั่วช้าลามกเป็นที่ระลึกเฉลิมพระชนมชีพของพ่อ อย่างนี้เคยมีไหม พิจารณาให้ดี

พระประมุขและผู้แทนพระองค์จาก ๒๕ ประเทศ มาร่วมในงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการครองราชย์ที่ยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใดในประวัติศาสตร์ชาติไทยและในโลกจนถึงปัจจุบัน

วันนี้เป็นวันเฉลิมพระชนม์ม่า ซึ่งเป็นวัน เลิศเลอแห่งพี่น้องชาวไทยเรา ได้ประกาศ บุษาพระองค์ เป็นพิธีการทุกแห่งทุกหนตาม จังหวัดต่างๆ วันนี้ พระองค์ไม่เคยชักชวน บรรดาประชาชนทั้งหลายในแดนแห่งเมืองไทย ของเรา ให้พากันทำความชั่วช้าลามก อย่างนี้ ไม่เคยมี มีแต่ชักชวนให้พากันทำความดีบ ความสำเร็จบุญถึงคุณตั้งแต่พ่อแม่ของเรา ลงมา นี่ก็พระมหากษัตริย์ท่านเป็นพ่อเป็นแม่ของ สมเด็จพระบรมราชินีนาถเป็นพ่อเป็นแม่ของ คนทั้งประเทศของเรา เราจึงควรระลึกเป็น อย่างมากทีเดียว เช่นวันนี้ระลึกถึงบุญถึงคุณ

ของพระองค์ ทำบุญอุทิศถวายพระองค์ แล้ว อุทิศส่วนกุศลแก่บรรดาลัทธิทั้งหลาย

แล้วก็รวมเข้ามาสู่ตัวของเรานี้ว่า ให้ พยายามทำความดีความดี ให้สมพระองค์มี พระเจตนาเมตตาสงสารพวกเราทั้งหลายอยู่ มาก ชักชวนให้แต่สร้างคุณงามความดี ไม่ให้ สร้างความชั่ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกท่าน จะให้แสดงออกทางความดี ที่จะเป็นประโยชน์ แก่ส่วนตนและส่วนรวมมากน้อย จึงขอให้ระลึก ถึงพระโอวาทหรือพระราฟิ่งของพระองค์ซึ่งมี ประจำต่อสัตว์โลกมาเป็นเวลานานก็ได้ ราฟิ่ง ถึงว่า ไม่อยากให้ผู้ใดในเมืองไทยเป็นคนชั่วช้า ลามก เป็นคนไม่ดี หรือเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง พระองค์ไม่ประสงค์ พระองค์สร้างพระบารมี

มาประจำตลอดเวลา และแนะนำสั่งสอนประชาชน ทั้งหลายตั้งแต่ความดีความดี ..

วันนี้เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา ท่าน ทั้งหลายทำบุญกุศลมากมาย ให้อุทิศส่วนกุศล ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา นะ ท่านเป็นพ่อของชาติบ้านเมือง ไม่มีใครที่จะ ให้ความร่มเย็นยิ่งกว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้า- อยู่หัวของเรา ไม่มีเรื่องมีราวอะไรเลยกับ ประชาชนทั้งประเทศ ฟังให้ดี เขากราบไหว้ บุษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกันทั้ง ประเทศในเมืองไทยของเรา เพราะท่านให้แต่ ความร่มเย็นโดยถ่ายเดียว ที่เป็นพิษเป็นภัยที่ จะทำความเดือดร้อนแก่ประชาชนในขอบเขต ของพระองค์ที่ทรงเมตตาปกครองอยู่นั้น ไม่มีเลย นั้นฟังซินะ เราจะหาผู้ใดมาให้ ความร่มเย็นเป็นสุขยิ่งกว่านี้ อย่างอื่นมีเรื่อง ยุ่งเหยิงวุ่นวายตลอดนทางโลก...”

องค์หลวงตากับ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระราชสมภพ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๙๓ มีพระราชพิธีราชาภิเษก สมรส ณ วังสระปทุม สมเด็จพระศรีสวรินทิรา บรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า ทรงเป็นประธานพระราชทานน้ำพระพุทมนต์ และเทพมนต์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช และหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิตติยากร ได้ทรงจุดทะเบียนสมรสตามกฎหมาย และในวันนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ ทรงสถาปนาหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์เป็นสมเด็จพระ

พระราชินี

วันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๓ เป็น วันพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงรับเฉลิมพระบรมนามาภิไธย ว่า “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” และ ทรง สถาปนาเฉลิมพระยศสมเด็จพระราชินีเป็น “สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี” ทรง มีพระราชโอรสและพระราชธิดารวม ๔ พระองค์ ได้แก่ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ์สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช-

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินในการพระราชพิธี ฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๙

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงประกอบพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสกับม.ร.ว.หญิง สิริกิต์ กิตติยากร แล้วมีพระบรมราชโองการสถาปนาเป็นสมเด็จพระราชินีสิริกิต์

มิให้ประเพณีปฏิบัติในสิ่งที่เป็นความชั่ว และเป็นแนวทางให้มนุษย์เลือกกระทำแต่ความดี จึงทรงตระหนักถึงความสำคัญในการอุปถัมภ์ ศาสนา นอกจากจะทรงเป็นพุทธศาสนิกชน ที่ปฏิบัติพระราชกรณียกิจทางศาสนาโดยสม่ำเสมอแล้ว ยังทรงทะนุบำรุงศาสนาต่างๆ ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม พราหมณ์-ฮินดู และ ซิกข์ เพราะทรงถือว่าทุกศาสนาต่างก็มีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนเช่นเดียวกัน ดังนั้น คราวใดที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปในงานพระราชพิธี หรือทรงประกอบพระราชกรณียกิจเกี่ยวกับศาสนา สมเด็จพระบรมราชินีนาถมักจะโดยเสด็จเสมอไม่ว่าจะเป็นพิธีของศาสนาใด

มีน้ำพระราชหฤทัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทรงยึดมั่นในลัทธิจะอยู่ในโอวาทครูอาจารย์ พระบิดามารดา

เมื่อเข้าสู่พระราชพิธีราชาภิเษกสมรส และทรงดำรงพระราชอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมราชินีนาถแล้ว ได้ทรงศึกษาและปฏิบัติตามหลักธรรมในพระบรมพุทธานุญาตขึ้น ทรงยกย่องเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่าเป็นผู้พระราชทานความรู้แก่พระองค์ในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านพระพุทธานุญาตได้โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปทรงกราบนมัสการและสนทนารวมกับพระเถระานุเถระอยู่เสมอ ทรงใช้หลักธรรมเป็นแนวปฏิบัติทั้งในส่วนพระองค์และในฐานะ

ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจด้วยความเคารพตามหลักคำสอนของศาสนาต่างๆ ยังความสามัคคีแก่พี่น้องชาวไทยทุกศาสนา

กุมารี และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิต์ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่เป็นลำดับมา ทั้งในฐานะที่ ทรงเป็นสมเด็จพระบรมราชินีของไทย และในฐานะคู่พระราชหฤทัยแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กล่าวคือ ทรงช่วยแบ่งเบาพระราชภาระทั้งหลายไปได้มาก ทรงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และการพัฒนาประเทศอยู่เนืองๆ เห็นได้ชัดจากพระราชกรณียกิจที่เผยแพร่สู่สายตาประชาชนอยู่ทุกวันนี้

สมเด็จพระบรมราชินีนาถทรงตระหนักว่า ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของมนุษย์

บางครั้งก็เสด็จพระราชดำเนินโดยลำพังพระองค์เอง ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจด้วยความเคารพในประเพณีของศาสนานั้นๆ อย่างดียิ่ง

สมเด็จพระบรมราชินีนาถ มีพระราชศรัทธาในพระพุทธานุญาตมาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ ด้วยทรงรับการอบรมพื้นฐานความรู้เรื่องศาสนาจากพระบิดาพระมารดา คือ พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นจันทบุรีสุรนาถ และหม่อมหลวงบัว กิตติยากร ทรงเป็นพุทธศาสนิกชนที่เคร่งครัดทรงเคารพนอบน้อมในพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ทรงบำเพ็ญกุศลทาน เช่น ทรงบาตร ทรงเก็บดอกไม้มาบูชาพระ ทรงสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัยได้ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์

ทรงสนทนาศาสนธรรมกับสมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ณ พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ดอยปุย จ.เชียงใหม่

สมเด็จพระบรมราชาธิราช ดั่งพระราชดำรัส
ที่พระราชทานแก่กลุ่มนักข่าวหญิงเมื่อ
พ.ศ. ๒๕๒๔ ว่า

"...ฉันรู้สึกว่ ชีวิตของฉันทั้งโดยฐานะ
ส่วนตัว และในฐานะที่เป็นพระราชินี ถ้าเมื่อ
ไม่ได้พระพุทธศาสนา ก็คงจะแข็งแรงอยู่ไม่ได้
อย่างนี้..."

และความอีกตอนหนึ่งแสดงถึงความ
ซาบซึ้งพระทัยในพระพุทธศาสนาซึ่งพระราชทาน
พระบรมราโชวาทแก่นักศึกษาพยาบาล
ณ หอประชุมราชแพทยาลัย โรงพยาบาลศิริราช
เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ว่า

"...ความเจริญทางด้านวัตถุจำต้องควบคู่
ไปกับความเจริญทางด้านจิตใจจะทำให้ชีวิต
มนุษย์สมบูรณ์และมีค่า บุคคลแม้จะเป็นผู้ที่
ขาดความมั่นคงทางวัตถุ แต่ร่ำรวยในด้าน
คุณธรรม มีความรักและห่วงใยในเพื่อนมนุษย์
จึงนับว่าเป็นผู้ที่พระพุทธศาสนายกย่องแล้วว่า
เจริญแท้..."

ความรู้ทางธรรมของพระองค์นอกจาก
ทรงได้รับจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
แล้ว สมเด็จพระบรมราชาธิราชยังทรงศึกษา
ธรรมะ ด้วยการทรงสนทนาศาสนธรรมกับพระเถระ
และภิกษุที่เคร่งครัดในพระธรรมวินัย ในยาม
ที่เสด็จแปรพระราชฐานไปทรงเยี่ยมราษฎร
ในภูมิภาคต่างๆ หากทรงมีโอกาสดัง
พระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมวัดวาอารามใด ก็

ในวันธรรมสวนะ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ เสด็จพระราชดำเนินไปในงานพิธีเจริญพระพุทธมนต์ของคณะสงฆ์
และทรงสดับพระธรรมเทศนา ซึ่งสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า เจ้าอาวาสวัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร
เป็นองค์แสดงธรรม ณ พระอุโบสถวัดชนะสงคราม กรุงเทพฯ

จะมีพระราชศรัทธาถวายเงินบำรุงวัด รวม
ทั้งทรงสนทนาศาสนธรรมกับพระภิกษุสงฆ์ที่วัดนั้นๆ
อีกด้วย นอกจากนี้ ยังโปรดให้ข้าราชการบริหาร
จัดซื้อหนังสือธรรมะ หนังสือเกี่ยวกับพุทธประวัติ
ประวัติพระอัครสาวก และพระอริยสงฆ์
มาถวาย รวมทั้งยังทรงอุปถัมภ์บำรุง
พระภิกษุสงฆ์หลายด้าน อาทิ ทรงถวายปัจจัย
แต่พระเถระชั้นผู้ใหญ่ และพระเถระที่ทรง
รู้จักเป็นประจำทุกเดือน ทรงอนุเคราะห์พระ
ภิกษุสงฆ์ที่อาพาธ ทรงถวายปัจจัยเป็นค่า
รักษาพยาบาล หรือพระราชทานทรัพย์แก่
โรงพยาบาลเป็นทุนในการบริการ และอำนวยการ

ความสะดวกแก่พระสงฆ์ที่มาับการรักษา
ตลอดจนมีพระราชเสาวนีย์ให้จัดภัตตาหาร
ไปถวายพระเถระที่อาพาธเป็นพิเศษ เป็นต้น

สำหรับพระกรรมฐานสายหลวงปู่มั่น
ภูริทัตโตนั้น สมเด็จพระบรมราชาธิราชทรงมีความ
เคารพเลื่อมใสอย่างต่อเนื่องยาวนาน ดังจะเห็น
จากการเสด็จเข้ากราบเยี่ยมพระกรรมฐานองค์
สำคัญในที่ต่างๆ ทุกภูมิภาคทั่วประเทศเป็น
ระยะเสมอมา สำหรับองค์หลวงตากี้เช่นกัน
ทรงเข้าพระทัยในข้อวัตรปฏิบัติและจริยวัตร
ขององค์หลวงตากี้เป็นอย่างดี เพราะเสด็จมาเยี่ยม
และสนทนาศาสนธรรมอยู่หลายวาระทั้งที่วัดป่าบ้านตาด

เสด็จพระราชดำเนินไปทรงนมัสการพระนิโรธรังสี (หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี)
ณ วัดหินหมากเป้ง อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย
เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

เสด็จพระราชดำเนินไปทรงนมัสการหลวงปู่ขาว อนาลโย
ณ วัดถ้ำกลองเพล อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู
เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๓

เสด็จพระราชดำเนินไปทรงนมัสการหลวงปู่ฝั้น อาจาโร
เป็นการส่วนพระองค์ ณ วัดป่าอุดมสมพร จ.สกลนคร
เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๔

ทรงกราบนมัสการองค์หลวงตา

จังหวัดอุดรธานีและที่สวนแสงธรรม กรุงเทพมหานคร และที่อื่นๆ ซึ่งองค์หลวงตาเมตตากล่าวในเรื่องนี้ไว้เป็นที่ปลื้มปิติใจแก่บรรดาลูกศิษย์ลูกหาขององค์ท่านดังนี้

“...สมเด็จพระนางเจ้าฯ ท่านก็เสด็จมาเยี่ยม ได้เห็นหรือเปล่าวันนั้น ดูเหมือนคืนวันที่ ๓๑ (ธันวาคม ๒๕๓๙) ท่านเสด็จมาเฉพาะพระองค์เดียว เสด็จมาอยู่ไม่นาน ท่านมา ๓๐ นาที พระอาการทุกสัปดาห์ทุกส่วน กิริยามารยาท การกราบการไหว้การเคารพนี้ แหม นุ่มมาก เชียวนะ คราวนี้รู้สึกว่ายอดเลยนะ ทั้งๆ ที่แต่ก่อนท่านก็สวยงามมากนะ พระอาการทุกส่วนเวลากลับเวลาไหว้อะไรเรานี้เรารู้ว่าสวยงามมากเลย ได้ชมเต็มที่แล้ว คราวนี้เลยลั่นฝ่งไปเลย พระอาการของท่านนุ่มมากเชียว จะรับสั่งแต่ละคำแต่ละประโยคนี้นี้ต้องประนมมือตลอดๆ ท่านก็มาเล่าเรื่องลูกสาว (เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ) ให้ฟังว่า

‘ลูกสาวรู้สึกว่าได้กำลังขึ้นมากมาย ได้กำลังใจสำคัญ ส่วนร่างกายก็เข้มแข็งไปตามๆ กัน’

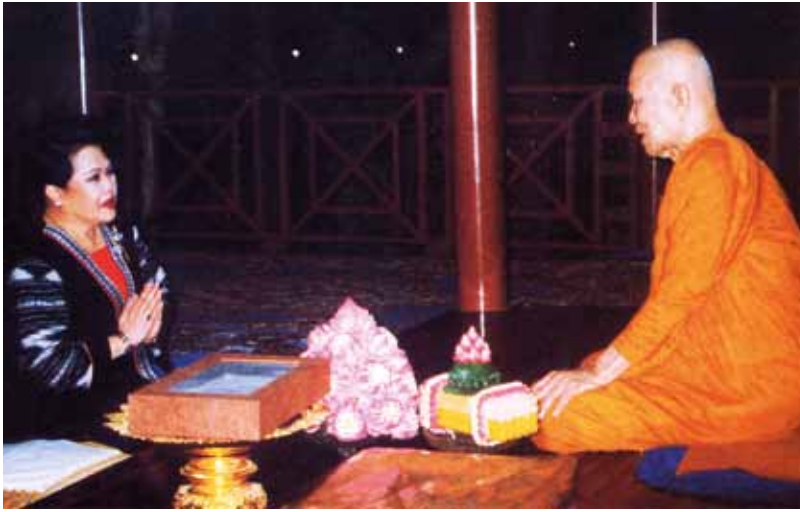
แล้วก็มาขอขอบบุญขอบคุณเรา เป็นวาสนาของเขา

ท่านรับสั่งว่า ‘เป็นวาสนาของเขาที่ได้มาพบครูบาอาจารย์’ ว่าอย่างนั้น...”

และอีกคราวหนึ่งที่องค์หลวงตาเมตตา กล่าวถึงสมเด็จพระราชินีฯ ดังนี้

“...เรากับสมเด็จพระเทพฯ กับฟ้าชายไม่ค่อยได้คุยกันสนทนากัน สมเด็จพระนางเจ้าฯ เสียอีกที่ได้คุยกันมากที่สุด ท่านนิมนต์ให้เราไปศิริราช หม่อมแม่ท่าน หม่อมบัวมารักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช แล้วท่านนิมนต์เราไป

เสด็จพระราชดำเนินไปทรงนมัสการองค์หลวงพ่อเป็นการส่วนพระองค์
ที่สวนแสงธรรม พุทธมณฑลสาย ๓ กรุงเทพมหานคร

ใบปวารณาที่สมเด็จพระราชินีฯ ทรงกราบถวายแด่องค์หลวงพ่อ
ซึ่งองค์ท่านเมตตาเก็บไว้ที่กุฏิจนวาระสุดท้าย

สมเด็จพระนางเจ้าฯ นิมนต์ให้เราไปเยี่ยม
ท่านนิมนต์ไปฉันที่ศิริราช นันละที่ได้คุยกันนาน
เราเริ่มช่วยชาติใหม่ๆ ปี ๒๕๔๑ ตอนที่
เราไปศิริราชนั้นเราเริ่มช่วยชาติแล้ว ก็มีเกี่ยวโยง
กันอยู่ ท่านรับสั่งมามันเกี่ยวโยงกับที่เราช่วยชาติ
พอระลึกได้บ้าง มันเกี่ยวกัน นันละคุยกันนาน
จริงๆ สมเด็จพระนางเจ้าฯ กับฟ้าหญิงเล็กฯ

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ
ในงานพระราชทานเพลิงพระสรีระสังขารองค์หลวงพ่อ ณ วัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี
เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๔

คุยกันนาน พอออกจากนี้เราก็ขึ้นเครื่องบินกลับ
หลังจากฉันเสร็จแล้วเครื่องบินจะออก ก่อนเครื่องบิน
จะมานั้นซีมีเวลานาน ได้สนทนารมมะกับท่าน
สมเด็จพระนางเจ้าฯ นะ ได้คุยนานจริงๆ...”

ความใส่พระทัยในพระพุทธศาสนาโดย
เฉพาะอย่างยิ่งกับองค์หลวงตาและพระกรรม-
ฐานสายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต จึงเป็นที่ประจักษ์
แจ้งและเป็นคติตัวอย่างอันงดงามนับเป็น
ศิริมงคลแก่พสกนิกรชาวไทย ต่อพระพุทธ
ศาสนา และต่อชาติไทย อย่างมีอากประมาณ
ค่าได้

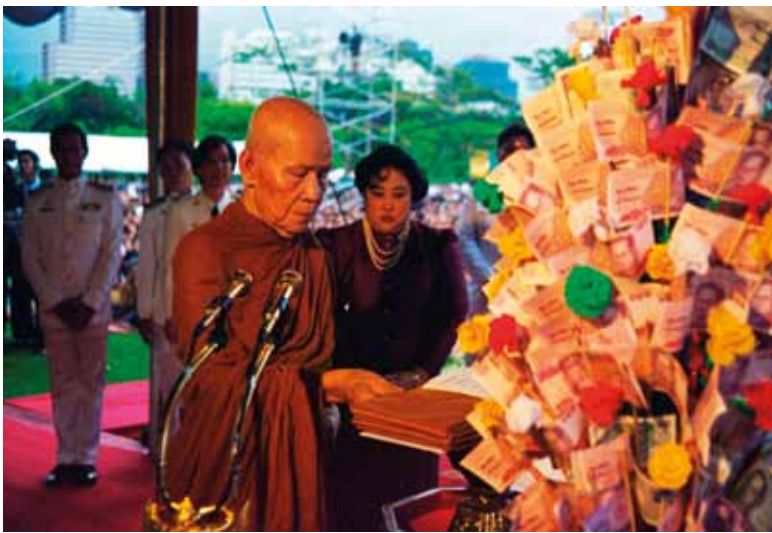

(บน)พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานถวายสมณศักดิ์ "พระราชญาณวิสุทธิโสภณ"
แด่องค์หลวงตา เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๖

(บน)สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จฯ แทนพระองค์
ไปทรงถวายสมณศักดิ์ "พระธรรมวิสุทธิมงคล" แด่องค์หลวงตา
เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๒

องค์หลวงตาเคยกล่าวว่า “ไม่ค่อยได้สนทนากับ
พระบรมวงศานุวงศ์พระองค์อื่นมากเท่า
สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
มีโอกาสดิสนทนากับพระองค์มากที่สุด”

องค์หลวงตากับพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
ในงานทอดผ้าป่าช่วยชาติ ณ สวนลุมพินี กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๒

องค์หลวงตาในโอกาสที่พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
เสด็จไปทรงนมัสการ ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑

องค์หลวงตากับสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

ในการเรียนปริญญาเอกทรงศึกษาด้วย
พระวิริยะอุตสาหะ ใฝ่พระทัยในการศึกษา
เล่าเรียนเป็นที่ยิ่ง ทั้งที่มีพระราชกิจในฐานะ
สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ พระองค์ก็ยังเสด็จ
พระดำเนินไปทรงพระอักษรร่วมกับพระสหายใน
ชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนทรงงานในห้อง
แล็บด้วยพระองค์เองอย่างไม่ทรงท้อถอย แม้จะ
ทรงแพ้สารเคมีก็ตาม

ปัจจุบันทรงเป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้มีผลงาน
ดีเด่นของโลกในสาขาสารเคมีก่อกัมมะเร็งและพิษ
วิทยาสิ่งแวดล้อม และด้วยทรงตระหนักถึง
ปัญหา และความเดือดร้อนของอาณาประชาราช
ผู้ทุกข์ที่ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์
และการสาธารณสุขโดยเฉพาะ อีกทั้งทรง
ต้องการการสนับสนุนเรื่องการศึกษาวิจัยทาง

ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ
เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เป็น
พระราชธิดาพระองค์เล็กในพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระ
นางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ประสูติเมื่อ
วันพฤหัสบดีที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐
ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน ในพระราชวังดุสิต
สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์
อัครราชกุมารี ทรงมีความสามารถทางโลก

จวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี เกียรตินิยม
อันดับ ๑ ทรงได้รับรางวัลเรียนดีตลอดระยะ
เวลา ๔ ปีการศึกษา และทรงได้รับ
ทุนการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก
ทางวิทยาศาสตร์ สาขาอินทรีย์เคมี
โดยไม่ต้องผ่านมหาบัณฑิตก่อน
เนื่องจากทรงสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้วยคะแนน
ยอดเยี่ยม

สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์

วิชาการวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และการสาธารณสุข จึงทรงก่อตั้งกองทุนจุฬารักษ์ขึ้น และต่อมาได้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิจุฬารักษ์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวไทย

นอกจากนี้ยังทรงก่อตั้งสถาบันวิจัยจุฬารักษ์ ขึ้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๐ มีเป้าหมายสำคัญคือ ส่งเสริมความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์มาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาประเทศ ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในการศึกษา และพัฒนาบุคลากรสาขาวิทยาศาสตร์ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งระดมสติปัญญาของนักวิชาการที่มีศักยภาพและวิทยาการที่ก้าวหน้า เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนตลอดไป โดยทรงเป็นองค์ประธานของสถาบัน และปัจจุบันยังเป็นศาสตราจารย์ประจำภาควิชาชีวเคมี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดลอีกด้วย ด้วยเหตุนี้เองสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราช-

กุมารี จึงทรงได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ในพระปรีชาสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์

การเป็นพระราชธิดาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทำให้ทรงมีภารกิจมากกว่าคนสามัญทั่วไป แต่พระองค์ก็ทรงสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ให้สำเร็จด้วยดี และที่สำคัญงานทั้งหมดของพระองค์ล้วนเป็นผลจากความมุ่งมั่นเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อมวลมนุษยชาติ ความรัก ความยกย่อง และความศรัทธาที่พลนิกรมีต่อสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี จึงเกิดขึ้นด้วยพระกรุณากิจอันทรงคุณประโยชน์ด้วยพระเมตตาธรรมและพระจริยาวัตรอันงดงามของพระองค์โดยแท้ สำหรับมูลนิธิหรือโครงการที่อยู่ในพระอุปถัมภ์ของพระองค์มี ดังนี้

๑. มูลนิธิเทียนส่องใจเพื่อคนไข้โรคลมชัก
๒. โครงการรักษาผู้ป่วยโรคลมชักครบวงจร
๓. โรงเรียนมัธยมทับทิมสยาม ๐๔ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
๔. เครือข่ายสถานีวิทย์เสียงธรรมเพื่อประชาชนทั่วประเทศ

คุณธรรมของพระองค์อีกด้านหนึ่งนอกเหนือจากการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในด้านต่างๆ แล้ว ยังทรงสนพระทัยในการปฏิบัติธรรมกรรมฐานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังทรงมี

พระกตัญญูตเวทิตาคุณอย่างสูงยิ่งเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งแก่ผู้เกี่ยวข้อง ดังตัวอย่างการชำระตกแต่งสังฆารคุณหญิงไขศรี ณ ศิลวัฒน์ พระอาจารย์ของพระองค์ซึ่งวายชนม์จากอุบัติเหตุทางการบิน และการเสด็จเยี่ยมอาการอาพาธองค์หลวงตาอย่างต่อเนื่องโดยมิเห็นแก่ความยากลำบาก และภาระหน้าที่ที่มีอยู่มากมายหลายด้าน ยังทรงแสดงความรักความผูกพันและความ

จดหมายฉบับนี้แสดงถึงความละเอียดอ่อนและความกตัญญูของฟ้าหญิงฯ ต่อพระอาจารย์

ห่วงใยอย่างเต็มที่ ทรงใส่พระทัยเป็นกรณีพิเศษ จวบจนวาระสุดท้ายขององค์หลวงตาอย่างยาก จะหาผู้ใดเสมอเหมือน

สำหรับความรักความผูกพันของพระองค์ ต่อองค์หลวงตาซึ่งทรงเปรี๊ยะประดุจเป็น พระบิดาในทางธรรมของพระองค์นั้น ทรงกล่าว ด้วยพระองค์เองอย่างภาคภูมิพระทัยหลาย แห่งหลายวาระ ซึ่งขอยกมาแสดงแต่พอสังเขป ในคราวหนึ่งที่พระองค์ประทานให้สัมภาษณ์ กับนิตยสารฉบับหนึ่งในโอกาสที่องค์หลวงตา รับนิมนต์มาฉันเช้าที่พระตำหนักใหม่สวนจิตรลดา ดังนี้

“หวังอะไรก็คงไม่หวังมาก แต่ก็ได้มา อยู่แล้วเพราะว่าหลวงตามหาบัวจะมาฉันเช้า ที่บ้านนิมนต์ท่านไว้ อันนี้เป็นความปลาบปลื้ม ที่สุดเพราะหลวงตาอุตส่าห์รับเป็นศิษย์เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๘ และเมื่อปีที่แล้วท่านก็รับเป็นบุตร บุญธรรมเป็นความซาบซึ้งมากแล้ว .. มีเวลา ก่อนนอนที่ไม่ขาดคือสวดมนต์แล้วนั่งสมาธิ ภาวนาไม่ได้นั่งยาวๆ เป็นชั่วโมงๆ คือ มี ๑๐ นาที ก็นั่ง ๑๐ นาที มี ๒๐ นาที ก็นั่ง ๒๐ นาที แล้วแต่ จะเป็นไปได้ แต่ทำเป็นประจำ”

นอกจากนี้ยังโปรดประทานอนุญาตให้ คณะผู้จัดทำนิตยสารฉบับหนึ่งเข้าเฝ้าฯ ในห้อง ทรงงานโรงพยาบาลศิริราช เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๙ ดังนี้

“...(คำถาม) ‘นอกจากภาคใต้แล้ว ระยะนี้ คงต้องเสด็จฯ อีสานบ่อยๆกระมังพะคะ’

‘อีสานที่ไปบ่อยเพราะว่าศึกษาธรรมะอยู่

ที่อุดรธานี ไปเกือบทุกอาทิตย์ วัดเอนด์จะอยู่ที่อุดรฯ คือว่าตอนที่ไม่ว่าสบายแล้วปวดศีรษะ ไม่หายเสียที อันนี้เป็นเหมือนชะตาฟ้าลิขิต คือ ธรรมดาพระเถระองค์นี้ท่านไม่เคยไปไหน ท่านไม่ขึ้นเครื่องบิน ท่านมากรุงเทพฯ แต่ท่านไม่ค่อยไปไหน ท่านไม่ชอบพบลัทธิชิตี ตอนที่ไม่ว่าสบาย ท่านมาโปรดที่โรงพยาบาล แล้วพอท่านพูด ธรรมะปั๊บนี้ก็รู้สึกเข้าใจ รู้สึกสบายใจ แล้วหลังจากนั้นก็ดีขึ้นเรื่อยๆ เลยศึกษาธรรมะกับท่าน ก็บอกกับท่านว่า คงไม่ถึงกับไปนั่งขำข่มขำ หรือก แต่ทำให้ได้ขึ้นเยอะ

ท่านบอกว่า ทุกอย่างนี้ไปแบกไว้ทำไม ทุกอย่างมาถึงรับมาพิจารณา ถ้าไม่เกี่ยวกับตัวเราก็คงว่าง เรื่องอะไรจะไปถือเอาไว้ แล้วถ้าเป็น ขาวลือลือไป ถ้าคนมาถาม อธิบายหนเดียวแต่

ถ้าถามหลายหนก็ไม่ต้องอธิบายแล้ว แสดงว่า เขาไม่ตั้งใจจะเข้าใจ เขาจะหาเรื่อง ก็ต้องปล่อยวาง เราไม่ต้องไปเคียดแค้นด้วย แล้วตั้งแต่ไปเรียน กับท่านนี้ โกรธก็ไม่ค่อยโกรธสบายขึ้นเยอะ...”

อีกคราวหนึ่งเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ทรงโปรดประทานอนุญาตให้สัมภาษณ์ นิตยสารอีกฉบับหนึ่ง ณ พระตำหนักใหม่ในสวนจิตรลดา ดังนี้

“...(คำถาม) ‘ทรงมีวิธีดูแลพระวรกายอย่างไรบ้างไหมพะคะ’

‘...ในทางปฏิบัติคือ ทำให้ใจแจ่มใส เห็นอะไรบางครั้งเราก็มองไปในมุมที่ว่ามันตลกได้ ทุกเรื่องจะมองให้ขำขันได้ จะมองให้ตลกได้ ในเมื่อเราทำงานกันเต็มที่แล้วมีอีกชั้นโผล่มาฉันก็จะมองเป็นตลกไป อันนั้นก็เป็นอย่างหนึ่ง อีกแนวหนึ่งที่เรารู้สึกดีมาคือนั่งวิปัสสนาที่ท่านหลวงตามหาบัวสอน ยังนั่งอยู่ทุกวัน วันละครึ่งชั่วโมงถึงสี่สิบห้า นาที นั่งตอนกลางคืน ก่อนนอน

ที่ทำอยู่คือกำหนดลมหายใจ โดยภาวนา คำว่าพุทโธ พุท-ก็หายใจเข้า โธ-ก็หายใจออก แล้วต้องอยู่กับคำว่าพุทโธอย่างเดียว ห้ามวอกแวกไปคิดเรื่องอื่นๆ แรกๆ ก็ทำยาก หลังๆ ทำได้ เจตนาของการนั่งคืออยากให้ง่วง ไม่ได้อยากเห็นอะไร และเวลาสงบแล้วจะมีสิ่งที่เรียกว่าปิติ เป็นความรู้สึกที่มีความสุข วิธีปฏิบัตินี้จะนั่งทำไหนก็ได้ ที่ไหนก็ได้ เดินไปรอบๆ ก็ยังได้...”

ทรงสดับพระธรรมเทศนา ณ ภูมิลำเนาหลวงตา วัดป่าบ้านตาด

คำปรารภองค์หลวงตาเกี่ยวกับฟ้าหญิงฯ

องค์หลวงตาเมตตากล่าวถึงพระองค์ท่านไว้หลายวาระด้วยกัน ดังนี้

กำลังใจของฟ้าหญิงฯ

“...พุลกระหม่อมเล็กป่วยอยู่ เราได้ไปเยี่ยม ดุริชัยยุทธนี้ น้ำ ทั้งๆ ที่ป่วยหนักอยู่ โรงพยาบาล แต่บ่นจะมอดูรา อ้าว ยังไงกัน ทางสำนักพระราชวังเลยโทรฯ มาทางผู้ว่าฯ ให้บอกเราว่า ฟ้าหญิงฯ จะมาวันพรุ่งนี้ เวลานี้ อยู่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ ป่วย ว่างั้นนะ อ้าว มายังงัยป่วย ไม่ทราบยังงัย แต่จะมาวันพรุ่งนี้ เราก็เลยให้ทางนี้ตอบโดยด่วนเลย ไม่ต้องมาทางนี้จะไปกรุงเทพฯ วันพรุ่งนี้ เราว่าจั้นเลย ไม่จั้นไม่ทันการณ์ คนหนึ่งป่วยอยู่ยังจะมา เข้า โรงพยาบาลแทนที่จะพูดถึงยาถึงหมอ ไม่พูดเลย ว่างั้น มีแต่บ่น ว่าจะไปวัดป่าบ้านตาดๆ ตกลง เราเลยจะไปวันพรุ่งนี้ พอเขาได้ความเขาก็โทรฯ มาทางนี้เลย ทางนี้ก็ตอบรับกันว่า ทางโน้นไม่ต้องมาทางนี้จะไป ตกลงก็ต้องไปขึ้นเครื่องบิน เทียวเข้าไปเลยเทียว วิชัยยุทธนี้แหละ

ท่านชอบหัวเราะนะ อยู่วิชัยยุทธก็เหมือนกัน หัวเราะเหมือนเด็ก ร้องกึก เขาถามปัญหาเรา พวกหมอโรงพยาบาลเต็ม เขาถามปัญหาเรา เราตอบปั๊บนี้ยังงัยไม่ทราบ ร้องกึกเลย หัวเราะ

ทรงหลังทักษิณทก ขณะองค์หลวงตาอนุโมทนาให้พร ณ ศาลาวัดป่าบ้านตาด

จนสกดเอาไว้ คือลืมนไปเลย ทุกอย่างลืมนตัวไปหมดเลย พอรู้ตัวแล้วทำทำนึ่ง นึ่งอะไรมันขายไป ร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว นันไปเยี่ยม เยี่ยมแล้วกลับ วันนั้นด้วยนะ เราถึงได้เห็นโรงพยาบาลนี้แหละ ดูว่ามีตั้งแต่พระไปรักษาอยู่ที่นั่นเยอะ โรงพยาบาล วิชัยยุทธ มีพระไปรักษาอยู่ที่นั่นเยอะ ฟ้าหญิงฯ หัวเราะดังกึกเลย เหมือนเด็กหัวเราะ คือไปสะดุดอย่างแรงการตอบปัญหา ใส่บิ๊เข้าไประมัน ก็สะดุดใจ คนอื่นเขาก็หัวเราะแต่ไม่เหมือนผู้นี้ ผู้นี้ โอ้ย ภาษาของเราก็เรียกว่า เหมือนเด็กแหละ ไม่ได้ลืมนิดงั้นเลยหัวเราะ ทางโน้นเขาก็หัวเราะเหมือนกัน แต่คนธรรมดาหัวเราะกับนี้

หัวเราะมันก็ต่างกันใช่ไหมละ นิดก็เป็นมาก เป็นอย่างนั้น

เราไปได้เทศน์ว่าการให้ฟัง หายวันหายคืนไปเลยแล้วกลับ อ้าว ไปโรงพยาบาลกรุงเทพ ก็อีกแหละ ทรงประชวรแล้วไปโรงพยาบาลกรุงเทพ ครั้นไปแล้วแทนที่จะถามถึงหมอลือถึงยาอะไร กลับไม่ถาม บ่นถึงแต่หลวงตามหาบัว อันนี้ถ้าเป็นภาษาของเราก็เรียกว่าจะน้อยใจ ก็มาหาหมอหาพยาบาลหาหูกหายา แทนที่จะถามเกี่ยวกับเรื่องหมอ เรื่องหูกเรื่องยากลับไม่ถาม พูดคำไหนมีแต่พูดถึงเรื่องหลวงตามหาบัว อยากไปกราบท่านอยู่จั้น เอาอีกแล้ว ที่นี้ทางสำนักพระราชวังอีกเหมือนกัน โทรฯ มาหาเราอีก เราก็เลยเข้าไปเยี่ยม ตอนนั้นเราอยู่สวนแสงธรรม ค่อยยังชั่วหน่อย เราเลยไปเยี่ยม โอ้ย ดีใจมากนะละ เป็นกำลังใจอยู่มากเหมือนกัน พอไปก็หายวันหายคืนเลย

นี่กำลังของใจสำคัญ กำลังของใจของธรรมสำคัญ ดูว่าเราจะไปเยี่ยมสองหนนะ ตอนนั้น ท่านพระอาการหนัก ไปเยี่ยมติดกันสองวัน เรามา ท่านยังไม่อยากให้มา ยังอุตสาห์ ตอนออกมาส่งเราบอกไม่ให้มาก็ไม่ยอม อุตสาห์ออกมาส่งเรา ณ โรงพยาบาลกรุงเทพ วิชัยยุทธได้ไปหนหนึ่ง เพราะฟ้าหญิงฯ โรงพยาบาลกรุงเทพได้ไปก็ ฟ้าหญิงฯ เหมือนกัน ท่านทรงประชวรอยู่ที่นี่ก็เลยต้องไปเยี่ยม...”

เสด็จไปทรงเป็นประธานในงานพิธีมอบทองคำเข้าคลังหลวง ณ สวนแสงธรรม เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๗

สอนฟ้าหญิงฯ “ธรรมโอสถ”

“...ฟ้าหญิงเล็กท่านก็เสด็จมาเยี่ยม ๒ ท่าน ไม่สบายเป็นโรคหลายชนิด เราก็ถวายธรรม ท่าน ให้ท่านแยกส่วนแบ่งส่วน ก็รู้สึกที่ท่าน ปฏิบัติได้ดีนะ วันเราไปจากที่นี้ท่านโทรศัพท์ ส่วนทางมาท่านจะเสด็จมานี้ เราบอกว่ามา กรุงเทพฯแล้ว กำหนด ๓ วันว่างวันไหนท่านจะมาท่านบอก มารับกันที่นั่น ดูเหมือน วันที่ ๖ วันเสาร์และประมาณวันที่ ๑๐ ท่านเสด็จมาอีก พระอาการท่านดีขึ้นเยอะ ทางด้านจิตใจดี ท่านเอาจริงเอางัง ยาเกือบไม่จำเป็น ท่านได้ธรรมโอสถ

ไปบอกยาฟ้าหญิงเล็กท่านสนพระทัยมาก ท่านเป็นคนจริงจังอยู่นะ ทำอะไรทำจริง เวลาเชื่อ เชื่อจริง เคารพจริง ฉลาด เวลานี้ท่าน กำลังหมั่นเข้าทางธรรมะ เราก็สอนเน้นหนัก ทางหลักใจ เรื่องหยูกเรื่องยาเรื่องอะไร เหล่านี้ ให้ยกให้หมอเขาให้หมด เราอย่าไปเป็นกังวล อย่าไปเป็นหมอแทรกกับหมอนะ เราให้เป็นเรา ให้เป็นหมอรักษาใจของเราให้ติดด้วยด้านธรรมะนะ ส่วนโรคภัยไข้เจ็บเป็นยังงัยให้หมอบให้หมอเขาให้หมด เราอย่าไปเป็นกังวล

เรื่องของหมอเขาเรียนวิชามาแล้วในการรักษาโรค เราอย่าไปเป็นหมอแทรกเขาให้เป็นกังวลแก่ใจเรา ให้เราเป็นหมอรักษาตัวของเรา ใจของเราให้ติด ให้แยกประเภทกันออกให้ได้ ถ้า

แยกอันนี้ออกแล้วจิตใจสงบไม่วุ่นวายนัก โรคภัยไข้เจ็บก็ไม่รุนแรง แม้โรคจะรุนแรงรวดเร็วจะมันเป็นธรรมดาๆ จิตใจก็มีกำลังขึ้นเรื่อย ดีไม่ติด้านทานโรคได้ ถ้าถึงขั้นแก่กล้าของธรรมะด้านทานกันได้เกือบไม่จำเป็น เร่งทางด้านจิตใจกระปรีกระเป่า...”

ทรงขอบฟังกองค์หลวงตา เทศน์อบรมพระ

“...ท่านภาวนาดีอยู่นะ เทปรู้สึกจะได้ไปหลายม้วนเหมือนกัน พระท่านให้ ท่านขอเองนะ ท่านอยากได้เทป ว่างั้น เราก็ให้พระให้หลายชั้นของธรรม ตั้งแต่ขั้นพื้นๆ ขึ้นสูง ถึงขั้นสูงสุดเลย ท่านบอกว่าท่านฟังเทปทุกคืน นั่งภาวนาก็เปิดเทปไว้ เหมือนว่าฟังเทศน์ท่านพ่อ ท่านพ่อเทศน์ให้ฟังก็นั่งภาวนาฟัง รู้สึกว่าเพลิน

บทสุดท้ายท่านมาขอบกัณฑ์เทศน์สอนพระเป็นอย่างนั้นนะ เทศน์ทั่วๆ ไปท่านก็ขอบ แต่ที่ชอบมากที่สุดคือเทศน์สอนพระ แสดงว่าจิตทางด้านจิตตภาวนามั่นเข้ากันได้แล้ว จึงฟังเทศน์ธรรมะขึ้นเทศน์สอนพระได้ ท่านบอกว่าอยากฟังแต่เทศน์สอนพระ มันถึงใจดี ท่านว่างั้น ท่านพูดจริงๆ กับเรา เราก็เหมือนพ่อกับลูกมาหากัน แบบพ่อกับลูกเลย กิริยากระตือรือร้นอะไรไม่มี แบบพ่อกับลูกพูดกัน เราก็เลยถาม แล้วเทศน์กัณฑ์ต่างๆ ธรรมะมีหลายชั้นหลายภูมิที่ได้ไป แล้ว

กัณฑ์ไหนที่ชอบมากกว่ากัน ท่านบอกว่าเทศน์สอนพระ มันถึงใจดี เทศน์สอนพระวัดป่าบ้านตาด มีแต่เน้นหนักๆ ธรรมะขั้นสูงทั้งนั้น เรียกว่าแกงหม้อเล็กแกงหม้อจืด เทศน์สอนพระ

เทศน์ทั่วๆ ไปก็เป็นอีกแบบหนึ่ง ถ้าเทศน์สอนพระมีแต่ธรรมะขั้นแกงหม้อเล็กหม้อจืดตลอด ฟุ้งๆ เลย สุดท้ายท่านมาขอบเทศน์สอนพระ ว่างั้นนะ มันถึงใจดี แสดงว่าจิตนี้มันเข้ากันแล้ว พอว่าอย่างนั้นเราเข้าใจทันที ภูมิจิตจะเข้าธรรมะขั้นใดๆ แสดงออกมารู้ทันทีเลย แสดงว่าจิตนี้หนักเข้าทางด้านภาวนา ธรรมะขั้นสูงเท่าไร ยิ่งเข้ากันดี ในด้านภาวนา ผู้ไม่เคยบางทีก็ยังไม่เข้าใจนะ เทศน์ธรรมะขั้นสูงนี้ยังไม่ค่อยเข้าใจ พอเข้าใจแล้วทีนี้ไม่อยากฟังเทศน์ไหนแหละ อยากฟังตั้งแต่เทศน์ธรรมะขั้นสูงๆ จิตตภาวนา ฟุ้งๆ เทศน์ธรรมะล้วนๆ ธรรมะเพื่อมรรคเพื่อผลจริงๆ ไม่ได้เหมือนเทศน์ทั่วๆ ไป เทศน์ทั่วๆ ไปแกงหม้อใหญ่ก็ไปสะเปะสะปะอย่างนั้นแหละ พอมาแกงหม้อเล็กหม้อจืดนี้ฟุ้งเลยนะ...”

ตัวอย่างซีดีพระธรรมเทศนาองค์หลวงตา

สอนฟ้าหญิงฯ แบบกันเอง ไม่สอนแบบกษัตริย์

“...ฟ้าหญิงฯ ได้โทรฯ มาว่าจะมา เราโทรฯ ตอบไปว่า จะไปเองเราไม่ให้ท่านมา บางทีอยู่ในโรงพยาบาลด้วย เราไม่ให้มาเราไปเอง วันเราไปกรุงเทพฯ โทรฯ คุยท้วงถามว่าจะมาที่นี่ ก็พอดีทางนี้บอกว่า ท่านไปกรุงเทพฯ แล้ว เราไปพักที่กรุงเทพฯ ได้ไปเยี่ยมท่าน ๒ วัน ก็ดีขึ้นเยอะนะ ทางด้านจิตใจ เพราะสอนเป็นกันเองนี่นะ สอนอย่างเด็ดเดี่ยวขาดเลยสอนแบบกันเอง คือสอนแบบกษัตริย์ไม่ได้ เพราะกิเลสมันไม่ได้ถือว่า เป็นกษัตริย์นี่นะ มันได้ทั้งนั้น

เราสอนเราจะสอนเห็นแก่กษัตริย์ไม่ได้ ต้องเห็นแก่กิเลสพดกิเลสเลย เอาอย่างหนัก บอกเรื่องทุกข์เรื่องยาเรื่องหมอยาไปกั้ววลกับเขา หมอเขาเรียนวิชามาเต็มภูมิแล้ว วิชาทุกอย่างเต็มภูมิของหมอแล้ว มอบให้หมอเรื่องร่างกาย แต่เรื่องจิตใจมอบให้ เราเป็นผู้ปฏิบัติเอง อย่าไปยุ่งกับเขาอย่าเป็นกั้ววล เราว่าจ้ ตอนกลับไปฟังว่าเกือบจะไม่แตะยาเลยว้างั้น ไปใหญ่เลย คือไม่สนใจกับยาเลย ใส่ใหญ่คึกคัก สามสี่วัน เสด็จมาอีก ก่อนที่จะเสด็จไปเมืองนอก...”

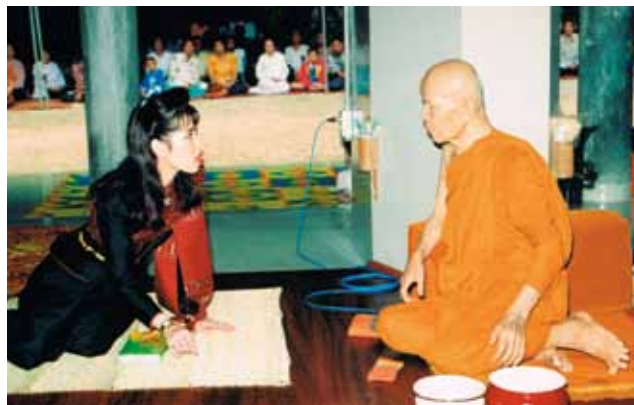
ทรงเข้าร่วมประชุม ณ นครโอซากา ประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ฟ้าหญิงฯ คิดถึงเมืองไทย

“...(ช่วงปลายปี ๒๕๓๘) ฟ้าหญิงเล็ก ท่านสนใจทางด้านจิตตภาวนามาก ว่าไปเมืองนอก อดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ทั้งๆ ที่เมืองไทยเป็นเมืองของเราและเราก็ไปเที่ยวชั่วคราว ยังคิดถึงเมืองไทย นั่นเป็นอุปายอันหนึ่งสำคัญอยู่นะ คือไปที่ไหน ดูอะไร นี่ไม่ได้เป็นแบบของเมืองไทย เป็นแบบอะไรพูดไม่ถูก แบบอิสระจนเกินเนื้อเกินตัว เมืองไทยเรายังมีกฎมีระเบียบศีลธรรมติดตัว มองดูน่าดู อันนั้นอะไรก็ไม่รู้ เลยคิดถึงเมืองไทยทั้งๆ ที่ไปชั่วคราวเท่านั้นยังอดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ เมื่อเห็นสิ่งเหล่านั้นแสดงกันกับเมืองไทยเรามาก แต่เมืองไทยเราอย่าลืมตัวนะ

ท่านยกยอบ้างเท่านั้น เป็นบ้านแล้วเมืองไทยเราเลยไปคว้าเอาของเมืองนอกมาแต่งตัวเป็นเหมือนลิง จะไม่รุ่งขึ้นรุ่งผ้า เอามาจากเมืองนอกนะนี่นิสัยลิงนิสัยสัตว์ไม่มีกฎมีระเบียบอันติงาม ท่านไปท่านยังได้พิจารณา ไปสองสามวันไม่เห็นนานอะไรนักก็ยังอดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ เมื่อเห็นสิ่งทั้งหลายที่เข้ามาสัมผัสสัมผัสสัมผัสไม่เจริญหูเจริญตา เลยอดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ ..

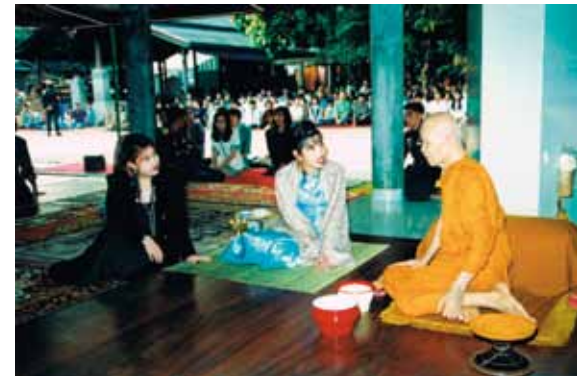
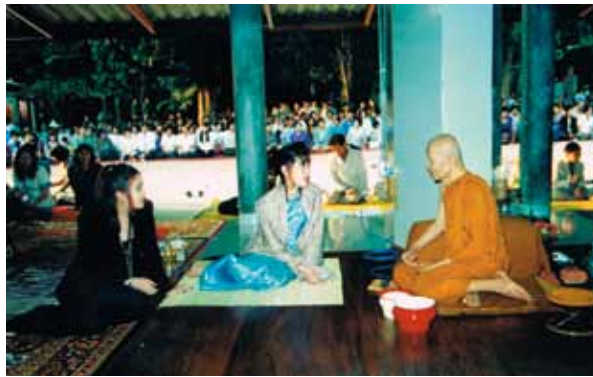
ฟ้าหญิงเล็กท่านสนใจภาวนาดี เราก็ได้สอนภาวนาให้ พูดแปลก ที่ว่าไปเมืองนอกยังคิดถึงเมืองไทยทั้งๆ ที่ก็ไปชั่วคราวชั่วคราว แต่อดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ ไปดูสภาพแล้วมันดีมันดีมันดีอะไร แบบผิวๆเผินๆหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ นำฟังเป็นความจริงอย่างนั้นด้วย ไม่มี

หลักเกณฑ์เป็นอย่างนั้นละ แล้วก็ต่างคนต่าง
 ดิ้นต่างดิ้นหาที่หลบหาที่เกาะที่ยึดไม่ได้ละ คือ
 ไม่มีธรรม มันดิ้นมันติดตามประสาของมันที่
 กิเลสพัดเหวี่ยงไปไม่ใช่ธรรมพัดเหวี่ยง ธรรม
 พัดเหวี่ยง ลงที่สงบร่มเย็น ถ้ากิเลสพัดเหวี่ยง
 แล้วเอาให้แตกกระจายไปเลย...”

ทรงถวายพระองค์เป็นลูกบุญธรรม

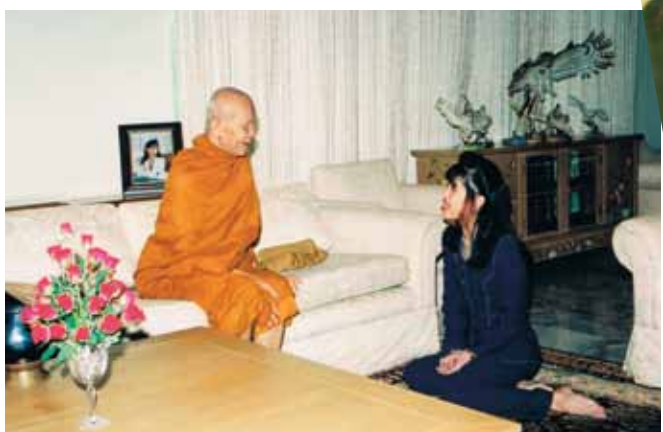
“...ฟ้าหญิงฯ นิมนต์เราไปเยี่ยม ไม่นานก็
 ถวายตัวเป็นลูกศิษย์ พออันดับที่สองถวายตัว
 เป็นลูก ฟ้าหญิงเล็กนะ .. ท่านถวายองค์ท่าน
 เป็นลูกบุญธรรม .. คราวป่วยอยู่โรงพยาบาล
 กรุงเทพฯ เราลงมากกรุงเทพฯ ก็ไปเยี่ยม ป่วยอยู่
 โรงพยาบาลวิชัยยุทธก็ไป ไปแทนที่จะพูดเรื่อง
 หมอเรื่องยาไม่พูด มีแต่จะมาวัดป่าบ้านตาด
 ทำเดี่ยว นั่นท่านถวายตัวเป็นลูกบุญธรรม
 ก่อนหน้านั้นแล้ว แต่เราจำไม่ได้ ต่อจากนั้นมา
 ก็พัวพันมาตลอดเลย โรงพยาบาลกรุงเทพ
 ท่านประชวรไปอยู่ที่นั่น เราก็ได้ไปเยี่ยม
 โรงพยาบาลวิชัยยุทธ เราก็ไปจากอุดรฯ ไปเยี่ยม ..

เราเรียกฟ้าหญิงฯ คือท่านเป็นลูกบุญธรรม
 ของเรา พ่อกับลูกพูดกัน ฟ้าหญิงฯ เป็นลูก
 ลูกทูลกระหม่อมหญิง ลูกอย่างนั้นแหละ .. ท่าน
 มาบำเพ็ญกถากรรมคุณ ความดีความอ่าน
 ความปรุ้งตั้งแต่อยู่ในกรุงเทพฯ ออกมาเป็น
 ความคิดที่เป็นกุศล ล้วนๆ ตลอดมา และความคิด
 อันนี้ก็จะกระจายไปตลอดเวลา จนกระทั่งเสด็จ
 ถึงพระนคร ท่านสร้างบุญสร้างกุศลในมโน
 คือในใจตลอดมา จิตนี้เป็นจิตที่เป็นกุศลอย่าง
 มากตลอดมา เราขออนุโมทนาสาธุการกับท่าน
 ท่านเป็นผู้นำ ด้ายมาเย็บต้องอาศัยเข็ม เข็ม
 เป็นผู้นำ ด้ายมาเย็บเดินตามๆ อย่างเขาเย็บผ้า

นั้นละ ด้ายมาเย็บวิ่งตามเข็มๆ นั้นละ ..

ฟ้าหญิงจุฬารัษฎาฯ ท่านถวายตัวเป็น
 ลูกบุญธรรม เวลาเราพูดกับท่านเราก็พูดแบบ
 พ่อกับลูกเลย ท่านพูดกับเราก็แบบเดียวกัน
 แบบพ่อกับลูก ท่านลงใจเต็มที่ .. จึงพูดใน
 ฐานะพ่อกับลูก ว่าฟ้าหญิงฯ ไปเลย ว่าไปอย่าง
 นั้นเลย คนอื่นจะฟังยังงี้ก็ตาม เราฟังเข้าใจ
 ระหว่างพ่อกับลูกเป็นที่พอใจ เป็นคติของท่าน
 ทั้งหลายได้อย่างดีละวันนี้ .. ท่านได้เสด็จมา
 เยี่ยมบ่อยๆ นะ ท่านเสด็จมาตามพระอริยาถัย
 ของท่านแหละ ท่านอยากมาเมื่อไรท่านก็มา
 เพราะท่านถือว่าหลวงตานี้เป็นพ่อบุญธรรม
 ของท่าน หลวงตาก็คือท่านก่อนที่จะท่านจะ
 ถวายตัวเป็นลูกแล้วว่าลูกบุญธรรมมาแล้ว
 เหมือนกันนะ เพราะฉะนั้นจึงเข้ากันได้เช่นนั้น
 เหมาะสม พ่อกับลูกมาหากันเมื่อไรก็ได้
 เป็นไรไป เหมือนอย่างพ่อแม่กับลูกของพี่น้อง
 ทั้งหลายก็เป็นแบบเดียวกันนั้นแหละ...”

ทรงพักภาวนาที่วัด เป็นตัวอย่างอันดีงาม

“...ฟ้าหญิงฯ ท่านเสด็จมาพักค้างที่
 วัดป่าบ้านตาด ท่านเสด็จมาบ่อย มาที่แรก
 เอาของมาพะรุงพะรังเอามาถวาย เราก็ว่า
 ‘เอามาทำอะไร ลูกมาเยี่ยมพ่อมาแต่ตัวจะ
 เป็นอะไร?’ ตั้งแต่นั้นจึงไม่เอาอะไรมา ไม่ให้
 เอาอะไรมา เดินเข้ามา ลูกไปหาพ่อ พ่อไปหาลูก
 เหมือนกัน เราไม่ได้พูดธรรมดา ดูด้วย ..

(อีกคราวหนึ่ง) วันนี้เป็นวันมหาฆงค
 สำหรับวัดป่าบ้านตาดของเรา พี่น้องชาวอุดรฯ
 หรือชาวจังหวัดไหนๆ ได้มาชมพระบารมีของ

ทูลกระหม่อมฟ้าหญิงฯ ท่านเสด็จมา ท่านก็เสด็จมาฟังธรรมฟังธรรมอบรมศีลธรรมเข้าภายในพระทัยนั้นแหละ เป็นตัวอย่างอันดีของพวกเราทั้งหลาย ผู้ใหญ่ดีเด็กก็ค่อยดีไปตามเด็กก็ดีไปตาม ไม่ว่าหน่วยงานต่างๆ หน่วยไหนก็ตามผู้ใหญ่เป็นสำคัญยิ่งกว่าผู้น้อย ถ้าผู้ใหญ่พาดีผู้น้อยอาจหาญไปทำความชั่วช้าลามกมันอายนะ ถ้าไม่ใช่มนุษย์หน้าด้าน ผู้ใหญ่พากันทำดีพวกผู้น้อยไปทำชั่วช้าลามกต่อหน้าต่อตาผู้ใหญ่ เลวมากที่สุดเลย ผู้ใหญ่จึงเป็นผู้นำสำคัญผู้หนึ่งๆ ..

ฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ฯ ท่านเสด็จมา .. เสาะแสวงหาคุณงามความดี กราบธรรมกราบธรรมบำเพ็ญกุศลเข้าสู่จิตใจให้มีความสว่างงาม ก็เป็นคติตัวอย่างแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายที่มาได้เห็นได้ยินได้ฟังกับท่าน แล้ววันนี้ เป็นมหามงคล

วันนี้ ให้พากันยึด ท่านอุตสาห์พยายามกรุงเทพฯ กับนี้ใกล้เมื่อไร ใกล้แสนใกล้ ถ้าเป็นรถก็ ๖ ชั่วโมงขึ้นไป เครื่องบินก็เป็นชั่วโมงกว่าจะมาถึง ก่อนจะมาถึงต้องเตรียมเนื้อเตรียมตัวเป็นความกังวลวุ่นวาย เป็นความทุกข์ไม่น้อยมาถึงแล้วก็ได้ฟังธรรมฟังธรรมไปเป็นคติเครื่องเตือนใจ ชักฟอกจิตใจของตนให้มีความสงบร่มเย็น ..

ท่านอุตสาห์เสด็จมา ท่านอยู่กรุงเทพฯ มีความผาสุกสราญบานพระทัยขนาดไหน ภาวนาก็เก่ง ท่านยังอุตสาห์มา วันนี้ก็มานอนอยู่ที่นี่ฟังเสียงไก่ขัน ฟังเสียงไอ้ปูกก็มันเห่ามันหอน มันไปปิ่นท่านนะ เออ ไอ้ปูกก็มันของเล่นเมื่อไรไอ้ปูกก็เรา มันนี้กว่าเจ้าของเดิมของมันคือ พระสวรงค์เป็นเจ้าของเดิม พอดีท่านเสด็จขึ้นมาก็มากฎีกาหลังนั้น ไอ้ปูกก็เห็นกระโดดขึ้นไป

มองนั้นมองนี้สุดท้ายก็ปิ่นท่านนะ หากปิ่นไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยปิ่นทั้งระวาง คือไม่แนใจนัก นี่เห็นไหมท่านยังอุตสาห์มานี้ ท่านมาบำเพ็ญภาวนา วันนี้ก็ทราบที่ท่านจะประทับค้างที่นี่ก่อน แล้วตอนบ่ายก็อาจจะเข้าไปสนทนาธรรมะกัน นี่พี่น้องทั้งหลายนับว่ามีวาสนาบารมี แล้วท่านเสด็จมาก็มาส่งเสริมวาสนาบารมีของพี่น้องทั้งหลายให้มีกำลังใจบำเพ็ญคุณงามความดี ปฏิบัติต่อตนเองและส่วนรวมให้เป็นมหามงคลแก่ชาติของเรา...”

แม่हनาวก็เสด็จมาวัด

“...ท่านहनาวหรือไม่हनาว นุ่นนะเสด็จมาตอนตี ๔ ตี ๕ ซึ่งกำลังหานาวจัด พวกเรายังไม่ตื่นกัน ท่านเสด็จมานี้ นุ่นละความพอใจไม่ว่าอะไรก็ตามถ้าความพอใจแล้วสิ่งนั้นเป็นฤทธิ์เป็นเดชขึ้นมา กำลังวังชาทุกด้านทุกทางมีมาพร้อมกัน ไม่ว่าทางชั่วทางดี ทางชั่วถ้ามีกำลังใจแล้วพินาศ ทำโลกให้พินาศได้ กำลังใจทางด้านธรรมะถ้ามีสำหรับผู้ปฏิบัติธรรมนี้ เมื่อใจมีกำลังใจมากเท่าไรกิเลสก็พังได้ สำคัญที่กำลังใจถ้าใจไม่มีกำลังใจทำอะไรก็ไม่ค่อยเป็นผลเท่าที่ควร เพราะกำลังใจอยู่ที่ใจ ความอ่อนแอ

พระตำหนักฟ้าหญิงฯ และห้องน้ำส่วนพระองค์
ภายในบริเวณวัดป่าบ้านตาด

อยู่ที่ใจ ความเข้มแข็งอยู่ที่ใจ เพราะฉะนั้น การได้ยินได้ฟังในทางที่ดี เช่น เสียงอรรถเสียงธรรม จึงเป็นกำลังใจอันใหญ่หลวงที่จะทำประโยชน์มหาศาลแก่เราได้โดยไม่ต้องสงสัย คิดดูทูลกระหม่อมฯ ท่านอยู่กรุงเทพฯ นู่นนะ ท่านยังอุตส่าห์เสด็จมากับด้วยอรรถด้วยธรรม เพราะกำลังใจเหมือนกัน ท่านสนพระทัยในการภาวนา เรื่องภาวนาท่านเอาจริงเอาจัง ท่านอุตส่าห์เสด็จมาทั้งที่หนาว ก็เป็นมงคลแก่พี่น้องชาวอุดรฯ ของเรา มาสดับธรรมแล้วไปประพฤติปฏิบัติกำจัดสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายอยู่ภายในใจ เพราะสิ่งนี้นั้นอยู่ได้ทุกหัวใจ ทั้งสัตว์ทั้งบุคคล ..

หลวงตา วันนี้จะเสด็จมาค้างหรือจะเสด็จกลับ

เจ้าฟ้าหญิงฯ ไม่ได้ค้างเจ้าค่ะ เดี่ยวลูกบินกลับเลยเจ้าค่ะ

หลวงตา จะเสด็จกลับตอนไหน

เจ้าฟ้าหญิงฯ ตอนกลางวันเจ้าค่ะ

หลวงตา เป็นยังงี้ฟังเทศน์ เทศน์ให้พวกนี้ฟัง เทอ

เจ้าฟ้าหญิงฯ สนุกดีเจ้าค่ะ

หลวงตา ไม่ได้เทศน์ให้ทูลกระหม่อมฯ ฟังนะ เทศน์ให้พวกนี้ฟังต่างหาก

เจ้าฟ้าหญิงฯ จ้ะ ลูกหลานพ่อเลย

หลวงตา เออไปๆ สวัสดิ์นะ ให้หายโรคหายภัยทุกอย่าง ให้ระลึกตามที่ถวายแล้วจะไม่มีอะไรละ ..

(อีกคราวหนึ่ง) เห็นไหมละ ตั้งแต่ทูลกระหม่อมฟ้าหญิงฯ ท่านยังอุตส่าห์เสด็จมา มากี่เพื่ออรรถเพื่อธรรม ไม่มีอะไรสูงส่งยิ่งกว่าธรรมในโลกนี้ ท่านอุตส่าห์เสด็จมาบำเพ็ญ หนาก็ยอมรับว่าหนาวเหมือนเรานี่แหละ แต่ใจของท่านไม่ได้หนาว อบอุ่นด้วยอรรถด้วยธรรม ท่านเสด็จมากี่เป็นคติตัวอย่างอันดีงามของบรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยเรา ให้นำไปปฏิบัติเป็นผู้ใหญ่มีคุณธรรมดีเท่าไรยิ่งเป็นที่เทิดทูนของผู้เล็กๆ และทั่วโลก ถ้าเป็นผู้ใหญ่ ใหญ่ด้วยทิวามานะ ใหญ่ด้วยความซื่อซ้าลามกนี้ ไปที่ไหนใครก็รังเกียจ อย่างคนชั่วหรือผู้มีอำนาจมาก อำนาจมากไปใช้ในทางที่ผิดก็เกิดความเสียหายและประชาชนรังเกียจทั่วประเทศเขตแดน ..

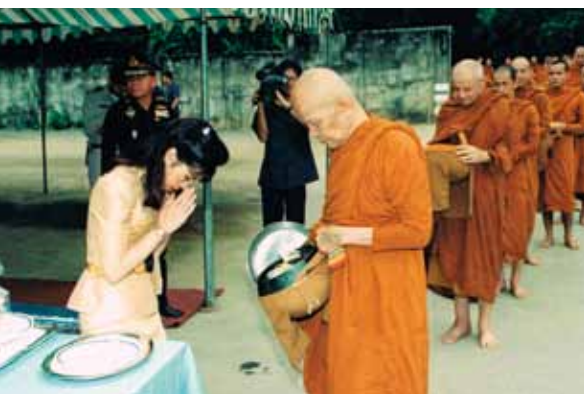
ทูลกระหม่อมฯ ท่านยังอุตส่าห์มาเยี่ยมท่านประทับอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นใจของคนทั้งชาติท่านยังอุตส่าห์เสด็จมานี้ มาเพื่ออรรถเพื่อธรรม จิตตภาวนาเป็นของสำคัญ ท่านมาด้วยอรรถด้วยธรรม ท่านไม่ได้มาด้วยคำว่ายศถาบรรดาศักดิ์ ท่านพอแล้วทุกอย่างทุกอย่างท่านพอหมดแล้วทางโลกทางสงสาร ท่านอุตส่าห์พยายามหาอรรถหาธรรม ให้พอภายในพระทัยท่าน เพื่อจะมีความสุขความเจริญไปโดยลำดับลำดา เราควรตามเสด็จท่านด้วยการรักใคร่เฟิธรรม อุตส่าห์พยายามทำคุณงามความดีนะ

(เจ้าฟ้าหญิงฯ ‘ราว สัปดาห์หน้าลูกจะขึ้นมาอีกเจ้าค่ะ’) ‘อ้อ สัปดาห์หน้าถึงจะภาวนาแล้วการภาวนาสะ สัปดาห์หน้าถึงจะภาวนาหนหนึ่งเทรอ’ (เจ้าฟ้าหญิงฯ ‘ไม่ใช่เจ้าค่ะ’) ‘เทรอ สัปดาห์หน้าถึงจะภาวนาหนหนึ่ง’ (เจ้าฟ้าหญิงฯ ‘ภาวนาทุกคืนเจ้าค่ะ’) ‘เออ ต้องอย่างนั้นซิ จะไปคอยหาสัปดาห์นั้นสัปดาห์นี้อะไร’ (หัวเราะ)...”

ทรงทำบุญวันประสูติ

“...ทูลกระหม่อมเจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ฯ เสด็จมาบำเพ็ญกุศลในวันนี้ ซึ่งเป็นวันคล้ายกับวันประสูติของท่าน มีบุญกุศลเป็นสิริมงคลสำหรับวันเกิดทุกท่านทุกคน อย่าลืมวันเกิดของตน เกิดมาเพราะอะไร เกิดมาเพราะบุญเพราะกรรมของเรา เราจะตกแต่ง ให้เกิดเอาตามความต้องการไม่ได้ ต้องการด้วยอำนาจแห่งบุญแห่งกรรมทั้งนั้น วันนี้ท่านมาบำเพ็ญกุศล ซึ่งเป็นวันคล้ายวันประสูติของท่าน ที่มาบำเพ็ญกองการกุศลนับว่าเป็นมงคลอย่างมากทีเดียว ให้พี่น้องทั้งหลายระลึกจำเอาไว้เป็นคติตัวอย่างอันดีงามต่อไป ..

ท่านอุตส่าห์มา มากี่มาฟังอรรถฟังธรรมจากครูจากอาจารย์ แล้วไปส่งเสริมบารมีของตนให้สูงส่งยิ่งขึ้น นั้น เพราะความไม่ลืมหืมตัว ถ้าลืมหืมตัวว่าเป็นใหญ่เท่าไรก็ลืมหืมตัวเรื่อยๆ แล้วนี่เรียกว่าเป็นน้อยลงมาโดยลำดับ เป็นใหญ่ไม่ลืมหืมตัว มีศีลมีธรรมเข้าประดับแล้วก็ยิ่งสวยงามสง่าผ่าเผยทั้งชาตินี้และชาติหน้านั้นเรียกว่าคนไม่ลืมหืมตัว วันนี้ท่านเสด็จมาพักที่นี้คืนหนึ่ง มาโปรดพวกพี่น้องชาวอุดรฯ เรา นานๆ ท่านจะได้เสด็จมาที่หนึ่ง เมื่อก่อนท่านก็เสด็จมา

เสด็จมาบำเพ็ญพระกุศลกับองค์หลวงตา ณ วัดป่าบ้านตาด หลายต่อหลายวาระ

ทรงถวายภัตตาหารและเครื่องไทยธรรมในโอกาสต่างๆ เสมอ

ทรงสนพระทัยเรื่องการภาวนา

“...ท่านเป็นนักภาวนา นี่ละผู้ใหญ่ยังมี อรรถมีธรรมภายในใจ ยิ่งเป็นที่สง่างามเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรอันหนาแน่นมั่นคง ไปที่ไหนชุ่มเย็นเป็นสุขไปหมดด้วยกัน ทั่วหน้ากัน นั่นท่านมีอรรถมีธรรมท่านภาวนา พวกเราอย่ามาอวดตัวเลยว่า ลูกศิษย์หลวงตาบัว อยู่ในครวนี้ เป็นร้อยกว่าหรือใจ ถามใคร มาอะไร มาภาวนา มันไม่มีคนสอดตามเข้าไปว่า มาภาวนาหรือมาหาที่นอนนะ ว่ายังงี้ ถ้าไปอย่างนั้นมันก็ตอบยากนะ จะว่ายังงี้

นี่ท่านเอาจริงเอาจัง ท่านภาวนาของท่าน เราให้ถือเป็นคติตัวอย่าง วันนี้เป็นมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทย เฉพาะอย่างยิ่งชาวอุดรฯ และวัดป่าบ้านตาด บรรดาพี่น้องทั้งหลายมา

เสด็จไปทรงเป็นประธานบำเพ็ญพระกุศลถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ณ ลานพระศรีมหาโพธิ์ จ.นครปฐม เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๖

ก็ได้มาชมพระบารมีของท่าน ในเช้าวันนี้ท่านมาอย่างปุบปับเลย ถ้าเป็นนักมวยก็ไม่ต้องยกครู ต่อยเลยๆ นี่ท่านไม่ยกครู จนกระทั่งหลวงตาบัวหลบไม่ทันวันนี้ มาเจอกันตรงนี้เลยละ ‘เหอ มาเหอ’ เท่านั้นละ ก็มันไม่มีทางตอบหลบไม่ทัน เหอ มาเหอเท่านั้นเอง ท่านมาถึงก่อนเราแล้วนะ พอที่ท่านมาถึงนี้เราก็มานั่งพอดิก็มาทราบเอาตรงนี้

นี่ละเวลาท่านจะเสด็จมาท่านก็เสด็จมาเวลานี้อยู่ทางปราจีนฯ ก็มีที่ประทับบำเพ็ญภาวนาของท่าน เรียกว่า วัดอะไร เกษียรใหญ่หรืออะไรทางโน้น ท่านเคยไปภาวนาบ่อยๆ จากโน้นท่านก็มาที่นี่ จากที่นี่ท่านก็ไปวัดนั้น ท่านไปทางโน้นท่านไปอยู่นานๆ ภาวนาจริงๆ จังๆ นี่ ไปประทับภาวนาอยู่นั้น เป็นหลายๆ วัน ท่านถึงได้เสด็จกลับ มาทางนี้ท่านมาไม่ได้นานนักละ ท่านมาเป็นรายการก็ยังเป็นมหามงคลแก่พี่น้องทั้งหลายเราอยู่ไม่น้อยนะ ท่านมาภาวนา ท่านมาหาครูบาอาจารย์ มาหาศีลหาธรรม กราบไหว้**พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์** ครูบาอาจารย์ในสถานที่นี้ ..

(อีกคราวหนึ่ง) ฟ้าหญิงฯ ท่านมาคุยธรรมะรวมเวลาแล้วได้ชั่วโมงกว่านะ ชั่วโมง ๑๐ นาที พอมานั่งปั๊บมีแต่เรื่องธรรมล้วน เอาเทปมาอัดไว้เลย ท่านมาถึงนี่ยังไม่ถึง ๔ โมง (บ่าย) ชาติอยู่ ๑๒ นาที เราดูนาฬิกา ตอนเลิกกันก็ ๕ โมงกว่า มีแต่คุยธรรมะล้วน ไม่มีเรื่องใดมาเจือปนเลยเมื่อวานนี้ พุทธธรรมเรื่องจิตตภาวนา และธรรมะภาคทั่วๆ ไปเกี่ยวกับการปฏิบัติ ท่านสนพระทัยมาก ท่านตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติจริงๆ ด้านจิตตภาวนาท่านสนพระทัยมาก นั่งภาวนาทุกคืนเลย

ฟ้าหญิงฯ ท่านก็มาถึง ๒ วัน ตอนเช้าดูไม่สบายในธาตุชั้นๆ เช้าวันนี้เลยมาไม่ได้ ตอนเย็นเมื่อวานนี้ค่อยมา มากี่พูดแต่ธรรมะล้วนๆ มาถึงปั๊บนั่งปั๊บก็พูดธรรมะล้วนๆ ขึ้นตลอด จนกระทั่งจบ อัดเทปไว้ ชั่วโมงกว่า อัดเทปไว้หมดเมื่อวานนี้ พุทธธรรมทางด้านจิตตภาวนา ล้วนๆ เลย เพราะท่านสนพระทัยในเรื่องการภาวนามาก เวลานี้รู้สึกจะเข้มข้นเข้าโดยลำดับ ..ท่านรู้สึกจะลงใจในธรรมะฝ่ายกรรมฐานมาก ทูลกระหม่อมฟ้าหญิงฯ ลงใจทางธรรมะภาคปฏิบัติมากทีเดียว ..

วันนี้ฟ้าหญิงฯ ท่านจะประทับค้างที่นี่ .. ท่านก็จะมาพักค้างคืนหนึ่ง มาที่พุทธธรรมละ ฟ้าหญิงฯ ท่านชอบภาวนา อยู่ที่กรุงเทพฯ ท่านอยู่ปทุมฯ นะ ท่านอยู่พระตำหนักปทุมธานี เราก็เคยไป ท่านนิมนต์ไปทีแรก วางฤกษ์วางเถาอะไรปลูกสร้างบ้าน จากนั้นมาแล้วดูว่าได้ไปอีกหนหนึ่งหรือไม่ว่า ที่ปทุมธานี ท่านไม่ได้พักอยู่ในพระราชวังสราญจิตรฯ ท่านประทับอยู่ที่ปทุมธานี ..

ท่านบำเพ็ญอยู่ในพระราชวัง พระราชวังนั้นมโหรรณมธรรม มีบุญมีกุศล ดีไม่ดีเทวบุตรเทวดามาอารักขาท่าน ใครมีศีลมีธรรมแล้ว เทวดาตามที่ท่านพูดไว้ในธรรมว่า เทวดานี้อยู่ห่างจากมนุษย์ตั้งโยชน์หนึ่ง กลิ่นมนุษย์นี้ฉุนไม่หอมชวนชวนชม เทวดาจึงรังเกียจ ไม่ค่อยเข้ามาเกี่ยวข้องกับมนุษย์ เพราะมนุษย์นี้กลิ่นฉุนไปด้วยอำนาจแห่งความโลภ ความโกรธ ราคะ ตัณหา ความอิจฉาพยาบาทอาฆาตจองเวร ซึ่งกันและกัน นี้เรียกว่าเต็มอยู่กับมนุษย์ จึงเป็นเรื่องสกปรก มนุษย์ทั้งคน เป็นภาชนะสำหรับความสกปรกของกิเลสที่มันท่วมลงมาตลอดเวลา หาความสุขความสบายไม่ได้ ..

(อีกคราวหนึ่ง) ท่านจะมาเรื่อยๆ ครึ่งก่อนมาบอกกับเรื่องอื่นบ้าง คือภาวนาบอกกับเรื่องอื่น มาคราวนี้มีแต่เรื่องภาวนาล้วนๆ มากี่เล่าเรื่องภาวนาให้ฟัง ท่านภาวนาเอาจริงเอาจังมาก ไม่มีลดมีละ งานการขนาดไหนถึงเวลาที่จะเอา ต้องถือเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง

ทรงเป็นประธานงานช่วยชาติ หลายวาระ ทรงนั่งภาวนาฟังธรรม

ปล่อยหมดเลย ภาวนาไม่หยุด เก่งนะ ทำทุกวัน ภาวนา ทุกอย่างในเรื่องด้านธรรมะ ถึงเวลาของท่าน ปล่อยงานหมดแล้วท่านจะเข้าหาทางด้านธรรมะล้วนๆ เลย นั่นจริงจางอย่างขึ้นนะ ฟังซิ นี่จะทำอะไรให้มีจริงมีจัง ถึงท้าวระโชนให้เป็นไปเลยๆ มันก็เป็นผลขึ้นมา

อย่างทูลกระหม่อมฯ พูดเมื่อวานนี้มา ฟัง มานี้ก็ตั้งหน้ามาโดยเฉพาะ มาเรื่องภาวนา เวลาจะไปในี่ยังบอกว่าอาทิตย์หน้าจะมากอีก แต่จะมาก็จะต้องโทรฯ มาถามดูเสียก่อน ว่าเราอยู่หรือไม่อยู่ เพราะเราไม่ค่อยแน่นอนนัก เตียวไปนั่นไปนี่ .. เราไม่แนเรื่องการอยู่การไปเอาความแน่นอนไม่ได้ แต่ท่านก็บอกไว้ว่าท่านจะมากอาทิตย์หน้า มาเกี่ยวกับเรื่องนี้แหละ .. ท่านภาวนาตินะ ในใจภาวนาติ ท่านนิมนต์เราไปพระตำหนักที่ปทุมธานี เราไปให้หนหนึ่งหรือสองหน บริเวณท่าเลภาวนาติ ท่านเสด็จมาบ่อยแหละที่นี้...”

“...วันนี้จะมอบทองคำเวลา ๑๑ นาฬิกาที่ศาลาใหญ่ บรรดาพี่น้องทั้งหลายจึงมากันจำนวนมาก เจ้าฟ้าหญิงฯ ท่านก็มานุโมทนา กับพวกเรา ท่านมีส่วนด้วยกับสิ่งเหล่านี้เหมือนเราทั้งหลายมีกัน นับว่าเป็นบุญเป็นกุศลของชาวพุทธเรา .. ท่านก็เสด็จมาเป็นสิริมงคลแก่พี่น้องชาวไทยชาวพุทธเราเป็นอย่างมาก ให้พากันดีอกดีใจ ทำอะไรปรากฏเป็นผลขึ้นมา ผลก็อย่างนี้เราได้เห็น เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินก็มาอย่างนี้แหละ ถ้าอยู่เฉยๆ ใครจะมา ไม่มีใครมา นี่เราก็คสร้างมหามงคลขึ้นที่วัดนี้เพื่อเป็นสาระสำคัญแก่ชาติไทยของเรา ..

เวลาจะเทศน์ เวลาถึงงานที่ท่านเสด็จนี้ เขาจัดที่ประทับ พวกเก้าอี้เก้าอี้อะไรนี้ ท่านจะมาประทับรอเวลา พอถึงเวลาเราไปแล้ว พอเราขึ้นธรรมมาสนับ ท่านก็เสด็จไปมานั่งประทับ

ทรงเป็นกำลังสำคัญในโครงการช่วยชาติโดยองค์หลวงตา

นั่งข้างนี่นะ มานั่งข้างๆ ธรรมาสน์ เราก็เทศน์ เวลาท่านถวายของอะไรๆ บ้าง นั้นละตอนจะ ถวาย เราก็ลงไปรับของ ถวายว่า ‘เป็นยังงี้ละฟัง เทศน์’ ท่านก็รับสั่ง ‘เหมาะเจาะดี ไม่มากนะ โห ท่านพ่อเทศน์มันสงบแนวเลยจิต ไม่ออกนะ สงบแนวเลยจิต แต่เวลาบรรยายออกไปบางที ภายเหมือนไม่มีนะ เพราะจิตมันเพลินๆ เข้า ข้างใน’ บอกว่า ‘ท่านพ่อเทศน์ไม่ได้เหมือนใคร เทศน์’ ว่าจ้ะเลย ‘องค์อื่นๆ ท่านเทศน์ท่านก็เล่า เรื่องนั้นเรื่องนี้ไป ท่านพ่อเทศน์ดีเข้ามานี้ๆ จิต มันก็หดเข้ามาๆ สงบ’ แนะท่านก็รู้เห็นไหมล่ะ เราเทศน์อย่างนั้นจริงๆ ดีเข้ามาหาตัวกองทุกข์ มันพุ่งชานออกไปดีเข้ามานี้มันก็หมอบๆ สงบ เป็นอย่างนั้นละ ..

ไม่ว่าเราเทศน์ที่ไหน ฟ้าหญิงฯ เขาจัด ที่ประทับให้ท่าน ท่านก็ประทับเวลาธรรมดานะ พอเราขึ้นธรรมาสน์บิณฑบาตท่านก็บิณฑบาตเลย ทุกแห่ง บิณฑบาตเลย เวลาถวายแล้วเป็นยังงี้ละฟังเทศน์ อ้อ ท่านพ่อเทศน์ดีมีดลกด้วย เราก็เคย ท่านฟัง อยู่เรื่อยๆ ท่านฟังเทศน์ของเราмаกนะ ๑๐ กว่าครั้งนะเท่าที่เราจำได้ ที่ขอนแก่นก็มีญจากา วัดหลวงพ่อดวง อุดรฯ ก็กุมภวาปี ทุ่งศรีเมือง กาฬสินธุ์ สุรินทร์ มุกดาหาร ปราจีนบุรี กรุงเทพฯ ก็ศิริราช สวนจตุจักร สนามกอล์ฟ รถไฟ สนามหลวง นั้นละฟังเทศน์มาจริงๆ ฟังเทศน์เรารู้สึกจะเป็นปรกติธรรมดาไปเลย ฟังไม่รู้กี่ครั้งก็ทน ..

เราเทศน์ในงานต่างๆ ท่านเสด็จมาท่านก็ ไปฟังด้วย เฉพาะอยู่ในศาลาได้ฟังทุกเช้าที่ ท่านเสด็จมา .. เทศน์กรุงสยามอันดับหนึ่งก็ ที่ สนามหลวง งานใหญ่ที่สุดมาครบหมดเลย **ชาติ**

ก็นายกฯ พร้อมคณะรัฐมนตรี **ศาสนา** ก็พระ เป็นพันๆ แน่นหมดสนามหลวง **พระมหากษัตริย์** ก็ฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ฯ เสด็จมา เรียกว่า ครบ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ใช้เวลาเทศน์ตั้ง ๑ ชั่วโมง ๒๓ นาที ฟ้าหญิงฯ ท่านฟังเทศน์เรา ๒๐ กว่าครั้ง เวลาเขาจัดให้ประทับท่านก็ ประทับ พอเราขึ้นธรรมาสน์ ท่านก็นั่งทำสมาธิ ฟังทุกครั้ง .. ท่านภาวนาเก่งนะ ท่านในใจ ภาวนาจริงจัง ท่านไปประทับที่ปทุมธานี ท่านก็ ทำที่ไว้สำหรับภาวนา อยู่ไหนท่านก็มีที่ภาวนา ของท่านโดยเฉพาะ เอาเทพเทศน์เฉพาะสอน พระวัดป่าบ้านตาด มีแต่ธรรมะเฉพาะที่ฟัง เป็นแกงหม้อจืด ท่านก็ฟัง ครั้นเวลาท่านพูด นำฟังนะ

เราถามว่า ‘เป็นยังงี้ละ เทศน์สอนมรรวาส กับเทศน์สอนพระต่างกันไหม’

‘ต่างกันมาก แต่รู้สึกว่าคุณชอบเทศน์สอนพระ มากกว่า’ ท่านตรัสอย่างนั้น

อย่างที่เทศน์สนามหลวงในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๔ นั้น พอเทศน์จบลงแล้วจะถวาย ของ เราก็ลงไปรับของแล้วเลยถามท่านดู ‘เป็น ยังงี้ละฟังเทศน์’

ท่านออกอุทานขึ้นทันทีเลยว่า ‘**ไอ้โห ท่าน พ่อเทศน์ถอดออกมาจากจิตใจจริง ฟังแล้ว ภายเบาหวิวเลย แสบไม่มีกาย แสบไม่รู้กาย**

นั้นละท่านถึงนั่งแนว คือจิตไม่ออกมา อวัยวะส่วนต่างๆ เจ็บนั้นปวดนี้ อยู่ภายใน เวลาฟังเทศน์มันถึงแนว ภายเบาหวิวเลย แสบไม่มีกาย คือจิตเข้าอยู่ภายใน เวลาฟังก็ เพลิน .. ท่านว่าท่านฟังตั้งแต่ต้นจนกระทั่งจบ ไม่กระตุกกระตักเลยนะ จนคนทั้งหลายอัศจรรย์

เสด็จไปทรงเป็นประธานในงานบูชาคุณแผ่นดิน ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๔

เหมือนกัน แหม ท่านเป็นกษัตริย์เวลาท่านนั่งฟัง เทศน์ไม่มีใครสู้ได้เลย ไม่กระตุกกระตักเลย ไม่มี ใครสู้ได้เลย .. ท่านพูดอย่างนั้น หมายถึง **จิต รวมแล้ว** จิตสงบเข้ามาสู่ธรรม ธรรมกล่อมจิต ก็หม่นอยู่กับธรรม มันเลยไม่ส่งกระแสออกไป ข้างนอก แล้วก็ไม่มีเจ็บนั้นปวดนี้ ท่านว่า ‘**ภาย เบาหวิวแสบไม่มีกาย**’ เท่านั้น เราเข้าใจทันที เพราะเราเคยมาแล้ว ..

อย่างที่ไปเทศน์นี่เราก็ไม่ได้เทศน์สูงอะไร เพราะแกงหม้อใหญ่ เราจะไปเทศน์ ให้มันเข้า สภาพเดียวกันกับแกงหม้อใหญ่ คนจำนวนมากมายก่ายกอง ผู้ไม่เคยเห็นศาสนา วิชาศาสนา ก็มีมากมาย ผู้ที่พอเข้าใจบ้างเล็กๆ น้อยๆ ไม่มี มาก ที่นี้เราจะเทศน์ให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยไปนั้น ก็ไม่ได้ แบ่งโน่นแบ่งนี้ เพราะฉะนั้นการเทศน์ ที่สนามหลวงจึงไม่ได้เทศน์สูงอะไรนัก เทศน์ไป ฟันๆ ธรรมดา ท่านประทับนั่งอยู่นี้ ท่านยังว่าฟัง แล้วเพลิน แนะยังงั้นนะ...”

ทรงเป็นประธานในงานฉลองเจดีย์ครูบาอาจารย์สายกรรมฐานหลายรูป

ทรงกราบสมณะทั้ง ๔

“...ทูลกระหม่อม ฟ้าหึงจุฬารัศมีฯ ท่านได้
อุตส่าห์เสด็จมาเยี่ยมโปรดเมตตาพวกเราเสมอๆ
พวกเราให้ได้ภาวนาตามเสด็จท่าน ท่านเสด็จ
มานี้ก็เพื่อภาวนา มากราบครูบาอาจารย์ ตั้งแต่
มาพระจิตนั้นเป็นกุศลตลอดมา วันนี้จะไปกราบ
ไปเยี่ยมครูบาอาจารย์ท่านพ่อบัว ท่านมาท่าน
เป็นกุศลตลอดมา แต่ท่านพ่อบัวเวลาลูกจะมา
เยี่ยม หลับครอกอยู่ก็ไม่รู้จะอันนี้เราไม่รับรอง
ตรงนั้นะ เอาตรงที่ท่านมาก็แล้วกัน ใ้เราไม่ได้
เรื่อง เรื่องของเราไม่ได้เรื่อง เอาเรื่องของท่าน
เป็นเรื่องของพวกเราอีก ให้เป็นคติบำเพ็ญกุศล
ตามเสด็จท่าน ท่านเอาจริงเอาจังมากนะ ทรง
ภาวนาไม่ได้หยุดได้ถอย เราอย่าไปกีดขวางท่าน
นะ ไปต่อสู้เป็นข้าศึกต่อท่าน ท่านมาวัด วัดนี้
ไม่ใช่เป็นวัดก่อข้าศึก ท่านมาท่านเร่งทางด้าน
จิตใจ จิตตภาวนาทางบุญทางกุศล เราเร่งทาง
ความซื่อสัตย์ซื่อคร้าน ท้อแท้อ่อนแอสู้กับท่าน
ใช้ไม่ได้นะ เข้าใจหรือ อย่าทำอย่างนี้นะ
พากันจำเอา

วันนี้ท่านเสด็จมา ไม่มีอะไรแหละท่าน
เสด็จมาเยี่ยมพวกเรา มากราบครูบาอาจารย์
เห็นพระเจ้าพระสงฆ์ก็เป็นสิริมงคลแก่หมู่แก่
ตาแก่จิตใจ เป็นมงคลอยู่ที่นี้ ถ้าไปเจอไปเห็น
สิ่งที่ไม่ดีเข้ามา ก็เป็นพินเป็นไฟมาเผาไหม้
หัวใจเรานั้นแหละ จึงว่า **สมณานุญ ทัสสนัง**
เอตมมังคลมุตตมัง การเห็นสมณะเป็นมงคลอัน
สูงสุด สมณะคืออะไรท่านแยกไว้เป็นประเภท
สมณะ คือผู้สงบกาย วาจา ใจ จากบาป รวม
แปล แต่สมณะนั้นมีหลายประเภท **สมณะที่ ๑**

คือ พระโสดา สมณะที่ ๒ คือ พระสกิทาคา
สมณะที่ ๓ คือ พระอนาคา สมณะที่ ๔ คือ
พระอรหันต์

ได้เห็นสมณะเหล่านี้เป็นมงคลอันสูงสุด
จิตใจก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ตาเห็นเป็นเครื่องมือของใจ
ยิ้มแย้มเข้าไปสู่ใจ หูได้ยินยิ้มแย้มเข้าไปสู่ใจ
ทุกสิ่งทุกอย่างสัมผัสสัมพันธ์เข้าไปสู่ใจ ใจเป็น
ผู้ยิ้มแย้มแจ่มใสในสิ่งที่ เป็นมงคลทั้งหลายซึ่งมี
อยู่รอบตัว และใจได้สัมผัสกับสิ่งเหล่านั้นจาก
ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ผลประโยชน์เข้ามาสู่
จิตใจเป็นมงคลมหายมมงคลแก่เรา พากันจำเอา
นะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้แหละ ทูลกระหม่อมฯ
ท่านก็จะเสด็จกลับวันนี้ จากนั้นแล้วท่านก็จะไป
เมืองนอก ไปเมืองนอกก็เพื่อชาติไทยของเรา
นั้นแหละ ท่านจะไปเพื่อใครถ้าไม่เพื่อพี่น้อง
ชาวไทยทั่วประเทศ ได้อะไรมาก็มาแจกมาจ่าย
ทั่วประเทศไทย...”

ท่านพ่อเทศน์มีตลกด้วย

“...เทศน์วันที่ ๑๐ ที่โคกมน เห็นไหมละ
ตอนเทศน์ท่านหัวเราะ นิสัยท่านชอบหัวเราะ
นะ เรามันก็นิสัยอันนี้อีกแหละ เราก็ได้ว่าเรา
จะตลกนะ มันหากเป็นไปในแนวธรรมของการ
เทศน์แหละไป มันออกไปเป็นเรื่องเหมือนตลก
ทางนั้นหัวเราะก็ก เป็นอย่างนั้นละ จะว่าเป็นไป
ตามนิสัยก็ถูก ไปตามแนวธรรมแล้วชอกแซกไป
นิสัยอีกผลมกันอย่างนั้น ..

แม้แต่ฟ้าหึงฯ ท่านก็ยังยิ้ม เวลาเทศน์
จบลง ส่วนมากไปเทศน์ที่ไหนท่านจะมาประทับ
อยู่ข้างธรรมาสน์ ท่านประทับอยู่นั่นก็ตาม จะ
ประทับในที่เขาคัดไว้รับเสด็จนั้นครู่เดียว พอเรา
ขึ้นธรรมาสน์ปั๊บท่านจะปั๊บบมาประทับข้างๆ

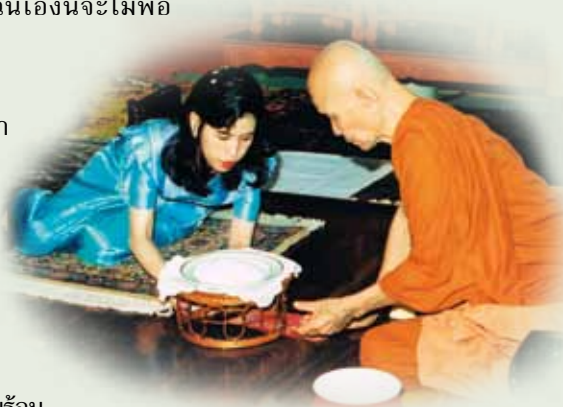
ไม่ว่าที่ไหนเหมือนกันหมด เวลาเทศน์จบลง
แล้วท่านมักจะถวายทองคำ นิมนต์ลงไปรับ
แล้วมีสิ่งอื่นด้วยแทรกกันเข้ามา เราก็ลงไปรับ
สิ่งเหล่านั้นแหละ ที่นี้ไปเราก็กถาม เป็นยังง
ฟังเทศน์ อ้อ ท่านพ่อเทศน์ดีมีตลกด้วย ว่ามี
ตลกด้วย อย่างนั้นแล้ว แม้แต่กษัตริย์ก็ยัง
ประกาศออกมาว่ามีตลกด้วย ก็ตัวจริงมันอยู่นี่ว่า
ว่าท่านพ่อเทศน์ดีมีตลกด้วย ขบขัน

ท่านยังไปเล่า ภาษาของเราเรียกว่า ท่าน
ไปเล่าให้แม่ท่านฟัง วันนั้นท่านมาทำบุญวันเกิด
ที่สวนแสงธรรม ตอนเช้า ตอนเราไปสวนแสง-
ธรรม เวลาทำเสร็จเรียบร้อยแล้วท่านก็มา
กราบลา ไปนี้ก็จะได้ไปปล่อยสัตว์ปล่อยปลา
ปล่อยอะไรต่ออะไรท่านว่างั้นนะ เราก็กทำทำ
คึกคัก โอ้ย เหมือนจะจริงจะจังนะ ‘เอ้อ ดีแล้ว
เป็นโอกาสอันดีเหลือเกิน จะได้ฝากอะไรไป
ปล่อยด้วย’ เรารออย่างนี้ ท่านก็ต้องนึกว่าเป็น
สัตว์เป็นอะไรต่ออะไร

เราก็บอกว่า ‘ไ้พวกความซื่อสัตย์ซื่อคร้าน
ความท้อแท้อ่อนแอในการภาวนานั้นให้เอาไป
ปล่อยด้วยนะ’

หัวเราะแก๊กเลย แนะอย่างนั้นละเข้าใจ
ไหม มันหากมาอย่างนี้ เราพูดคึกคักเหมือนจะ
ไม่ไปอย่างนี้ ท่านก็จ้อฟัง ครั้นแล้วเอา
ความซื่อสัตย์ซื่อคร้านไปปล่อยด้วย ท่านไปเล่า
ให้สมเด็จพระนางเจ้าฯ ฟัง สมเด็จพระนางเจ้าฯ ท่านก็มา
เล่าให้ฟัง ฟ้าหึงเล็กกว่า หลวงตาฝากของ
ไปปล่อย ที่แรกฟังนึกว่าจะเป็นของอะไร ปูบปั๊
ว่า ความซื่อสัตย์ซื่อคร้าน อู๊ย เอาไปเล่าให้แม่ฟัง
อย่างนี้ละมันก็เป็นอยู่ในนั้น...”

ผู้ดำเนินรายการ	อยากพระพุทธเจ้าข้าๆ อยากที่จะอยู่บนโลกนี้ไม่อยากตาย แต่ทุกคนบอกว่า จะต้องตาย	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	ลองสังเกตดูนะ คนเราเกิดมาต้องตายหมดทุกคน เพราะการเกิดก็มีทุกข์แล้ว ลองสังเกตดู มีเด็กคนไหนไหม เกิดมาแล้วหัวเราะ เกิดมาแต่ร้องไห้ ร้องไห้ทั้งนั้นออกมาก็ร้องไห้เลย (พระพุทธเจ้าข้า) การแก่ บางคนก็ไม่อยากแก่ และการเจ็บนี้ไม่มีใครอยากเจ็บและไม่มีใครอยากตาย เพราะฉะนั้นถ้ามาเกิดซ้ำๆ อีก ก็จะได้รับความทุกข์ของการเกิด แก่ เจ็บ ตายอีก อันนี้แค่หลักๆ เท่านั้น ถ้าจะแจกให้ละเอียด ความทุกข์บนโลกมนุษย์มีอีกเยอะเลย สู้เราไปให้พ้นเลยไม่ดีกว่าหรือ	
ผู้ดำเนินรายการ	พระพุทธเจ้าข้า (ฟ้าหญิงฯ หัวเราะ) อย่างผู้หญิงบางคนจะยึดติดกับแบรนด์เนม ใช้ไหมพระพุทธเจ้าข้า (ค่ะ) สำหรับทุลกระหม่อมฯ เอง รู้สึกอย่างไร หลังจากศึกษาธรรมะแล้วถึงได้ไหมพระพุทธเจ้าข้า	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	ก็ยังชอบนะ แต่ว่าไม่ถึงกับติด เพราะว่าหลวงตาท่านสอนไม่ให้ยึดติดกับอะไรทั้งสิ้น แต่จริงๆ แล้วในตัวฉันยังเป็นคนชอบแต่งตัว ฉันยังเหมือนผู้หญิงธรรมดา แต่ว่าบางในส่วนอื่นๆ มาอยู่กับหลวงตาก็ลดลงไปเยอะ คือไม่ทำบาปอะไรอย่างอื่น การฆ่าสัตว์ แม้แต่ฆต แม้แต่ยุ่งเคยตบ เดียวนี้ก็ไม่ตบแล้ว (แต่ก่อนตบใช้ไหมพระพุทธเจ้าข้า) เคย สมัยก่อนเคยแต่ตอนนี้ไม่แล้ว จะทำยังงัยพระพุทธเจ้าข้า เวลานั่งสมาธิมันมาได้ กัดอยู่	ทรงถวายพระพุทธรูปแด่องค์หลวงตา เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙
ผู้ดำเนินรายการ	บางทีก็เอาปากเป่าถ้าตัวมันเบาๆ แต่ถ้ามันตัวโตหน่อยก็ค่อยคืบไปปล่อยข้างนอก	
ผู้ดำเนินรายการ	แล้วเจ้ามดตัวน้อยๆ ไม่กัดหรือพระพุทธเจ้าข้า	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	ไม่กัดค่ะ สงสัยมันเรียนธรรมะด้วย	
ผู้ดำเนินรายการ	ทรงหวังที่จะนิพพานเลยหรือไม่ พระพุทธเจ้าข้า	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	ก็อยากนะ แต่ขาดนี้คงทำไม่ได้ เพราะว่ายังถูกผูกมัดด้วยหน้าที่คือเกิดมาเป็นลูกพระเจ้าอยู่หัว มีหน้าที่มากมายเพราะฉะนั้นยังต้องทำอะไรที่เกี่ยวกับทางโลกมากจริงๆ แล้วเคยคิดว่าอยากจะไปอยู่วัดเลย แต่ไม่เป็นที่ยอมรับของญาติมิตร ก็เลยไปๆ มาๆ เสาร์-อาทิตย์จะเข้าไปอยู่วัด	
ผู้ดำเนินรายการ	ไม่เป็นที่ยอมรับหมายความว่ายังงัยพระพุทธเจ้าข้า	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	คือเขากลัวว่าจะหลุดไปเลย คือไปทางสายนั้นเลย คือเขาห่วงว่าจะติดต่อกับใครได้หรือเปล่า ถ้าเป็นอุบาสิกาอยู่ที่วัดเลย (หัวเราะ)	
ผู้ดำเนินรายการ	นอกจากปฏิบัติธรรมแล้วได้ฝ่าพระบาทยังทรงเป็นกำลังสำคัญ ดำเนินการจัดทำผ้าป่าสำคัญช่วยเหลือของหลวงตาและปัจจุบันนี้ยังคงดำเนินไปถึงขั้นใดแล้วพระพุทธเจ้าข้า	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	ตอนนี้ทองที่ได้หลังจากที่หลวงตาจะละสังขารนี้อยู่ที่ ๑๒ ตันในคลังหลวง แต่ช่วงที่หลวงตาละสังขารไปแล้วรอพระราชทานเพลิงอยู่ ๑ เดือนนี้ก็มีคนมาบริจาคทั้งเงินทั้งทอง เข้าใจว่าคงจะถึง ๑๓ ตันแล้ว เพราะว่าคนมาบริจาคเยอะ แล้วพุดก็ไม่น่าเชื่อ เงินเพียงแค่ ๓๐ วัน ได้มา ๖๐๐ ล้าน แต่ใน ๖๐๐ ล้านหลวงตาเขียนไว้ในพินัยกรรมอย่างชัดเจนว่าให้ไปซื้อทองเข้าคลังหลวง ท่านระบุไว้อย่างชัดเจนเลย แต่จริงๆ แล้วก็อยากจะทำเจตนารมณ์ต่อจากหลวงตาเหมือนกัน แต่ก็เกรงว่าบารมีของตัวเองนี่จะไม่พอ จะไม่เท่าหลวงตาก็คงทำได้แต่ข้าพชน้อย	
ผู้ดำเนินรายการ	ทรงพระกรุณาสงเคราะห์ไหมพระพุทธเจ้าข้า	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	ไม่ค่ะ เพราะว่าหลวงตาสั่งไว้ไม่ให้ร้องไห้ แต่มันก็จุกๆ ขึ้นมาเกือบๆ เหมือนกันแต่ตอนที่รู้สึกอีกตอนหนึ่งก็คือตอนเฝ้าเฝ้าแล้วพอไปเห็นอัฐิท่านนั้นก็อีกอันหนึ่ง เอ๊ะ ใจเราจะทนได้ไหม เพราะว่าเคยเห็นท่านเป็นองค์ เคยคุยกับท่านแล้วมาดูอีกที่ ท่านเป็นกระดูกไปแล้ว คือว่า หลวงตาท่านอาจจะอยากให้เป็นอย่างนั้น อยากจะให้ดูและจะได้พิจารณา จะได้ไม่ยึดติด	
ผู้ดำเนินรายการ	เขาบอกว่า การที่เราเป็นเจ้า สบายเหลือเกิน มีทุกอย่างเพียบพร้อม	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	ทุลกระหม่อมฯ รู้สึกอย่างไรกับประโยคนี้พระเจ้าข้า	
เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ	ถือว่าตลกดี ชีวิตฉันนี้ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เด็กว่า เกิดเป็นเจ้าต้องรับใช้ประชาชน แล้วท่านก็ใช้มา	

ตั้งแต่เด็กแล้ว ที่เริ่มออกเยี่ยมราษฎรไปอยู่หน่วยแพทย์ (พอ.สว.) ของท่าน ดูแลประชาชน ท่านเริ่มใช้ตั้งแต่อายุ ๑๔ ปี แล้วการเรียนก็จำเป็นต้องเรียนพิเศษกลางคืน ต้องทำงานถวายเป็นก่อนแล้วเรียนพิเศษตอนกลางคืน ทำอย่างนี้มาจนจบปริญญาเอก ซึ่งมันยากเพราะเวลาเรียนมันมีน้อย เวลาพักผ่อนก็น้อย มันก็ง่วง เพราะเหนื่อยมาทั้งวันแล้ว แล้วยังต้องเรียนอีก แต่ก็เข้าใจทุกกระหม่อมฯ เสด็จพ่อเสด็จแม่ว่า ท่านให้ทำเพื่ออะไร ทำไมต้องทำงานเพราะมีหน้าที่ เข้าใจ และยังตอนนี้อายุมากขึ้นด้วยยังเข้าใจเสด็จพ่อมากขึ้นเลย

ผู้ดำเนินรายการ

เจ้าฟ้าหญิงจุฬารมณีย์

เข้าใจว่าอย่างไรบ้างพระเจ้าข้า

เข้าใจว่าเป็นเจ้าเราต้องบำเพ็ญบารมี คือให้ทานและบารมี ให้ทานให้ความสุขแก่ราษฎร ให้ความสุขยังงั้น เช่น เขาป่วยเราก็รักษา เขาไม่มีอาชีพทำก็นำมาอบรมให้มีอาชีพทำ เขามีปัญหาทางเกษตรกรรม เช่นน้ำไม่พอ พระเจ้าอยู่หัวก็ทรงสร้างเขื่อนให้เขา บุกไปดูพื้นที่ว่าต้องทำเขื่อนตรงโน้นตรงนี้เพื่อให้ราษฎรมีน้ำใช้ นี่คือพ่ออยู่หัวและสมเด็จพระราชินี ทรงทำอย่างนี้มา ๖๐ ปี

ผู้ดำเนินรายการ

พระพุทธเจ้าข้า ทุกกระหม่อมฯ เองก็ประจักษ์ แต่ก็ยังเสด็จไปหลายพื้นที่มากโดยวีลแชร์ อีต้อดใหม่พระพุทธเจ้าข้า

เจ้าฟ้าหญิงจุฬารมณีย์

ไม่ค่ะ เพราะว่าท่านี่มันทำด้วยใจ คือที่ออก พอ.สว.ก็ได้ถามแพทย์เขาแล้วว่าไม่อันตราย

ใช้ไหม ตอนที่ช่วงหลวงตาป่วยนี่จริงๆ แล้วอันตรายสำหรับฉันที่จะเดินทาง แต่ข้าพเจ้าบอกว่า หลวงตาไม่สบายยังงี้ก็ต้องไปหมอก็บอกว่า ฉันต้องเอกเซอร์ไซส์ตลอด คือเอกเซอร์ไซส์ทำต่างๆ มีหลายท่า ซึ่งเหนื่อยมากเลย กว่าที่จะถึงอุดรธานี เอกเซอร์ไซส์ ไป ๓ ท่า ท่าละ ๑๖๐ ครั้ง...

เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬารมณีย์ลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงบรรยายในหัวข้อ “การปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน” ตามหลักขององค์หลวงตา สรุปลงใจความสำคัญได้ดังนี้

“สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดในวันนี้ไม่ใช่สิ่งที่เป็นการสอนของข้าพเจ้า แต่เป็นการสอนของหลายหลวงปู่หลวงตา โดย ๙๙ % เป็นของหลวงตามหาบัว ซึ่งข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์อยู่ ๑๕ ปี .. หลวงตาสอนว่า คนเราควรอยู่กับปัจจุบันและทำให้ดีที่สุด .. อยากบอกเคล็ดลับความงามของวัดป่าบ้านตาด ใบหน้าสะอาดจิตใจข้างใน เราทำเรื่องดี มองโลกในแง่ดี ทำจิตใจสดใส หน้าตาจะสดใส ถ้ามีแต่คิดร้าย จิตใจหมกมุ่นในเรื่องร้ายๆ จะแต่งเท่าไรก็ไม่สวย คนเราสวยได้ด้วยธรรมะ คือทำแต่สิ่งที่ถูกต้องและดีงาม ..

พลังใจของข้าพเจ้าที่ทำให้ทำงานลุล่วงไปได้ด้วยดีมีอยู่ ๓ พระองค์ องค์แรก คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ที่สองควบคู่กันคือ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ .. สำหรับแรงใจในการทำงานองค์ที่สาม คือ หลวงตามหาบัว ที่เป็นเหมือนพ่อบุญธรรม ท่านทำเพื่อส่วนรวมตลอด คนเอาเงินมาบริจาคมากมาย ไม่เคยเก็บไว้กับตัว ไปสร้างโรงพยาบาลให้พระ ให้คนยากจนไม่เคยทำเพื่อตัวเอง .. และในฐานะลูกบุญธรรมของหลวงตา จะเผยแพร่ธรรมเพื่อเป็นประโยชน์ด้วย .. ”

